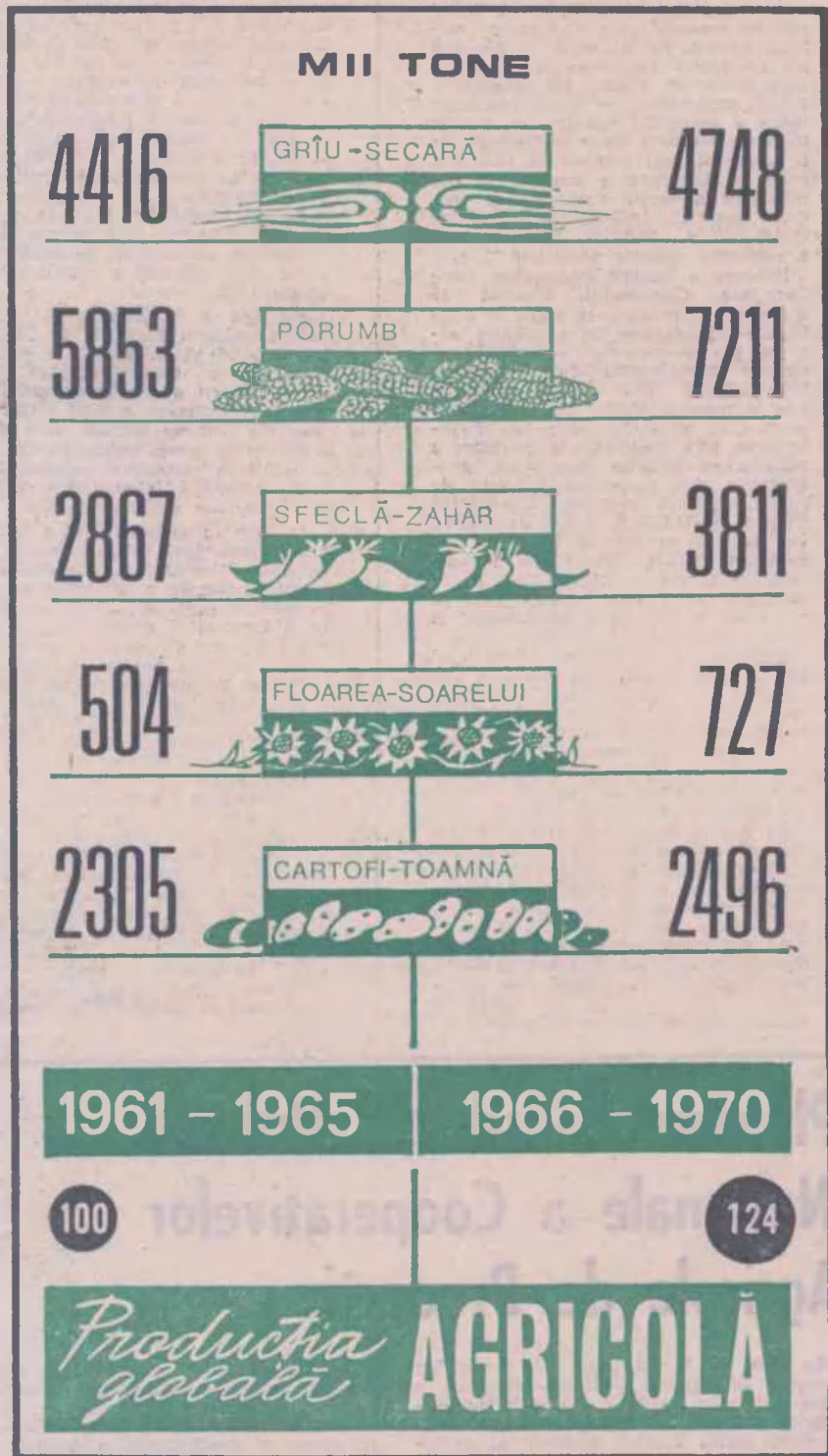


AGRICULTURA

● ANUL IX — NR. 7 (419) ● JOI — 18 FEBRUARIE 1971 ● 16 PAGINI — 1 LEU ●



BILANȚ REMARCABIL ÎN CONSTRUCȚIA SOCIALISMULUI

Cei cinci ani de muncă creatoare, plină de abnegație și devotament, de înaintare fermă a întregului popor pe drumul edificării societății socialiste multilaterale dezvoltate se înscriu, în istoria țării, ca anii cei mai bogați în realizări prestigioase, în toate domeniile de activitate. După cum reiese din Comunicatul cu privire la îndeplinirea planului de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România, în perioada 1966-1970, comunicat dezbătut și aprobat de Plenara C.C. al P.C.R. din 10-11 februarie a.c., au fost obținute realizări remarcabile pe drumul progresului și prosperității României socialiste, succese care pun baze trainice activității poporului nostru pentru îndeplinirea programului de dezvoltare multilaterală a societății socialiste elaborat de Congresul al X-lea al P.C.R.

Trăsăturile fundamentale ale dezvoltării țării au fost în această etapă: dinamismul, modernizarea structurii producției materiale, extinderea tehnicii și tehnologiilor moderne, diversificarea și ridicarea calității produselor, sporirea eficienței. Dinamismul se exprimă, înainte de toate, în ritmurile înalte de creștere a producției. Ritmul mediu anual de 11,8 la sută înscrie țara noastră printre țările cu cele mai ridicate ritmuri de dezvoltare economică. Impresionanta creștere realizată este oglindită, între altele, de faptul că, în

1970, o producție echivalentă cu cea a întregului an 1938 s-a obținut în numai 22 de zile! Acești ani de activitate eroică au îmbogățit continuu peisajul țării.

Industrializarea, dezvoltarea accelerată a forțelor de producție și perfecționarea relațiilor de producție au mărit neîncetat avuția națională. Este grăitor în acest sens faptul că industria a continuat să-și sporească considerabil ponderea în crearea venitului național, ajungând la 60 la sută față de 49 la sută cât era în 1965. Ramurile de bază — energia electrică și termică, metalurgia, construcțiile de mașini și chimia, dar mai ales o serie de subramuri dintre cele mai moderne și mai eficiente — electrotehnica, electronica, mecanica fină, producția de mașini-unelte, optica, petrochimia, producția de mase plastice, de fire și fibre sintetice, de îngrășăminte chimice etc. au cunoscut ritmuri deosebit de înalte.

Avântul impetuos este o firească consecință a efortului deosebit făcut în domeniul creșterii acumulărilor. Alocarea a 30,3 la sută din venitul național pentru acumulări a permis realizarea unui vast program de investiții. Numai din fondurile centralizate ale statului au fost investite aproape 290

(Continuare în pag. a 4-a)

În pagina a 3-a:

SINTEZE ALE CINCINALULUI 1966-1970

Noile carate ale „aurului verde“

ADUNAREA GENERALĂ ANUALĂ A ACADEMIEI DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI SILVICE

Sîmbătă s-au desfășurat în Capitală lucrările Adunării Generale anuale a Academiei de Științe Agricole și Silvici.

La lucrări au participat tovarășii Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, Angelo Miculescu, ministru secretar de stat, Ștefan Birlea — primvicepreședinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice, oameni de știință, specialiști din institute de cercetări și de învățămînt superior, din stațiuni experimentale și unități agricole de producție.

Adunarea generală a fost deschisă de profesor dr. Nicolae Giosan, președintele Academiei de Științe Agricole și Silvici.

A luat apoi cuvîntul tovarășul Iosif Banc. După ce a înfățișat principalele realizări obținute în cincinalul recent încheiat, în întreaga economie națională, vorbitorul s-a referit la rezultatele înregistrate în această perioadă în producția agricolă, subliniind, totodată, sarcinile importante ce revin agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și în gospodărirea apelor în actualul cincinal, precum și aportul pe

care cercetarea științifică trebuie să-l aducă în aceste importante domenii de activitate.

În continuare, prof. dr. Nicolae Giosan a prezentat Raportul de activitate al Academiei de Științe Agricole și Silvici pe anul 1970 și Programul de cercetări pe 1971.

Lucrările au continuat pe secții, dezbătîndu-se probleme de importanță imediată pentru producția agricolă și silvică.

În ședință plenară a fost apoi prezentat și aprobat planul de măsuri pentru îndeplinirea programelor de cercetare științifică și a sarcinilor de producție pe anul 1971.

În încheierea adunării generale, participanții au adoptat în unanimitate o telegramă adresată C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu.

În pagina a 7-a publicăm articolul: **CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ ÎN CONFRUNTARE CU CERINȚELE UNEI AGRICULTURI MODERNE**

Constătuire de lucru consacrată activității de export

Timp de două zile, amfiteatrele Institutului agronomic „N. Bălcescu“ din Capitală au găzduit lucrările primei constătuiri de lucru consacrate perfecționării activității de export din cadrul agriculturii, industriei alimentare și silviculturii.

Măsura adoptată recent, de a reuni, într-un singur organism, conducerea producției agricole cu cea a industriei alimentare, a creat condiții ca la această constătuire să participe cadrele de bază care poartă răspunderea realizării și valorificării tuturor produselor agroalimentare destinate exportului. Au fost prezenți: reprezentanți ai unităților cu obligații importante la export din agricultura de stat și cooperatistă, din industria alimentară și silvicultură, cadre din direcțiile generale agricole județene, din întreprinderile de comerț exterior, din trusturile, centralele, departamentele și direcțiile ministerului, specialiști din cadrul Academiei de Științe Agricole și Silvici și de la Institutul de cercetări și proiectări al industriei alimentare, precum și invitați din partea altor ministere și organe centrale.

Constătuirea a fost deschisă de tova-

rășul Angelo Miculescu, ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor. În continuare, tovarășul Florin Pavelescu, adjunct al ministrului, a făcut o expunere privind situația exportului de produse agro-alimentare și silvice.

Lucrările s-au desfășurat apoi pe colective, diferențiate în raport cu natura exportului; legume, fructe, struguri și flori pentru livrare în stare proaspătă; legume și fructe semindustrializate și conserve; taurine-ovine, carne de taurine și conserve de carne; porcine-bacon, carne de porc, șuncă, conserve de carne și alte produse zootehnice; vin și băuturi alcoolice; cereale și semințe; produse de pădure și accesorii forestiere.

Rapoartele prezentate și discuțiile purtate au scos în evidență realizările obținute pînă în prezent în dezvoltarea exportului de produse agroalimentare și au permis o serioasă analiză a neajunsurilor existente, care au micșorat eficiența muncii depuse.

Pentru realizarea și depășirea pla-

(Continuare în pag. a 4-a)

AGRICULTURA

Revistă săptăminală de știință și practică, editată sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și a Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

Nr. 7 (419)

Joi, 18 februarie 1971

SUMAR

- COOPERARE EFICIENTĂ ÎNTRE I.A.S. și C.A.P. (pag. 4)
- Pe baza dezvoltării industriei de îngrășăminte și a cercetărilor agrochimice: UN RAPORT OPTIM ÎNTRE N.P.K. (pag. 5)
- GRILUI — TOATĂ ATENȚIA ! (pag. 6)
- Anchetă noastră în județele Timiș și Arad. CUM FOLOSII FURAJELE ? (pag. 8)
- O importantă rezervă de sporire a producției de lapte: RIDICAREA POTENȚIALULUI BIOLOGIC AL TAURINELOR (pag. 9)
- Adunările generale ale salariaților: CONTRIBUȚIE ACTIVĂ LA REALIZAREA PROGRAMULUI DE ÎMBUNĂȚIRI FUNCiare (pag. 10)
- Din activitatea sindicală a silvicultorilor: PERMANENȚĂ ȘI FERMITATE ÎN PROMOVAREA INIȚIATIVELOR VALOROASE (pag. 11)
- ÎN PERIMETRUL VEȘNIC RĂSCOLIT AL PRACTICII STUDENȚEȘTI (pag. 12)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CĂRARE; Ing. Vasile CIAȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Dr. ing. Mircea MOȚOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Anton STOIANOVICI; Dr. ing. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr. 1 Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

PLENARA CONSILIULUI CENTRAL AL U. G. S. R.

În ziua de 16 februarie a.c. a avut loc Plenara Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România.

La lucrările plenarei au participat tovarășii Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., și Virgil Trofin, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., Florian Dănălașche, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Constantin Drăgan, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.

Ca invitați la lucrările plenarei au luat parte președinții ai consiliilor județene ale sindicatelor și al comitetelor uniunilor sindicatelor pe ramuri, șefi de secții și alte cadre cu munci de răspundere de la Consiliul Central al U.G.S.R., ziaristi.

Luind cuvântul, tovarășul Emil Bodnaraș a adus salutul Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al tovarășului Nicolae Ceaușescu personal, și a subliniat însemnătatea deosebită a orientării date de recenta Plenară a C.C. al P.C.R. pentru îmbunătățirea structurii și conținutului activității sindicatelor în stadiul actual al dezvoltării economice și sociale a patriei noastre, pentru dezvoltarea spiritului democratic al activității lor, pentru clarificarea sarcinilor ce le revin în făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate.

Din însărcinarea conducerii partidului, tovarășul Emil Bodnaraș a spus spre aprobare Plenarei Consiliului Central al U.G.S.R. recomandarea Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la eliberarea tovarășului Florian Dănălașche din funcția de președinte al Consiliului Central al U.G.S.R. și din Comitetul Executiv al Consiliului Central al U.G.S.R., în legătură cu trecerea sa în munca pe linie de stat.

De asemenea, s-a spus spre aprobarea plenarei eliberarea tovarășului Constantin Drăgan din funcția de prim-vicepreședinte al Consiliului Central al U.G.S.R. și din Comitetul Executiv al Consiliului Central al U.G.S.R. în legătură cu trecerea sa în munca de partid.

Plenara Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor a aprobat aceste propuneri.

La recomandarea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, plenara a hotărât cooptarea tovarășului Virgil Trofin, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., ca membru al Consiliului Central al U.G.S.R., alegerea sa ca membru al Comitetului Executiv și în funcția de președinte al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România.

În continuare, tovarășul Virgil Trofin, președintele Consiliului Central al U.G.S.R., a prezentat măsurile propuse de Comitetul Executiv al Consiliului Central al U.G.S.R. privind pregătirea Congresului Uniunii Generale a Sindicatelor în lumina documentelor Plenarei C.C. al P.C.R. din 10-11 februarie a.c., a concluziilor cuprinse în cuvântarea rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu — document programatic de înaltă valoare teoretică și practică privind rolul și atribuțiile sindicatelor în etapa actuală a construcției socialiste din țara noastră.

În cadrul dezbaterilor au luat cuvântul tovarășii: Florian Dănălașche, Constantin Drăgan, Ion Radu, Constantin Herescu, Gheorghe Pricop, Constantin Tudor, Bazil Cucu, Paraschiv Benescu, Nicolae Moraru, Ion Bordea, Mircea Georgescu, Mihail Sonntag, Ion Udrea, Irina Mitreașca, Gheorghe Bors, Jănița Constantin, Ioachim Gherman, Oliviu Rusu, Ion Preoteasa, Aurelian

Nistor, Gheorghe Stuparu, Artenie Pop, Dumitru Mazilu.

Plenara și-a exprimat totală satisfacție față de analiza profundă și multilaterală făcută de conducerea partidului activității sindicatelor, de înaltă apreciere dată muncii lor, și-a însușit pe deplin observațiile critice și s-a angajat să transpună în fapt îndrumările pretioase privind creșterea rolului sindicatelor în viața economică și socială a țării, democratizarea vieții și activității lor, sporirea aportului la îndeplinirea liniei politice generale a partidului și statutului nostru. Participanții la plenară au reafirmat hotărârea sindicatelor, care unesc în rindul lor totalitatea clasei muncitoare — clasă conducătoare a societății noastre — masele largi de salariați, de a asigura participarea tot mai intensă și activă a celor ce muncesc la conducerea nemijlocită a vieții economice și sociale pentru îndeplinirea politicii P.C.R., forța politică conducătoare a societății noastre socialiste.

Plenara a hotărât elaborarea unor Teze ale Consiliului Central al U.G.S.R. referitoare la rolul și atribuțiile sindicatelor în condițiile actuale ale construcției societății socialiste multilateral dezvoltate. La baza acestor Teze vor sta aprecierile și recomandările făcute de Plenara C.C. al P.C.R. din 10-11 februarie 1971 cuprinse în cuvântarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, propunerile și sugestiile făcute de participanții la plenara Consiliului Central al U.G.S.R. După discutarea lor publică cu masele largi de oameni ai muncii, Tezele vor fi definite și vor constitui baza documentelor care se pregătesc pentru conferințele Uniunilor sindicatelor și pentru Congresul U.G.S.R.

Plenara a însărcinat Comitetul Executiv al Consiliului Central al U.G.S.R. să întocmească proiectul noului Legi a sindicatelor, care să precizeze cadrul juridic, locul și rolul lor în societatea noastră socialistă. Proiectul de lege va fi supus dezbaterii publice și Congresului Uniunii Generale a Sindicatelor.

În cadrul măsurilor ce se preconizează pentru îmbunătățirea structurii organelor de conducere ale sindicatelor, în spiritul largirii democrației muncitorești și a autonomiei sindicatelor din întreprinderi, plenara a hotărât elaborarea proiectelor de Statut-cadru al sindicatului — ca organizație autonomă de sine stătătoare; Statut-cadru al uniunilor sindicatelor pe ramuri de producție;

Statut al organelor teritoriale ale sindicatelor (consilii județene, municipale și orașenești); Statut al U.G.S.R.

Plenara a hotărât ca toate aceste documente să fie elaborate cu participarea muncitorilor, activiștilor de sindicat, a vechi militanți ai mișcării muncitorești și altor cadre, care lucrează nemijlocit în producție, iar apoi să fie publicate în presă și supuse dezbaterii publice.

De asemenea, plenara a hotărât modificarea articolului 50 din Statutul U.G.S.R. în sensul micșorării cotizațiilor sindicale. Modificările la articolul respectiv se redactează astfel: Membrii de sindicat plătesc o cotizație lunară stabilită pe baza salariului tarifar în felul următor: — până la 2.500 lei 0,50 la sută — de la 2.501 lei 1 la sută. Celelalte prevederi ale articolului 50 se mențin.

Aceste modificări intră în vigoare de la 1 februarie a.c. și vor reduce cotizațiile membrilor de sindicat cu peste 300 milioane lei la nivelul anului 1971.

Plenara a însărcinat, de asemenea, Comitetul Executiv al Consiliului Central să definească până la data ținerii Congresului U.G.S.R., împreună cu organele de stat competente, proiectul noului Cod al Muncii. Până la aceeași dată vor fi definite propunerile privind îmbunătățirea structurii organizatorice și a activității Consiliului Național al Inginerilor și Tehnicienilor.

În încheierea lucrărilor a luat cuvântul tovarășul Virgil Trofin, președintele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, care, în numele plenarei, a asigurat Comitetul Central al partidului, pe tovarășul Nicolae Ceaușescu personal, că sindicatele din patria noastră, cu vechi și bogate tradiții de luptă în slujba intereselor clasei muncitoare, ale întregului popor, își vor îmbunătăți activitatea, își vor concentra capacitatea politico-organizatorică asupra sarcinilor actuale ce le revin în rezolvarea problemelor economice, sociale și cultural-educative, în organizarea participării maselor de salariați la conducerea treburilor economiei și vieții sociale. Sindicatele vor acționa neabătut pentru îndeplinirea politicii interne și externe a partidului, a programului stabilit de Congresul al X-lea al P.C.R. în vederea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, bunăstării și fericirii poporului român.

Plenara Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție

În ziua de 13 februarie a.c. a avut loc plenara Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție. Lucrările plenarei au fost prezidate de tovarășul Virgil Trofin, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R.

Plenara a dezbătut propunerile cu privire la atribuțiile și organizarea uniunilor cooperatiste, precum și unele măsuri de îmbunătățire a activității și componenței organelor de conducere ale acestora și a adoptat un complex de măsuri care să creeze cadrul organizatoric pentru atragerea mai largă a maselor de țărani cooperatori la elaborarea hotărârilor și aplicarea lor în viață.

Ținând seama de faptul că în perioada actuală uniunile cooperatiste, cooperativele agricole, întreaga masă a țărănilor cooperatori sînt angajate în munca pentru îndeplinirea măsurilor privind îmbunătățirea organizării, planificării și con-

ducerii agriculturii, cuprinse în expunerea din noiembrie 1970 a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, precum și în activitatea de pregătire și desfășurare a campaniei agricole de primăvară, plenara a hotărât amânarea celui de-al II-lea Congres al uniunilor cooperativelor agricole, convocat pentru luna mai 1971, până la o dată care se va stabili ulterior.

La recomandarea plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, plenara Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție a aprobat eliberarea tovarășului Virgil Trofin din funcția de președinte al Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

În funcția de președinte al Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție a fost ales tovarășul Gheorghe Petrescu, membru al C.C. al P.C.R.

CONSFĂȚUIRE DE LUCRU

(Urmare din pag. 1)

nului de stat la export în anul 1971 și orientarea în perspectivă a acestei activități, au fost stabilite o serie de măsuri organizatorice menite să asigure realizarea producției în cantitățile necesare. S-au discutat problemele diversificării producției destinate exportului și s-a adoptat o serie de măsuri pentru creșterea calității, competitivității și economicității exportului de produse agroalimentare. Au fost stabilite, de asemenea, măsuri pentru descentralizarea și îmbunătățirea muncii în domeniul comercializării produselor exportate, insistîndu-se asupra introducerii și extinderii unor forme noi de prospec-

tare și contractare a fondului de marfă.

În încheierea lucrărilor consfățuirii a luat cuvântul tovarășul Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor.

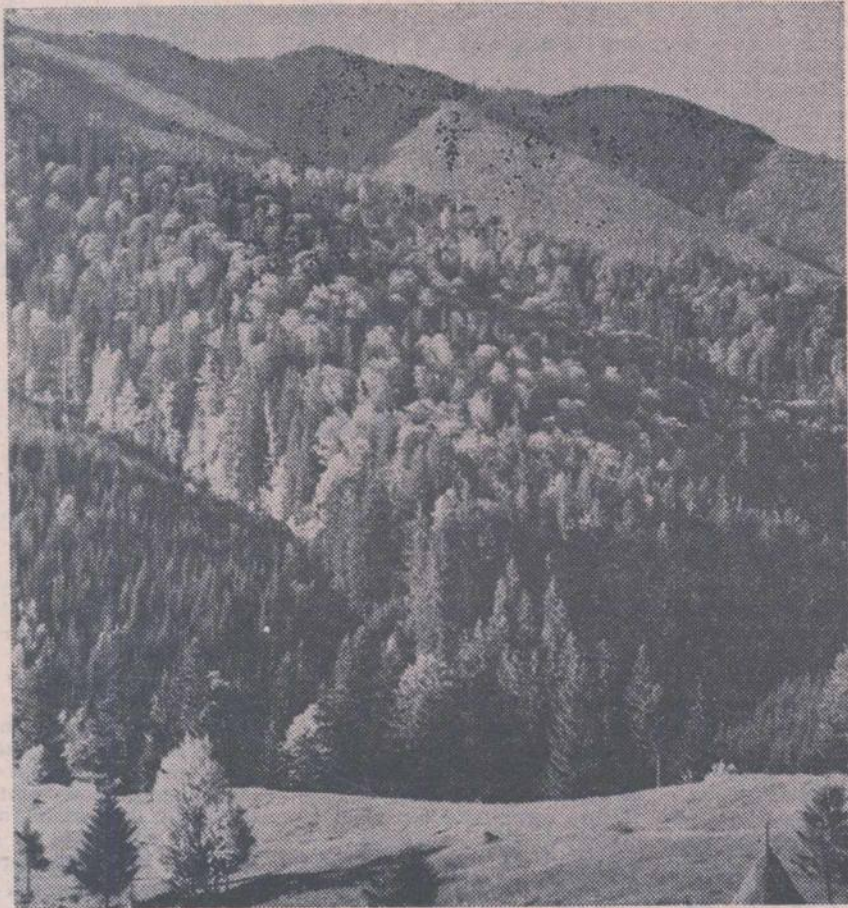
Prin puternicul caracter de lucru care i-a fost imprimat, consfătuirea a contribuit la cunoașterea problemelor luate în discuție și a determinat precizarea unor măsuri și acțiuni imediate și de perspectivă în vederea îmbunătățirii substanțiale a activității în domeniul exportului de produse agroalimentare.

Participanții la consfătuirea de lucru au adresat o telegramă C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu.

SESIUNE ȘTIINȚIFICĂ A CADRELOR DIDACTICE

Marți, 16 februarie, au început lucrările sesiunii științifice anuale a cadrelor didactice din Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu” — București. În cadrul celor șase secții — agronomie, horticultură, zootehnie, medicină veterinară, îmbunătățiri funciare și științe sociale și economice — vor fi prezentate 196 referate, elaborate de 335 de autori. Așa cum sublinia în cuvântul de deschidere a sesiunii prof. dr. doc. șt. Gheorghe Bîlțeanu, rectorul Institutului, cele mai multe dintre lucrări au un caracter aplicativ și răspund unor probleme de cea mai mare însemnătate pentru agricultura noastră socialistă.

Lucrările sesiunii se vor încheia sîmbătă 20 februarie a.c.



O acțiune susținută s-a desfășurat în cincinalul trecut și în direcția extinderii rășinoaselor în afara arealului lor indeosebi în făgete. Iată, în fotografie, o astfel de pădure „innobilată”.

Parte integrantă din economia noastră, silvicultura a cunoscut în perioada 1966-1970 o ascensiune neîntreruptă, bucurându-se de un sprijin permanent din partea partidului și statului. În cincinalul trecut a fost alocat acestui sector de activitate 1,5 miliarde de lei din fondurile centralizate ale statului, cu 38,4% mai mult decât în perioada 1961-1965. Cea mai mare parte a fondurilor alocate au fost utilizate pentru lucrările de refacere și cultură a pădurilor.

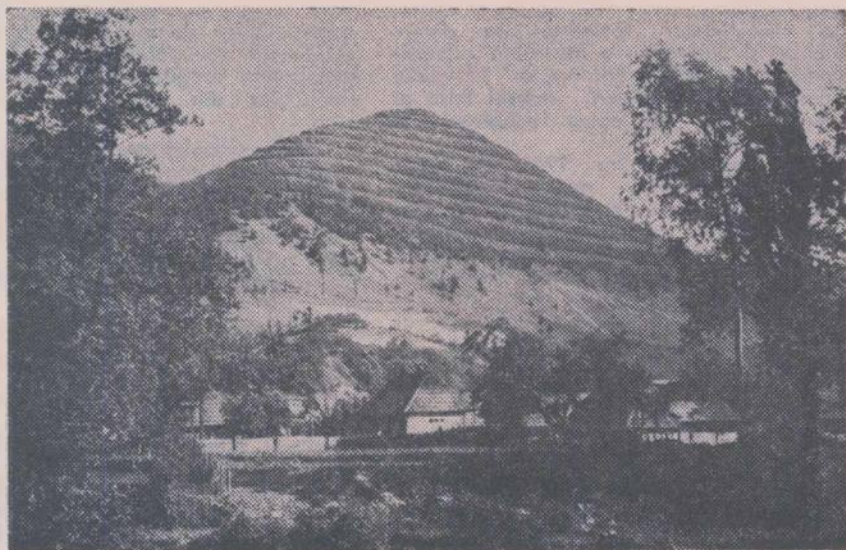
În cincinal, au continuat într-un ritm alert împăduririle și înlocuirea arborilor cu producție inferioară. La chemarea partidului nostru de a participa efectiv la aceste acțiuni de interes național au răspuns prezent, alături de silvicultori, numeroși tineri și vîrstnici din satele și orașele patriei. Prin munca neobosită a acestor creatori de frumos și util, peisajul țării a fost întregit cu noi păduri, cu productivitate ridicată, ținîndu-se seama de nevoile economiei naționale. O singură cifră este îndeajuns de elocventă pentru noua orientare dată silviculturii: 85,5% din totalul suprafeței nou împădurite în cincinalul trecut a fost ocupat cu specii rășinoase și foioase repede crescătoare, al căror lemn este din ce în ce mai mult solicitat în industria prelucrătoare, construcții și alte sectoare de o deosebită importanță.

Pași însemnați înainte au fost făcuți în cincinalul care s-a scurs și în ceace privește întreținerea fondului forestier existent, un accent puternic punîndu-se pe asigurarea unei bune stări fito-sanitare a pădurilor. Nu poate fi trecut cu vederea nici faptul că în intervalul amintit au fost reamenajate aproape 3,5 milioane de hectare. În ansamblu, se poate vorbi despre o continuă intensificare a gospodăririi fondului forestier existent, și despre modernizarea în ritm ridicat a silviculturii.

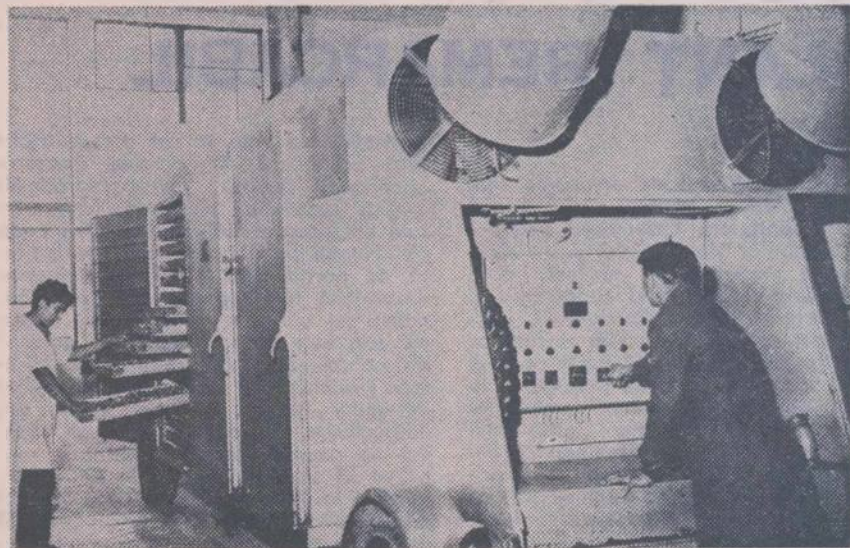
În cincinalul 1966-1970 a crescut însemnătatea rolului pe care pădurile îl joacă în menținerea echilibrului factorilor de mediu natural. Fonduri din ce în ce mai substanțiale de investiții au fost alocate pentru lucrările de corectare și stingere a torenților, de împădurire a unor zone puternic expuse pericolului eroziunii solului. Amenajările de acest gen efectuate la Porțile de Fier, în zona Vrancei, a Buzăului, pe Valea Chineja, în județul Iași și în alte părți ale țării stau mărturie a contribuției substanțiale pe care silvicultorii și-au adus-o la punerea în valoare a multiplelor resurse naturale ale țării.

Pădurile oferă, în afară de lemn, așa numitele produse accesorii, precum și produse vinătorești și piscicole. În perioada 1966-1970 au sporit cantitățile de astfel de produse valorificate atît pe piața internă cît și la export, s-a îmbunătățit calitatea acestora, a crescut prestigiul mărfurilor românești desfăcute peste hotare. Nu este lipsit de semnificație nici faptul că datorită sprijinului substanțial acordat de partid și de stat s-a ridicat eficiența ansamblului activității silvice pentru economia națională, printr-o mai bună folosire a tuturor mijloacelor disponibile, printr-o mai strînsă legătură a producției cu cercetarea științifică, prin ridicarea nivelului general al tehnicității lucrărilor specifice în această ramură economică. Cu alte cuvinte, în cincinalul recent încheiat au fost adăugate noi carate „aurului verde”, bogăție de seamă a țării.

SINTEZE ALE NOILE CARATE CINCINALULUI 1966-1970 ALE „AURULUI VERDE”



Pădurea contribuie într-o măsură din ce în ce mai mare la conservarea solului, la apărarea localităților și terenurilor împotriva calamităților naturale.



Zestrea centrelor de prelucrare a fructelor și ciupercilor de pădure se îmbogățește cu noi utilaje moderne.

- În perioada 1966-1970 au fost efectuate împăduriri și completări pe 269 000 de hectare, prevederile planului fiind depășite cu 7,7%. Suprafețele cele mai mari le dețin inspectoratele silvice Suceava, Maramureș, Neamț, Vilcea, Argeș, Caraș-Severin, Hunedoara și altele.
- Pentru ridicarea productivității pădurilor s-au substituit arboretele slab productive pe mai mult de 85 000 de hectare, înscriindu-se cu cele mai bune realizări unitățile silvice din județele Ialomița, Ilfov, Dolj, Gorj, Hunedoara, Cluj, Argeș etc.
- Pe baza elementelor de prognoză, în cincinalul trecut s-au executat, anual, lucrări de combatere a dăunătorilor pădurilor pe 400 000 de hectare, în valoare de circa 20 000 000 lei.
- Una din metodele perfecționate introduse în anii cincinalului în acțiunea de protecție a pădurilor o constituie aviotratamentele, executîndu-se astfel stropiri ultrafine care sînt mult mai eficiente și reduc prețul de cost.
- 11 133 hectare; această cifră reprezintă împăduririle efectuate pe terenurile degradate.
- Investițiile acordate de stat pentru corectarea torenților, în cincinal, au crescut progresiv ajungînd de la 15 428 000 lei în 1966, la 20 265 000 lei, la sfîrșitul lui 1970. În total, au fost alocate, în intervalul respectiv, 94 471 000 lei.
- Printre lucrările complexe de conservare a solului se numără cele de la S.H.E.N. Porțile de Fier, de la Lotru, Bistrița și Vidraru.
- Atenție deosebită a fost acordată produselor accesorii. În cincinal au fost recoltate și achiziționate 161 000 tone de fructe de pădure și 41 000 tone de ciuperci comestibile. Tot în acest interval, silvicultura a dat la export 218 000 fazani și iepuri vii, 3 100 tone de carne de vînat și 1 900 tone de miere de albine. În aceste acțiuni s-au evidențiat inspectoratele silvice Suceava, Argeș, Bihor, Arad, Vilcea, Gorj, Maramureș, Bacău, Neamț, Sălaj etc.
- Valoarea totală a exportului de produse accesorii și vinătorești s-a ridicat, în cincinal, la circa 246 milioane de lei valută.



Puful pădurii.

Cooperarea dintre întreprinderile agricole de stat și cooperativele agricole de producție reprezintă un mijloc sigur pentru dezvoltarea producției prin faptul că facilitează introducerea și asimilarea rapidă a tehnologiilor avansate, a sistemelor mai eficiente de organizare.

În anul trecut, 485 de cooperative agricole au cooperat cu aproape 70 de întreprinderi agricole de stat, îndeosebi în creșterea păsărilor, creșterea și îngrășarea porcinelor, taurinelor, ovinelor și altele. Practic au fost încheiate 237 de contracte de cooperare între I.A.S. și C.A.P., la realizarea cărora au participat direct peste 160 de ferme din întreprinderile agricole de stat.

Sfera cooperării s-a extins cel mai mult în domeniul aviculturii. Până la sfârșitul anului trecut, construcțiile amenajate pentru păsări din unele cooperative au fost populate cu peste trei milioane de păsări (din care 52 % tineret de reproducție iar 48 % pui pentru carne). Asistența de specialitate acordată de întreprinderile agricole de stat cooperative agricole — concretizată în amenajarea construcțiilor (compartimentări interioare ale halelor, introducerea instalațiilor de hrănire, adăpare, încălzire și ventilație, iluminare etc), organizarea producției și a muncii, acțiuni sanitare-veterinare, elaborarea de tehnologii de producție specifice fiecărei construcții din C.A.P. etc — însumează peste 6.500 de ore. În același timp, au avut loc școlarizarea îngrijitorilor și a tehnicienilor precum și organizarea de schimburi de experiență menite să contribuie la obținerea unor rezultate similare celor înregistrate în fermele de stat.

Rezultatele obținute în producția avicolă de cooperativele care cooperează cu întreprin-

derile agricole de stat sînt edificatoare. Astfel, la găini, procentul de ouat a fost de 60-70 %, ceea ce înseamnă că producțiile medii anuale se situează între 200-225 de ouă pe găină. La puii pentru carne, greutatea medie de livrare este apropiată de aceea înregistrată în fermele de stat.

Unele detalii pun și mai mult în evidență eficiența cooperării. De pildă, întreprin-

derile agricole de stat sînt edificatoare. Astfel, la găini, procentul de ouat a fost de 60-70 %, ceea ce înseamnă că producțiile medii anuale se situează între 200-225 de ouă pe găină. La puii pentru carne, greutatea medie de livrare este apropiată de aceea înregistrată în fermele de stat.

derile agricole de stat sînt edificatoare. Astfel, la găini, procentul de ouat a fost de 60-70 %, ceea ce înseamnă că producțiile medii anuale se situează între 200-225 de ouă pe găină. La puii pentru carne, greutatea medie de livrare este apropiată de aceea înregistrată în fermele de stat.

derile agricole de stat sînt edificatoare. Astfel, la găini, procentul de ouat a fost de 60-70 %, ceea ce înseamnă că producțiile medii anuale se situează între 200-225 de ouă pe găină. La puii pentru carne, greutatea medie de livrare este apropiată de aceea înregistrată în fermele de stat.

derile agricole de stat sînt edificatoare. Astfel, la găini, procentul de ouat a fost de 60-70 %, ceea ce înseamnă că producțiile medii anuale se situează între 200-225 de ouă pe găină. La puii pentru carne, greutatea medie de livrare este apropiată de aceea înregistrată în fermele de stat.

derile agricole de stat sînt edificatoare. Astfel, la găini, procentul de ouat a fost de 60-70 %, ceea ce înseamnă că producțiile medii anuale se situează între 200-225 de ouă pe găină. La puii pentru carne, greutatea medie de livrare este apropiată de aceea înregistrată în fermele de stat.

derile agricole de stat sînt edificatoare. Astfel, la găini, procentul de ouat a fost de 60-70 %, ceea ce înseamnă că producțiile medii anuale se situează între 200-225 de ouă pe găină. La puii pentru carne, greutatea medie de livrare este apropiată de aceea înregistrată în fermele de stat.

derile agricole de stat sînt edificatoare. Astfel, la găini, procentul de ouat a fost de 60-70 %, ceea ce înseamnă că producțiile medii anuale se situează între 200-225 de ouă pe găină. La puii pentru carne, greutatea medie de livrare este apropiată de aceea înregistrată în fermele de stat.

derile agricole de stat sînt edificatoare. Astfel, la găini, procentul de ouat a fost de 60-70 %, ceea ce înseamnă că producțiile medii anuale se situează între 200-225 de ouă pe găină. La puii pentru carne, greutatea medie de livrare este apropiată de aceea înregistrată în fermele de stat.

Cooperare eficientă între I. A. S. și C. A. P.

derile agricole de stat sînt edificatoare. Astfel, la găini, procentul de ouat a fost de 60-70 %, ceea ce înseamnă că producțiile medii anuale se situează între 200-225 de ouă pe găină. La puii pentru carne, greutatea medie de livrare este apropiată de aceea înregistrată în fermele de stat.

derile agricole de stat sînt edificatoare. Astfel, la găini, procentul de ouat a fost de 60-70 %, ceea ce înseamnă că producțiile medii anuale se situează între 200-225 de ouă pe găină. La puii pentru carne, greutatea medie de livrare este apropiată de aceea înregistrată în fermele de stat.

derile agricole de stat sînt edificatoare. Astfel, la găini, procentul de ouat a fost de 60-70 %, ceea ce înseamnă că producțiile medii anuale se situează între 200-225 de ouă pe găină. La puii pentru carne, greutatea medie de livrare este apropiată de aceea înregistrată în fermele de stat.

derile agricole de stat sînt edificatoare. Astfel, la găini, procentul de ouat a fost de 60-70 %, ceea ce înseamnă că producțiile medii anuale se situează între 200-225 de ouă pe găină. La puii pentru carne, greutatea medie de livrare este apropiată de aceea înregistrată în fermele de stat.

derile agricole de stat sînt edificatoare. Astfel, la găini, procentul de ouat a fost de 60-70 %, ceea ce înseamnă că producțiile medii anuale se situează între 200-225 de ouă pe găină. La puii pentru carne, greutatea medie de livrare este apropiată de aceea înregistrată în fermele de stat.

derile agricole de stat sînt edificatoare. Astfel, la găini, procentul de ouat a fost de 60-70 %, ceea ce înseamnă că producțiile medii anuale se situează între 200-225 de ouă pe găină. La puii pentru carne, greutatea medie de livrare este apropiată de aceea înregistrată în fermele de stat.

derile agricole de stat sînt edificatoare. Astfel, la găini, procentul de ouat a fost de 60-70 %, ceea ce înseamnă că producțiile medii anuale se situează între 200-225 de ouă pe găină. La puii pentru carne, greutatea medie de livrare este apropiată de aceea înregistrată în fermele de stat.

BILANȚ REMARCABIL

(Urmare din pag. 1)

miliarde lei, sumă care depășește tot ce s-a cheltuit în același scop în cei zece ani anteriori. Orientarea prioritară a fondurilor de investiții către sfera producției materiale — au fost puse în funcțiune circa 1.500 capacități și obiective principale industriale — judicioasă repartizare teritorială a forțelor de producție — nu există județ care să nu fi cunoscut acest suflu înnoitor — la care se adaugă entuziasmul deosebit al oamenilor muncii pentru înfăptuirea felurilor propuse au determinat creșterea venitului național într-un ritm mediu anual de 7,7 la sută, el fiind printre cele mai înalte nu numai din Europa, ci și din întreaga lume.

Preocuparea perseverentă a partidului pentru adîncirea procesului de industrializare a țării a fost neîncetat dublată de grija neprecupețită pentru dezvoltarea ramurilor producătoare de bunuri de consum. În 1970, industria ușoară a realizat o producție cu 73 la sută mai mare decît în 1965.

Agricultura, ramură de bază a producției materiale a făcut, de asemenea, progrese importante îndeosebi în dezvoltarea și modernizarea bazei tehnico-materiale. Cele aproape 37 miliarde lei investiții alocate de stat, la care se adaugă investițiile făcute de cooperativele agricole de producție din fondurile proprii au creat condiții pentru mai buna gospodărire a pămîntului, pentru creșterea producției și a eficienței economice. La sfîrșitul anului 1970, agricultura dispunea de un parc de 107.500 tractoare, mai mare cu 26.000 decît în 1965 și de 50.200 combine, cu 10.000 mai multe decît în 1965. La aceeași dată, suprafața amenajată pentru irigații a fost de 729.000 hectare, iar numărul serelor legumicole moderne a ajuns la 847 hectare. Efectivele de animale au sporit și ele, îndeosebi în complexe zootehnice moderne, bazate pe metode industriale de creștere a animalelor.

Progresul cert în domeniul modernizării bazei tehnico-materiale se reflectă în sporirea producției agricole. În anii cincinalului în pofida unor condiții climatice nefavorabile, a inundațiilor, producția agricolă globală a crescut cu 24% față de perioada 1961-1965, asigurîndu-se aprovizionarea în bune condiții a populației cu produse agroalimentare.

Menținerea unui raport corespunzător între acumulare și consum, afectarea unor mari resurse pentru reproducția lărgită constituie elemente fundamentale ale progresului rapid al țării noastre. Numai pe o asemenea cale indicată de partid este posibilă reducerea decalajului față de țările mai avansate, numai pe o asemenea cale s-au dobîndit succesele binecunoscute în domeniul economiei, științei, culturii, în ridicarea gradului de civilizație, a bunăstării întregului popor. Cîteva cifre sînt edificatoare. În anii cincinalului, fondul de consum pe un locuitor a sporit cu 27 la sută; veniturile din salarii au fost în 1970 cu 31,5 miliarde lei mai mari decît în 1965, sporind cu peste 50 la sută; ca urmare a creșterii cheltuielilor social-culturale de la bugetul statului, veniturile suplimentare de care a beneficiat în medie o familie — în afara veniturilor provenite din retribuția muncii — au crescut de la 3.600 lei în 1965 la 5.500 lei în 1970; au fost construite la orașe și sate aproape 660.000 locuințe; peste două milioane de persoane s-au mutat în locuințe noi. Toate aceste mari realizări sînt rodul activității creatoare a clasei noastre muncitoare, a jăranimii, intelectualității, a tuturor oamenilor muncii din țara noastră, fără deosebire de naționalitate, sînt expresia înaltului patriotism care animă pe toți cei ce muncesc cu brațele și cu mintea, sînt întruparea talentului, priceperii hărniciei poporului nostru care urmează cu fidelitate politica Partidului Comunist Român.

Bilanțul deosebit de rodnic al cincinalului trecut este nemijlocit determinat de măsurile de perfecționare a conducerii și organizării economiei, a întregii vieți sociale, stabilite de Congresul al IX-lea al P.C.R., de Conferința Națională și de Congresul al X-lea al partidului nostru.

Apropierea conducerii de producție, perfecționarea structurilor organizatorice, promovarea metodelor de conducere colectivă, adîncirea democrației economice, stimularea inițiativei creatoare a maselor, participarea tot mai largă a oamenilor muncii la conducerea și organizarea activității întreprinderilor, stilul nou de consultare permanentă a maselor, prin contact direct, la fața locului, introdus de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, creșterea continuă

a cunoștințelor socialiste au determinat și determină o marcantă amplificare a energiei creatoare a întregului nostru popor, asigură mersul ferm al țării noastre pe calea progresului și civilizației.

Retrospectiva anilor 1966-1970 este tonifiantă. Mindria pentru realizările obținute se convertește în credința nestrămutată că, sub conducerea partidului, prevederile noului cincinal în care am intrat vor fi nu numai îndeplinite dar și depășite. Fiecare dintre noi cunoaștem că țelul suprem, cardinal al politicii partidului este înflorirea țării, creșterea puterii sale economice, ridicarea necontenită a standardului de viață al poporului nostru.

Acestui scop suprem îi sînt închinete toate eforturile pentru dezvoltarea continuă a forțelor de producție pe teritoriul țării. Lor le sînt consacrate și măsurile luate de Plenara C.C. al P.C.R. din 10-11 februarie a.c. pentru perfecționarea în continuare a conducerii de partid și de stat, pentru realizarea atribuțiilor ce revin sindicatelor în etapa actuală a construcției socialiste, pentru întărirea legăturilor cu masele a organelor conducătoare ale partidului și statului, pentru perfecționarea pregătirii cadrelor de partid, de stat și ale

organizațiilor de masă în problemele conducerii activității economice și sociale, pentru pregătirea profesională a salariaților din unitățile socialiste de stat.

Unirea elanului revoluționar cu știința este una din condițiile dezvoltării cu succes a societății noastre. Înțelegerea acestui imperativ, transpunerea hotărîrî în viață a liniei stabilite de partid sînt garanțiile dezvoltării rapide a țării noastre, înfloririi ei, situării în rîndul celor mai avansate țări.

Sarcina celor care lucrează în domeniul agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și gospodăririi apelor este de ași însuși cit mai repede și, în același timp, cit mai temeinic tot ce este mai bun în domeniul științei și practicii mondiale, tot ce se poate aplica cu folos la condițiile țării noastre. Promovarea cuceririlor revoluționare tehnico-științifice, concomitent cu perfecționarea activității de organizare și conducere, sînt elemente decisive pentru înscrierea agriculturii și industriei alimentare în rîndul celor mai dinamice ramuri ale economiei naționale, în interesul sporirii substanțiale a aportului lor la creșterea venitului național, a nivelului de trai al tuturor celor ce muncesc la orașe și sate.

REORGANIZAREA

ÎNTEPRINDERILOR AGRICOLE DE STAT

Print-o hotărîre a Consiliului de Miniștri a fost aprobată reorganizarea întreprinderilor agricole de stat. Astfel, începînd de la 1 februarie au luat ființă 144 de mari întreprinderi agricole de stat, care cuprind un număr sporit de ferme de producție.

Îmbunătățirea organizării activității întreprinderilor agricole de stat se bazează pe experiența bogată acumulată de marile unități de acest gen existente pînă acum, inclusiv în ce privește specializarea majorității fermelor. Noua organizare va permite intensificarea procesului de industrializare a producției, asigurarea unei rotații optime a culturilor, utilizarea cu randament mai ridicat a mijloacelor de mecani-

zare, a îngrășămintelor chimice, semîntelor, a materiilor prime, precum și a forței de muncă și tot cursul anului.

Nolle unități agricole de stat vor fi îndrumate și controlate nemijlocit de către Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor — Departamentul agriculturii de stat.

Toți acești factori vor asigura o mai bună gospodărire a mijloacelor materiale și bănești, creșterea producției și productivității muncii, sporirea eficienței economice a întregii activități a agriculturii de stat.

Pe baza dezvoltării industriei de îngrășăminte și a cercetărilor agrochimice

UN RAPORT OPTIM ÎNTRE N.P.K.

În sporirea producției agricole, îngrășămintele minerale au un rol deosebit. Ele au intrat în folosință într-un ritm neobișnuit de rapid. În general vorbind, nici un alt produs al sectorului chimic nu a cunoscut, în perioada de după cel de al doilea război mondial, o creștere mai accentuată ca îngrășămintele chimice. Statistica indică o producție mondială de circa 20 milioane tone de îngrășăminte în 1955, apoi 50 milioane de tone în 1967, cu prevedere pentru 1975 de 100 milioane de tone. Creșterea își păstrează ritmul și mai departe astfel că, în 1980, se va atinge o producție de circa 170 milioane de tone.

Cerințele unei agriculturi moderne fac ca și în țara noastră să se dezvolte intens producția de îngrășăminte chimice. Ritmul de dezvoltare a sectorului de îngrășăminte este accentuat. Potrivit hotărârilor conducerii de partid și de stat, capacitățile de producție sporesc an de an. În ultimele două decenii ele au evoluat astfel: 649 tone în 1950; 68.945 tone în 1960 iar în 1970 capacitatea de producție a atins 1.278.000 de tone. Sfârșitul cincinalului actual va asigura o capacitate de producție de circa 2.500.000 tone de îngrășăminte, prin mărirea capacităților unor uzine existente și construirea unor noi uzine. Alături de combinatele de la Făgăraș și Roznov au apărut combinate mari, complexe, dotate cu utilaje de capacitate sporită, cu tehnologii moderne — la Tg. Mureș, Craiova și Tr. Măgurele. Este în curs de construcție combinatul de la Slobozia. În același timp, s-au întocmit proiectele unor noi combinate pentru îngrășăminte compuse, pe baza unor tehnologii de înalt nivel tehnic, cu utilaje de capacitate și productivitate mare.

Odată cu creșterea producției are loc îmbunătățirea ca-

lității acesteia, lărgirea sortimentului de îngrășăminte chimice. Raportul între producția de azot și cea de fosfor se modifică continuu, urmărindu-se atingerea proporțiilor optime necesare fertilizării eficiente a culturilor agricole.

În 1950 nu se produceau decât îngrășăminte cu fosfor. În 1970, raportul N:P, a atins 3,3:1 (în 1955 raportul era 0,46:1, în 1965 de 1,3:1). Putem deduce că efortul de investiții în această perioadă s-a făcut în direcția asigurării unui raport normal și echilibrat pentru consumator. Dezvoltarea în continuare se face, desigur, cu o creștere mai redusă, dar care va ridica raportul final N:P la 3,5:1.

Trebuie remarcat că acest raport N:P (care este raportul industrial de producție) asigură agriculturii utilizarea oricărei proporții, fiind seama de azotul disponibil din sol. În asemenea condiții, lucrătorii ogoarelor vor putea optimiza dozele de substanță activă, în interesul obținerii unor recolte mari.

Un alt aspect de importanță deosebită în dezvoltarea producției de îngrășăminte este creșterea producției la sortimente cu concentrație ridicată — atât la cele cu azot cât și la cele cu fosfor — la care se adaugă livrarea lor sub formă granulată, cu aglomerabilitate redusă și, în ultimul timp — dar îndeosebi în cincinalul 1971—1975 — sub formă de îngrășăminte compuse. Notăm că, în cadrul planului de producție a îngrășămintelor cu azot ponderea a trecut pe uree, cu concentrație de 45—46 la sută N_2 față de azotul de amoniu cu 33—35% N_2 . În cincinalul în care am intrat, vor fi create trei mari unități de îngrășăminte compuse, care vor accentua și mai mult ponderea substanțelor fertilizante cu concentrații ridicate.

Efortul mare de investiții a permis ca industria de îngrășă-

șăminte chimice să facă progrese deosebite. Ea este în continuare de stricentă actualitate. În prezent, după cum se cunoaște, nu utilizăm de loc, sau numai experimental, microelementele — îngrășămintele cu microelemente — deși se cunoaște că o serie din acestea — Zn, Mn, Bo — au un rol important în sporirea producției agricole. Lucrările simpozionului din 4 aprilie 1970 — de la Iași — au arătat că utilizarea în totalitate a efectelor pozitive ale azotului este redusă datorită lipsei unor microelemente sau excesului altora. Se poate aprecia că, deși administrăm cantități importante de îngrășăminte, deși putem realiza un raport optim între N.P.K., efectul lor nu este atins decât parțial dacă nu este urmărit și conținutul în unele microelemente care facilitează și dezvoltarea plantelor. Iată de ce, opinăm că, odată cu analizarea și cartarea solului, ar fi indicată și

cartarea solului după conținutul și necesarul în microelemente. Administrarea îngrășămintelor trebuie făcută pe bază riguroasă științifică, în condiții de eficiență și de păstrare a calităților pământurilor cultivate. Trebuie să ajungem în situația, ca pentru fiecare tonă de îngrășămintă să obținem maximum de spor de producție agricolă. Această sarcină poate și trebuie să fie rezolvată în comun de Ministerul Industriei Chimice și Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor.

În continuare, ar remarcă practica unor țări cu agricultură dezvoltată de a utiliza diverse tipuri de îngrășăminte lichide, care dau o serie de avantaje. La noi s-au produs experimental și s-au folosit pe loturi experimentale carboamoniacați, cu rezultate pozitive, dar nu s-a găsit forma organizatorică, corespunzătoare, de extindere. Sînt întocmite studii cu amplasamente de stațiuni de bază, utilaje de transport, metode de dizolvare și împrăștiere, dar lucrările s-au oprit în fază de proiecte. Considerăm că trecerea la realizarea în comun a acestui aspect devine oportună. Poate în prima fază ar fi bine să se utilizeze îngrășămintele lichide în zonele agricole din apropierea uzinelor producătoare și apoi, pe baza rezultatelor, să se treacă la extindere pe zone mai mari.

Esențial este, desigur, să se asigure agriculturii cantitățile necesare de îngrășăminte în sortimentul solicitat. Dar, tot atât de important este, dacă nu mai important, să se realizeze peste tot o folosire judicioasă a acestora. Actualmente, după cite cunoaștem, aplicarea îngrășămintelor nu este realizată în condiții economice. Iată de ce am opina, în interesul economiei naționale, să se indice unităților agricole calcularea unui spor bine determinat de producție la hectarul fertilizat cu doze optime, spor stabilit în raport de media producțiilor din anii precedenți și obligatoriu de realizat. O asemenea modalitate ar avea, credem, un efect asemănător cu cel al introducerii consumurilor specifice în industrie. Chimizarea, ca factor de intensivizare, și-ar mări astfel eficiența.

Apreciem că, printr-o colaborare mai strînsă între forurile competente, aceste probleme și altele care interesează deopotrivă industria chimică și agricultura, se vor soluționa mai repede, în interesul creșterii ponderii chimizării, al dezvoltării producției agricole vegetale pe baze moderne, intensive, cu eficiență economică tot mai ridicată.

Conf. ing.
A. CONSTANTINESCU
director tehnic
în Ministerul
Industriei Chimice



La Uzina de fabricații, reparații și montaj din Roșiori, județul Teleorman, fiecare piesă este revizuită cu multă atenție înainte de a fi montată.

Foto:
N. RUSU



— Creșterea animalelor în sistem gospodăresc, practicat pînă în prezent de cooperativele agricole, a frînat mult pătrunderea mecanizării în acest sector. Nefiind profilate și specializate, unitățile agricole creșteau o varietate de specii sau categorii de animale, de cele mai multe ori în adăposturi improvizate. În aceste condiții, investițiile noi, menite să asigure mecanizarea unor lucrări, nu-și găsesc justificarea. Și iată de ce. În urma inventarierii întreprinse anul trecut, în cele 98 de cooperative agricole din județ, care dispun de 236 grajduri pentru vaci cu lapte, s-a apreciat că doar 52 pot fi mecanizate; la taurinele supuse îngrășării, din 72 de spații de cazare 26 pot fi mecanizate parțial; la porcine, doar două construcții din 56 existente se pot mecaniza. O imagine și mai completă a gradului redus de dotare al sectorului zootehnic ne oferă și inventarul întocmit de cooperative la 31 decembrie 1970 și centralizat la nivel de județ. Aș aminti că în 98 de C.A.P. funcționează doar 121 tocători T.M.S.-6, 19 tocători T.R.P.-3, 3 amestecători de furaje A.F.U.—1000, 1 agregat de măcinat-amestecat, 10 mori cu ciocănele M.C.—3, 19 remorci de vidanjarie, 12 incubatoare etc.

Pentru rezolvarea problemei mecanizării în zootehnie, specialiștii din cadrul I.M.A., din Direcția generală a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, sprijiniți de comitetul județean de partid, au întocmit un plan concret, pentru cincinalul în care am intrat.

— Cum a început să se materializeze acest plan, avînd în vedere noua structură organizatorică a întreprinderilor pentru mecanizare?

— Secțiile de mecanizare au revizuit, reparat și montat utilajele existente în cooperative. În planul stațiilor

Acțiunea de extindere a lucrărilor mecanizate în zootehnie a demarat

I. M. A. TREBUIE SĂ-I IMPRIME UN RITM VIU ACESTEI ACȚIUNI

Programul național de dezvoltare a zootehniei și recente hotărâri ale conducerii de partid și de stat referitoare la îmbunătățirea organizării, conducerii și planificării agriculturii au creat un cadru nou, propice, pentru extinderea rapidă a mecanizării lucrărilor în toate sectoarele de activitate, pentru diversificarea lor. Mecanizarea lucrărilor din sectorul creșterii animalelor permite reducerea consumului de muncă pe unitate de produs, asigură distribuția hranei în condiții corespunzătoare, creează premise pentru realizarea unor producții și sporuri mari de creștere în greutate cu costuri relativ scăzute. Un rol important pe această linie revine I.M.A. Din convorbirea pe care am avut-o recent cu ing. Stan MEREUȚĂ, directorul I.M.A. Bacău, am reținut pentru cititorii revistei câteva amănunte despre modul cum a demarat acțiunea de mecanizare a lucrărilor în zootehnia acestui județ.

pentru mecanizare au fost prinse cererile de utilaje pentru extinderea mecanizării în sectorul creșterii animalelor și etapele în care urmează să se facă aprovizionarea. Totodată, stațiunile vor urmări dotarea cooperativelor agricole cu utilaje zootehnice pe anul în curs, vor executa montarea corespunzătoare a acestora conform fluxului tehnologic stabilit și vor verifica periodic modul în care funcționează.

În cursul acestui an se vor investi pentru extinderea mecanizării în zootehnie peste 100.000 din fondurile C.A.P. cele mai importante lucrări fiind introducerea iluminatului electric și al apelor în grajduri, dotarea unităților cu separatoare de lapte, utilaje de preparat hrana, ventilatoare pentru uscat furaje.

În acest an vom introduce adă-

pători automate în 30 de grajduri; pentru pregătirea hranei, 4 cooperative agricole vor fi dotate cu agregate de măcinat A.M.A., iar alte două vor primi amestecătoare verticale. Din fondurile I.M.A. vom realiza o bucătărie furajeră complet mecanizată, care va deservi mai multe ferme specializate.

O atenție deosebită acordăm C.A.P. al căror sector zootehnic este mai bine dezvoltat, cum sînt cele din Fărăoani, Bălcescu, Sasut-Sat, Valea-Seacă, Săucești, Itești, Berești-Bistrița și altele, unde se vor dezvolta ferme specializate cu capacități de cite 500 de vaci cu lapte. Acțiunile inițiate aici vor fi mai ample, vor cuprinde lucrări mai complexe, cum sînt: evacuarea dejecțiilor cu ajutorul instalațiilor cu racleți, hrănitoare automate, încălzirea spațiului de cazare a tineretului femel etc.

— Din cite cunoaștem, în județul Bacău au luat ființă, în ultimul timp, o serie de asociații intercooperatiste și ferme specializate care cooperează cu I.A.S.-ul. Care este gradul de mecanizare în aceste unități?

— Dacă introducerea mecanizării în spațiile existente se realizează așa cum am arătat, mai greoi, în noile obiective au fost luate toate măsurile pentru ca ele să permită executarea mecanizată a unui număr cit mai mare de lucrări. Astfel, toate cele 12 hale de păsări existente în județ au asigurată mica mecanizare. Din ele, patru ferme, care cooperează cu I.A.S., au fost modernizate.

— Ritmul accelerat în care trebuie realizată mica mecanizare a lucrărilor din sectorul creșterii animalelor presupune o cerere foarte mare de utilaje și instalații pe care uzinele constructoare sau cele de reparații nu vor fi în măsură să le satisfacă. Ce veți întreprinde pentru acoperirea acestui deficit?

— Stațiunile pentru mecanizare, în special cele care dispun de ateliere bine dotate vor prelua toate reparațiile capitale ale mașinilor și utilajelor din C.A.P., vor executa toate lucrările de construcții-montaj, iar pentru extinderea micii mecanizări vom trece la fabricarea unor utilaje, în special, pentru creșterea păsărilor. Deocamdată avem de rezolvat o serie de probleme care nu suportă nici un fel de amîinare. Ele se referă la schimbările structurale apărute recent în cadrul întreprinderii pentru mecanizarea agriculturii.

Oricum, întreprinderea noastră va privi acțiunea de mecanizare a zootehniei cu mai multă răspundere, se va ocupa de procurarea și montarea imediată a tuturor utilajelor ce sînt în cooperative, de buna lor funcționare.

C. STĂNESCU

Datorită măsurilor luate și a eforturilor depuse, în toamna anului trecut s-a reușit ca la cultura grâului să se execute lucrări la un nivel agrotehnic superior anilor precedenți. Cu toate că, în principalele zone producătoare de cereale păioase din țară, toamna și începutul iernii au avut un caracter secetos, în prezent starea semănăturilor de toamnă este bună.

Pentru ca aceste posibilități încurajatoare, care se întrevăd din starea actuală de vegetație a culturilor de grâu și orz de toamnă, să fie valorificate, este necesar să se aplice din timp lucrările de fertilizare și întreținere în mod diferențiat, ținând seama de starea culturii și de rezerva de umiditate a solului.

Aprecierea rezervei de umiditate a solului. 1971 urmează după 2—3 ani bogați în precipitații, ani în care solul s-a umezit până la adâncimi de doi sau trei metri. Cea de-a doua jumătate a anului trecut a fost mai secetoasă, fapt care a dus la diminuarea, însă nu la epuizarea rezervei de apă din sol. Este important de reținut că în 1970 nivelul umidității solului, până la 150—200 cm adâncime, s-a menținut peste coeficientul de ofilire, chiar și în cele mai secetoase zone. Ploile căzute în toamnă și iarnă și apa rezultată din topirea zăpezii au reumezit solul în mod diferit, în funcție de mersul vremii. Ca urmare, stratul de sol de 0—50 cm este bine sau mulțumitor aprovizionat cu apă, cu excepția unor zone cu precipitații reduse în timpul iernii și cu rezerve mai mici de apă în sol, așa cum este zona din sudul Moldovei și nord-estul Bărăganului.

Pe o adâncime mai mare, rezerva de apă este diferită de la o zonă la alta. Astfel, în cimpia din vestul țării, parțial în Cimpia Transilvaniei și în nordul Moldovei, solul este saturat cu apă în jurul capacității de cimp, rezerva accesibilă plantelor fiind de peste 250—300 mm. În cimpia din sudul țării, în centrul Moldovei, în unele zone din Cimpia Transilvaniei, rezerva de umiditate este la nivel de 70—80 la sută din capacitatea de cimp, sau de peste 150 mm. Sînt unele zone cu rezerve mai moderate de umiditate, acumulându-se numai 100—150 mm de apă sau chiar sub 100 mm, așa cum este cazul în sudul Moldovei și în nord-estul Bărăganului.

APLICAREA INGRĂȘĂMINTELOR

Cunoscînd efectul pozitiv al îngrășămintelor cu azot aplicate în perioada desprimăvărării se impune ca în acest an să generalizăm acțiunea și să acordăm o cifră mai mare atenție calității, pentru a realiza o distribuție cât mai uniformă pe teren. Fiecare kilogram de îngrășămintă folosit în această perioadă poate aduce un spor de producție de 3—8 kg de grâu.

Rezultatele experimentale au scos în evidență că efectul îngrășămintelor cu azot aplicate în primăvară este mult mai mare cînd lucrarea se face foarte devreme, în luna februarie și începutul lunii martie. Cu cît se întîrzie mai mult, cu atît crește pericolul unei mai slabe valorificări a îngrășămintelor, din cauza lipsei de umiditate. Aplicarea îngrășămintelor se va începe de preferință pe terenurile plane sau cu pante mici, pentru a evita spălarea substanțelor minerale de către apa rezultată din precipitații.

Cantitatea de îngrășămintă cu azot depinde de doza dată în toamnă, de

gradul de dezvoltare a grâului, de plan-ta premergătoare, de rezerva de umiditate a solului. Necesarul de azot este mai mare la culturile de grâu semănat după prășitoare și cereale păioase care secătuiesc mai puternic solul și este mai mic la grâul semănat după leguminoase.

Este necesară, de asemenea, diferențierea dozelor de îngrășămintă în funcție de rezistența la cădere a soiului cultivat. Cantitățile de substanță activă la hectar sînt precizate în tabelul alăturat. Pe soluri cu fertilitate bună se va aplica doza minimă sau mijlocie, iar pe soluri cu fertilitate scăzută, doza maximă. Cantitățile acestea se vor mări cu 20—30 kg/ha pe soluri cu aport freatic sau foarte bine aprovizionate cu apă și cu 30—50 kg/ha la culturile irigate. La orz de toamnă nu se va depăși 100 kg/ha azot substanță activă, pericolul de cădere fiind mai mare decît la grâu. În zonele unde au căzut precipitații insuficiente și rezerva de apă din

culoare verde-gălbui a frunzelor, dezvoltare mai slabă a plantelor.

LUCRĂRI DE ÎNTREȚINERE

Evacuarea apei în exces. Pe solurile cu permeabilitate mai slabă pot să apară bălțiri și în această primăvară. Majoritatea unităților au luat măsuri din toamnă pentru scurgerea apei de pe semănături, prin executarea de șanțuri și canale. În această perioadă, trebuie controlate și corectate căile de evacuare a apei în exces. Pe măsura încălzirii vremii, pericolul pieirii plantelor de grâu sau de orz acoperite de apă devine tot mai mare.

Grăpat sau tăvălugit? Executarea uneia sau alteia dintre aceste lucrări este condiționată de mersul vremii în continuare. În condiții normale, grăpa-

cantitățile reduse de erbicide de care dispune agricultura, plivitul manual se impune în acest an ca o măsură obligatorie.

În ceea ce privește folosirea erbicidului Diclordon sodic, erbicid pe bază de 2,4 D, epoca optimă de aplicare este primăvara, în perioada de la înfrățit și pînă la formarea paiului. În această fază, plantele de grâu au cea mai mare rezistență față de Diclordonul sodic, devenind însă sensibile cînd s-a depășit faza de împiere.

Toate speciile de buruieni care pot fi combătute cu erbicide au cea mai mare sensibilitate în primele faze de creștere, atunci cînd și-au format 3—5 frunze, deci faza de rozetă. Depășindu-se această fază, efectul erbicidelor scade brusc, înaintarea în vîrstă a buruienilor făcînd să crească rezistența acestora. Este total greșit să se aplice tratamente cu erbicide atunci cînd buruienile sînt în perioada înfloritului.

Cea mai mare eficacitate a Diclordonului sodic se realizează cînd temperatura aerului este cel puțin de 15°C. În aceste condiții, buruienile au o creștere intensă și absorb erbicidele într-o cantitate mai mare. Dacă se întîmplă ca timpul să fie mai răcoros, în perioada tratamentului se va mări doza de erbicid.

Cantitatea optimă de Diclordon sodic este în limitele de 1,5—2,5 kg/ha, produs comercial. Pentru stabilirea dozei, specialiștii se vor orienta după gradul de infestare cu buruieni, după ponderea speciilor de buruieni și după temperatură. La o imburuienare redusă și cu specii foarte sensibile — ca rapița, muștarul sălbatic, ridichea sălbatică — este suficientă doza minimă, bineînțeles dacă și temperatura aerului este ridicată. Pe solele infestate puternic, cu buruieni și cu specii care sînt mai puțin sensibile — cum sînt pălămida, albăstrița, susaiul, volubura — se va aplica doza maximă. Nu trebuie depășită limita dozei optime, fiindcă se pot înregistra efecte negative asupra plantelor și deci a producției de grâu, deși buruienile vor fi mai bine combătute.

Pentru a mări eficacitatea Diclordonului sodic, în soluția care se folosește pentru tratare se adaugă și cîte 10 kg/ha azotat de amoniu, sau cantitatea echivalentă de uree. În situația cînd pe solele de grâu este necesară și combaterea ploșnițelor cu Diptorex, și cînd aceste acțiuni coincid ca timp, se poate folosi cu succes tratamentul combinat — erbicid + insecticid — realizîndu-se importante economii (în aceeași soluție de Diclordon sodic se adaugă și cantitatea de Diptorex).

Eficiența economică a tratamentelor cu erbicide la grâu este foarte mare: tratamentul cu Diclordon sodic costă maxim 90 lei la ha, în timp ce sporul de producție, de cel puțin 200—300 kg/ha, valorează de 3 ori costul tratamentului (erbicid+manopera).

În numeroase cazuri, sporul de producție realizat prin combaterea chimică a buruienilor din cultura de grâu este de 2—3 ori mai mare decît cel arătat mai sus. Asemenea rezultate se obțin în anii cînd se realizează condiții pentru o imburuienare mai puternică. Anul acesta, în urma iernii mai blînzii și a încălzirii vremii de timpuriu se prevede o imburuienare masivă. De aceea trebuie luate toate măsurile necesare pentru combaterea buruienilor, folosindu-se întreaga cantitate de erbicide disponibilă și toate brațele de muncă pentru plivitul manual. În acest scop, specialiștii din unități trebuie să efectueze un control riguros al terenului și să stabilească suprafețele pe care să se aplice aceste măsuri în prima urgență.

GRIULUI — TOATĂ ATENȚIA!

Ing. T. MUREȘAN

directorul Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice — Fundulea

Planta premergătoare	Grâu de toamnă		Orz de toamnă
	Soi foarte rezistent la cădere (Bezostaia, Dacia)	Soi rezistent la cădere (Favorit, Excelsior, Moldova)	Intensiv 1 Genad 345
Leguminoase	60 - 80	50 - 70	30 - 50
Cereale păioase	80 - 120	70 - 80	60 - 70
Prășitoare	100 - 120	90 - 110	70 - 80

sol este scăzută, cum e cazul în sudul Moldovei și unele părți din nord-estul Bărăganului, cantitatea de îngrășămintă cu azot menționată mai sus se va diminua cu 30 la sută.

Dozele de îngrășămintă arătate sînt orientative și reprezintă nivelul optim. Unitățile care nu dispun de cantitatea necesară de îngrășămintă cu azot vor întocmi planul de fertilizare proporțional cu cantitățile disponibile și în funcție de ritmul primirii îngrășămintelor. Stabilirea cantităților se va face astfel încît efectul economic să fie maxim. În acest scop, se vor fertiliza cu prioritate semănăturile care au urmat după prășitoare și, în continuare, cele după cereale păioase. Se vor diminua cantitățile sau, în lipsa îngrășămintelor, se va renunța la fertilizarea grâului și orzului semănat după leguminoase. După aceleași premergătoare se va prefera fertilizarea grâului față de cea a orzului, fertilizarea solului cu sol mai puțin productiv față de cele cu o capacitate de producție mai bună. Se vor fertiliza preferențial tarlalele pe care plantele manifestă semnele unei foame de azot:

rea cu grapa cu colți reglabili, cu grapa stelată sau cu sapa rotativă nu sporește producția de grâu, ci, dimpotrivă, o poate chiar diminua cu 200—300 kg/ha. Efectul grăpatului în distrugerea buruienilor este minim, în schimb se poate elimina plantele de grâu sau de orz. Cu cît lucrarea se face mai devreme, cu atît este mai mare efectul negativ. Această lucrare poate avea efecte pozitive numai în cazuri speciale, cînd crusta formată la suprafața solului stînjenește creșterea plantelor. În acest caz, se recomandă folosirea sapei rotative cu direcția de mers invers celei normale. Se impune un atent control din partea specialiștilor pentru a constata calitatea lucrării, oprindu-se grăpatul dacă dăunează grâului.

În cazul descălțării culturii, tăvălugirea are un efect pozitiv. Acest fenomen se observă la semănăturile mai slab dezvoltate, pe soluri grele, argiloase. Lucrarea se face cu tăvălugi netezi, după ce s-a zvîntat pămîntul.

Distrugerea buruienilor. Cea mai eficientă și economică măsură de combatere a buruienilor o constituie aplicarea erbicidelor. Avînd în vedere însă

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

Institutul de meteorologie și hidrologie ne informează:

După răciră ușoară înregistrată la 10 februarie a.e., vremea a luat din nou un aspect primăvăratice pe aproape tot teritoriul.

Inghet în sol pe adâncimi mai mari de 5 cm se semnalează numai în partea de est a Transilvaniei și în Podișul Sucevei, unde local atinge limita de 11—25 cm.

Stratul arabil este umez în majoritatea zonelor agricole. Un conținut mai scăzut de umiditate se semnalează în Moldova centrală și sudică și parțial în Cimpia Română.

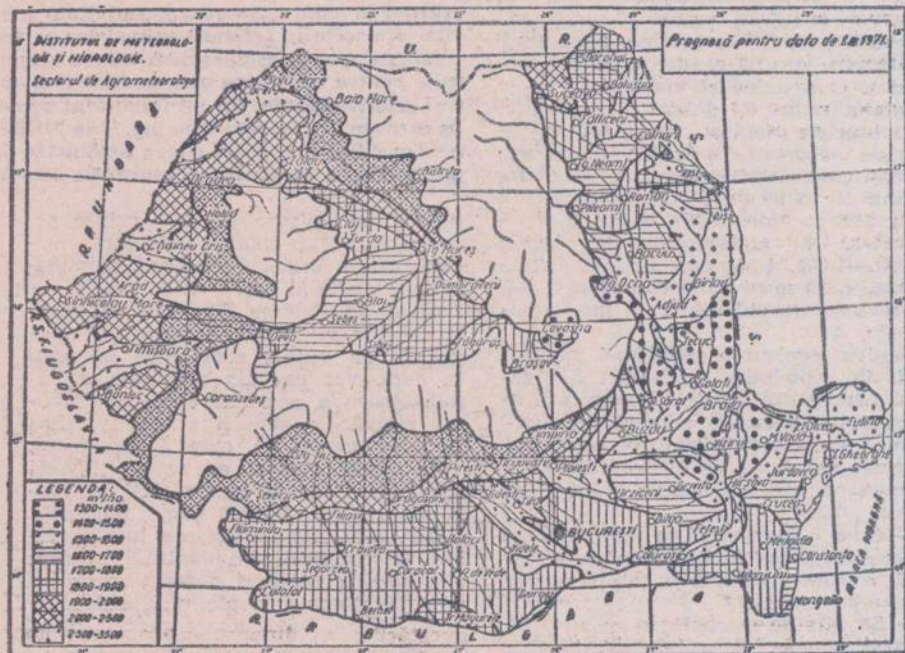
Pe adâncimea 0—150 cm rezerva totală de apă accesibilă plantelor la desprimăvărare va oscila între 1300—1700 m³/ha în sud-estul țării și parțial în Transilvania, 1700—1900 m³/ha în Cimpia Română și partea de sud a Dobrogei și 1900—2500 în celelalte zone (vezi harta alăturată). Local, pe terenurile aluvionare și pe solurile slab drenate mai ales în vestul țării este de așteptat un exces de umiditate însă mult mai slab ca suprafață și intensitate ca în anul precedent.

În partea centrală și sudică a Moldovei, ca și în partea nordică a Bărăganului și Dobrogei, cantitățile de apă menționate se situează sub limitele optime, iar în cea mai mare parte a Cimpiei Române, conținutul de apă la desprimăvărare poate fi considerat ca moderat. În restul zonelor, umiditatea se încadrează în limitele optime sau depășește ușor aceste limite.

Timpul probabil pentru intervalul 18—24 februarie

Vremea va fi în general călduroasă în prima parte a intervalului, apoi se va răci ușor începînd din nord-vestul țării. Cerul va fi variabil, mai mult acoperit. Vor cădea precipitații slabe sub formă de ploaie și burniță în jumătatea de sud a țării și sub formă de lapoviță și ninsoare în nord.

Vînt potrivit la început din sectorul vestic, apoi din nord-vest. Temperatura aerului va înregistra o ușoară scădere în a doua parte a intervalului. Minimele vor fi cuprinse între -4° și +6°, izolat mai coborît în depresiuni, iar maximele — între 0° și 10°.



Cercetarea științifică în confruntare cu cerințele unei agriculturi moderne

Prof. N. GIOSAN

președintele Academiei de Științe Agricole și Silvicultură

Eveniment cu valoare bilanțieră, împlinirea unui an de la înființarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură marchează, totodată, trecerea către o perioadă de mare însemnătate pentru întreaga țară, aceea a planului cincinal 1971—1975, perioada în care cercetarea științifică agricolă și silvică este chemată să parcurgă un drum jalonat cu răspunderi majore.

În orientarea activității de cercetare astfel încât ea să devină mai rodnică, mai utilă economiei noastre naționale, o însemnătate deosebită o prezintă expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu cu privire la îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii, din 23 noiembrie 1970. Obiectivele trasate în vecher creșterii producției agricole, intensificării dezvoltării agriculturii obligă cercetarea științifică să-și aducă o contribuție esențială pentru ca acest sector al economiei țării să se situeze la nivelul actualelor cerințe și al posibilităților create. Purtând însă și ea răspunderea neajunsurilor ce se mai manifestă în agricultură, cercetarea științifică din acest domeniu va trebui să se desfășoare la un nivel substanțial îmbunătățit.

Posibilitatea de a răspunde acestor cerințe este garantată de condițiile materiale și organizatorice superioare de care dispunem, condiții asigurate de conducerea de partid și de stat; legea cercetării științifice, trecerea la sistemul de finanțare pe bază de contracte economice, elaborarea tematicii pe bază de programe complexe, dezvoltarea rețelei unităților de cercetare și însoțită existența Academiei. Înființarea, anul trecut, a unor noi institute și stațiuni centrale permite aprofundarea cercetării științifice. În stațiunile experimentale, care au căpătat un caracter mai specializat, s-au creat condițiile potențiale pentru orientarea activității în raport cu diferențierea teritorială a agriculturii noastre.

Pășim astfel la realizarea multiplelor sarcini ce ne stau în față în noul cincinal, într-un cadru mai adecvat desfășurării unei munci științifice, creatoare. Consemnând aceste realități, lucrările adunării generale ale Academiei au prilejuit o analitică trecere în revistă a rezultatelor și, totodată, definitivarea viitorului program de lucru.

Una din sarcinile majore ale Academiei, în primul ei an de activitate, a fost **îmbunătățirea planului de cercetare**. Cele 105 programe de cercetare care au figurat în planul institutelor și stațiunilor centrale au însemnat un pas important în integrarea tematicilor de cercetare în programe complexe, multidisciplinare.

Anul 1970 a fost însă numai începutul acestui mod de lucru. Pe baza experienței dobândite, planul de cercetare pe perioada 1971—1975 a fost mai bine pregătit, atât ca orientare, cât și în ceea ce privește asigurarea condițiilor pentru realizarea obiectivelor propuse. Numărul programelor de cercetare a sporit anul acesta la 114. Noile programe introduse se referă la prevenirea și combaterea efectelor inundațiilor și excesului de apă pe terenurile agricole, la perfecționarea metodelor sinoptice pentru îmbunătățirea prognozelor meteorologice și

agrometeorologice, la stabilirea tehnologiilor de păstrare și prelucrare a legumelor și fructelor.

Trebuie precizat că măsurile de reorganizare pe un plan superior a conducerii treburilor din agricultură, prin înființarea Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și prin organizarea centrelor economice pe profile de producție impun o orientare adecvată și a cercetării științifice. De aceea, va trebui ca programele de cercetare să fie definitivare și rezolvate în raport cu cerințele complexe care decurg din această organizare. Prin adăugarea la preocupările cercetării agricole și silvice pe cele ale industrializării producției agricole, prin stabilirea legăturii firești între știința producției și cea a valorificării superioare a produselor agriculturii, eficiența activității Academiei va crește. Realizarea cât mai eficientă a acestor programe impune fiecăruia dintre noi o profundă și corectă analiză a rezultatelor obținute până acum, urmată neîntârziat de o îmbunătățire substanțială a activității de cercetare, de orientarea ei către direcțiile pe care viața, practica le-au dovedit prioritare.

O asemenea direcție o constituie **ameliorarea valorii biologice a semințelor, materialului săditor și animalelor de reproducție**. Acesta este un domeniu în care le revin obligații majorității institutelor de cercetări și stațiunilor experimentale. Unele din rezultatele obținute sînt de o reală utilitate pentru creșterea producției agricole și silvice. La grâu, de pildă, în afara soiurilor recent omologate — Excelsior, Dacia, Favorit și Moldova — au fost create linii care în cultură neirigată dau sporuri de producție de 12—23%, iar în cultură irigată pînă la 30% și manifestă, în același timp, însușiri deosebite de rezistență la cădere și la boli. Patru din acestea au fost deja introduse în programul de înmulțire a semințelor. La porumb, sporurile de producție obținute de unii dintre hibridii noi ajung pînă la 40%. Linii și hibridi valoroși s-au obținut și la floarea-soarelui, orz și orzoaică de toamnă, orez, soia, sfeclă de zahăr, cartofi etc. S-au creat soiuri noi la păr, cireș, nuc și cais. Există, de asemenea, unele rezultate promițătoare în ameliorarea raselor de animale, în special la porcine, ovine și păsări.

Dar în acest domeniu s-au făcut simțite și serioase rămăneri în urmă, semnalate, nu o dată, de conducerea de partid și de stat. Ele au fost discutate cu toată seriozitatea în secțiunile Academiei, stabilindu-se planuri de măsuri concrete. O primă și imediată acțiune care privește toate institutele și stațiunile cu sarcini în acest domeniu este reanalizarea tematicii și a metodelor de cercetare privind creșterea soiurilor, hibridilor și ameliorarea raselor de animale. Totodată, printr-o mai bună repartizare a culturilor și speciilor de animale pe stațiuni, se va realiza **specializarea unităților**.

În domeniul culturilor de cîmp vor fi intensificate lucrările de creștere de soiuri și hibridi intensivi, se vor dezvolta cercetările în direcția îmbunătățirii rezistenței la boli la toate culturile, se vor

iniția lucrări pentru creșterea de soiuri rezistente la dăunători. În ceea ce privește producerea de semințe, **unitățile de cercetare ale Academiei vor produce întregul necesar de sămînță elită la culturile de cîmp, astfel încît să se asigure reînnoirea cu a doua înmulțire a seminței elită în fiecare an**.

În domeniul zootehniei devine imperios necesară aplicarea metodelor genetice moderne pentru realizarea unor animale cu valoare biologică ridicată, capabile să asigure folosirea cu succes a tehnologiilor de producție moderne, industriale.

Dezvoltarea puternică a bazei tehnico-materiale a agriculturii, în perioada 1971—1975, creează posibilități de utilizare a unor **tehnologii intensive**, atât în sectorul producției vegetale, cât și în zootehnie. Unitățile agricole dispun în acest sens de unele metode superioare, rod al activității de cercetare: tehnologii perfecționate la grâu, porumb și floarea-soarelui, sisteme îmbunătățite privind fertilizarea la sfecla de zahăr, stabilirea densității optime, fertilizarea și utilizarea bacteriilor radiceicole la soia, tehnologia de punere în valoare a solurilor aluviale salinizate secundar prin cultivarea orezului, combaterea simultană a mai multor boli și dăunători în pomicultură, tehnologii perfecționate de îngrășare a taurinelor în unitățile de tip industrial etc.

Acordînd importanță cuvenită problemelor tehnologice, membrii secției de cultura plantelor au discutat și definitivativ, cu prilejul adunării generale, tehnologia culturii grului în condițiile acestei primăveri, stabilind măsuri diferențiate în raport cu starea de vegetație și cu evoluția vremii.

Dar în precizarea unor tehnologii de producție intensive și de mare eficiență economică, avem încă multe de făcut! O atenție deosebită trebuie să acordăm cercetărilor privind lărgirea sortimentului de îngrășăminte chimice, insectofungicide, erbicide și biostimulatori și aplicării lor diferențiate, în raport cu condițiile pedoclimatice și extinderea irigațiilor. Vor trebui îmbunătățite radical tehnologiile de cultură a legumelor în cîmp, în sere și solarii. În preocuparea cercetărilor trebuie să stea organizarea exploatarea terenurilor irigate și valorificarea terenurilor din incintele îndiguite, a nisipurilor, a solurilor erodate și a celor cu exces temporar de umiditate. Vor trebui dezvoltate cercetările pentru stabilirea celor mai bune tehnologii de creștere, exploatare și combatere a bolilor în complexe industriale de taurine, porcine și de păsări.

Sarcini noi și de mare răspundere revin cercetătorilor din domeniul mecanizării. Trebuie să rezolvăm în primul rînd, mecanizarea și automatizarea proceselor tehnologice din complexe de creștere a animalelor de tip industrial, mecanizarea complexă în producerea și conservarea furajelor, în prelucrarea și condiționarea semințelor.

Folosirea rațională și evitarea poluării resurselor de apă prezintă o importanță mare și pentru țara noastră și, de aceea, se prevede dezvoltarea

cercetărilor în anii următori. Programul prioritar de cercetare elaborat, recent, pentru perioada 1971—1975, va permite rezolvarea unor probleme de fond privind optimizarea soluțiilor de amenajare și de exploatare a resurselor de apă și stabilirea unor procedee eficiente de protecție și epurare a apelor.

În silvicultură, cercetările vor fi orientate în special către elaborarea tehnologiilor de creare și exploatare a culturilor de rășinoase și de foioase repede crescătoare, spre stabilirea metodelor de utilizare a îngrășămintelor și de combatere a bolilor și dăunătorilor.

Prin definitivarea programelor și a planurilor tematice, activitatea institutelor, a stațiunilor centrale, a fiecărei unități de cercetare în parte și a fiecărui cercetător se înscrie între niște coordonate precise. Pot fi însă considerate încheiate atribuțiile cercetătorilor o dată cu obținerea unui rezultat experimental sau chiar cu stabilirea unui complex de măsuri? Fără îndoială că nu. Numai trecerea rezultatelor științifice din laborator în cîmp sau în complexul zootehnic, la scara dimensiunilor industriale ale agriculturii noastre socialiste, le certifică valoarea. Se poate aprecia că cele mai multe unități de cercetare au înțeles rolul ce le revine în această direcție pentru valorificarea rezultatelor cercetării. El este, de altfel, bine precizat de Legea cercetării științifice, care prevede obligația valorificării rezultatelor prin unități-pilot. Există în prezent 167 de ferme-pilot. Aici vor fi recepționate definitiv numeroase programe de cercetare. Se cuvine, deci, să li se acorde o atenție deosebită din partea unităților de cercetare, chemate să se preocupe mai mult ca în trecut de elaborarea tehnologiilor și de urmărirea aplicării lor. Regulamentul de funcționare ce se va elabora de academie, împreună cu Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, va preciza în curînd obligațiile tuturor celor angrenați în această importantă activitate.

Ridicarea calitativă a întregii activități de cercetare trebuie să constituie, în momentul de față, o preocupare majoră pentru noi toți. Lipsurile cele mai mari în activitatea de cercetare din agricultură și silvicultură nu derivă dintr-o preocupare insuficientă pentru înscrierea în plan a unor teme sau probleme, ci se da-

toresc faptului că, adesea, calitatea rezultatelor obținute lasă de dorit. De aceea, asupra ridicării muncii de cercetare la un nivel superior trebuie să ne concentrăm acum toată atenția. În acest scop, secțiile Academiei și prezidiul vor sprijini unitățile de cercetare prin organizarea unor analize pe programe de cercetare și se vor urmări cu atenție mai ales metodele de cercetare utilizate, de prelucrare și interpretare a datelor, activitatea de valorificare în producție a rezultatelor.

Un mijloc important de afirmare a cadrelor de cercetători și de promovare a ceea ce este nou în știință și util pentru practică îl constituie **sesiunile științifice**. Desfășurarea lor va începe în cursul lunii martie, fiind închinată semi-centenarului P.C.R. Lucrările prezentate trebuie să se situeze la un înalt nivel științific și în strînsă legătură cu problemele actuale ale dezvoltării agriculturii și silviculturii.

Una din sarcinile de bază ale Academiei de Științe Agricole și Silvicultură este asigurarea **coordonării unitare a cercetărilor din agricultură și silvicultură**. Secțiile științifice au prevăzut, în acest sens, elaborarea unor planuri de sinteză pentru unele domenii în care lucrează un număr mare de unități de cercetare (protecția plantelor, ecologia și fiziologia hortiviticolă, exploatarea sistemelor de irigații etc.). Se va realiza, astfel, o mai bună utilizare a forțelor de cercetare și a bazei materiale, și concentrarea eforturilor asupra problemelor principale. Paralel, secțiile Academiei vor analiza felul în care se realizează colaborarea între institute, în cadrul programelor de cercetare. Se va acorda atenție, în continuare, îmbunătățirii activității de colaborare cu institutele de învățămînt superior și cu institutele de cercetări pentru biologie și biochimie. Vor fi luate, în cel mai scurt timp, măsuri de întărire a colaborării cu Institutul de cercetări și proiectări pentru industria alimentară cu celelalte institute de cercetări din agricultură, ținînd seama de noua organizare a ministerului.

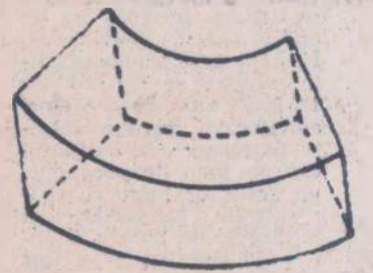
În acest prim an al noului plan cincinal, cercetătorii, conștienți de serioasa răspundere ce le revine, își vor intensifica eforturile pentru ridicarea nivelului activității științifice, pentru a contribui astfel, direct și substanțial, la înfăptuirea marelui program de dezvoltare a agriculturii și silviculturii.

DIN POLIETILENĂ UZATĂ — GHIVECE NUTRITIVE

Cea mai indicată utilizare a polietilenei uzate care se găsește în cantități mari în fiecare unitate agricolă, o constituie confecționarea de ghivece nutritive pentru repicatul răsadurilor de legume. Pentru această operație nu sînt necesare utilaje speciale, ci doar un simplu dispozitiv de ștanțare, similar unei produsele. El poate fi realizat dintr-o lamă metalică, de forma și dimensiunile prezentate în desen. La partea inferioară, lama va fi ascuțită pentru a tăia foliile suprapuse (4—6 bucăți).

Dimensiunile unui ghiveci sînt: înălțime 7 cm; diametrul la bază 3—4 cm; diametrul la partea de sus 6—7 cm. Pentru încheierea ghivecelor se pot utiliza ace simple, capse, ață sau se lipesc cu fierul lacins. Se preferă ghivecele de formă conică, fără fund, pentru că ele rețin cu ușurință amestecul de pămînturi care se folosește la umplerea lor, chiar dacă în compoziție nu intră turbă. În funcție de posibilități se pot confecționa ghivece și de alte dimensiuni.

Dintr-un metru pătrat de folie de polietilenă uzată se pot confecționa 50—60 de ghivece

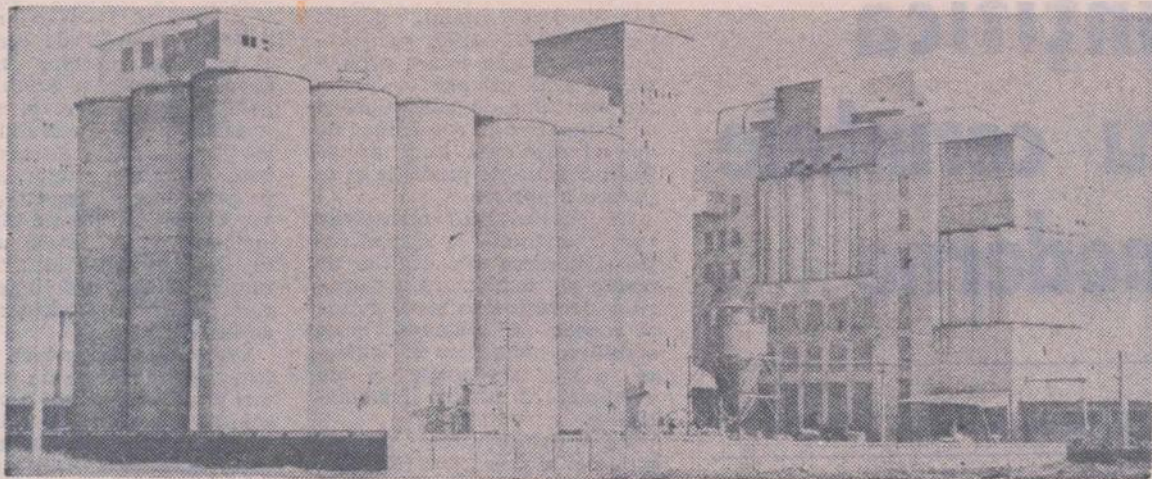


nutritive, respectiv 250—300 de ghivece la 1 kg de polietilenă. La această lucrare este bine să se muncească în echipe formate din două persoane: una așează și fixează foliile, iar cealaltă ștanțează. În condițiile în care folia este pregătită (spălată, împăturită etc.) echipa poate confecționa într-o zi de lucru (10 ore) circa 5000—6000 de ghivece. Costul unui ghiveci astfel realizat este de 0,02—0,03 lei.

Ing. D. GIREADA

Ing. V. BĂJAN

de la Centrala de producție și industrializare a legumelor și fructelor.



O nouă fabrică de nutrețuri combinate la Fetești, județul Ialomița.

— Trebuie să precizăm că sistemul determinat obiectiv să folosim cât mai rațional furajele de care dispunem ne-a informat **ing. Iulius ILCA**, director general adjunct la direcția generală a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor a județului Timiș. Avem cantități reduse, care ne vor ajunge până la noua recoltă, numai dacă evităm în totalitate risipa. La această situație s-a ajuns din mai multe motive: dezvoltarea necorelată a șeptelului cu producția de furaje, producții scăzute la hectar, și, în parte, excesul de umiditate care a dăunat și culturilor furajere. Economisirea furajelor, noi am urmărit-o îndeaproape din toamna anului trecut și o vom urmări până la obținerea noii recolte.

Pentru a valorifica resursele furajere din zona de șes, în toamnă, peste 30 000 de oi au fost aduse pe suprafețele de pe care se recoltase porumbul și sfecla.

În ce privește concentratele, trebuie să menționăm obținerea, sub formă de împrumut, a unei cantități de 40 000 de tone de porumb de la stat. Fără acest ajutor, oricât de rațional am fi folosit disponibilitățile noastre, n-am fi putut asigura o furajare cât de cât corespunzătoare.

Pentru valorificarea cât mai bună a concentratelor de care dispunem, s-au amenajat stații de măcinat și amestecat, care furnizează furaje combinate cooperative. În 26 de cooperative, cu sector zootehnic dezvoltat, funcționează instalații proprii. Pe lângă acestea, la cooperativele agricole din Cărpiniș, Jebel și Topolovățul Mare sînt mori cu o capacitate de 2 500 kg pe oră. Satisfacerea tuturor cererilor de furaje este asigurată prin organizarea lucrului în două schimburi. În luna februarie a.c. intră în funcțiune o altă stație cu o capacitate de 5 000 kg pe oră la C.A.P. Lenauheim. În anul 1971, cu instalațiile existente se vor produce 125 000 tone de nutrețuri amestecate. Fiecare unitate posesoare de instalații are un plan de producție, un grafic de lucru cu cooperativele beneficiare și termenele de livrare. Rețetele de amestecuri au fost alcătuite la direcția generală județeană, luîndu-se în considerare atât cerințele animalelor, cât și stocurile și sortimentele de furaje disponibile. Cît privește recolta acestui an, întrucît din calcule a reieșit că în primăvară vom avea greutatea în furajarea animalelor datorită epuizării stocurilor, am căutat să „o grăbim” cît mai mult posibil. Așa cum se cunoaște, cultura care ne poate furniza cel mai timpuriu masă verde, este secara. De aceea, am însămințat o suprafață de 10 000 ha cu secară.

Pentru cooperativele profilate pe creșterea vacilor de lapte, taurine la in-

grășat sau porcine s-a stabilit, prin plan, o suprafață de 50—60 hectare de lucernă pe care o vor iriga asigurîndu-și necesarul de masă verde pe toată perioada de vară. Unitățile care nu au posibilități de irigare, pentru a-și asigura totuși producția de masă verde pentru perioada corespunzătoare lunii iulie și august, considerată perioadă critică, vor însămința în primăvară, circa 20—30 ha cu porumb în rînduri dese, care vor putea furniza, încă de la începutul lunii mai, cîte 30 000

tîndu-se mecanizat.

Volumul sporit de furaje va impune, de asemenea, construirea unor spații suplimentare pentru depozitarea și conservarea acestora. Paralel cu exploatarea capacităților existente, în planurile de producție ale unor cooperative s-a prevăzut construirea de silozuri noi care, în general, vor fi de suprafață și betonate.

Pe aceleași teme, în județul Arad, am stat de vorbă cu **ing. Ilca IULIUS**, director general adjunct la

realizat. În ultimul timp am adoptat o soluție mai avantajoasă: s-a amenajat o instalație pentru omogenizarea amestecului chiar în incinta morii furnizoare. Cheltuielile s-au redus substanțial prin eliminarea unor transporturi și prin evitarea transporturilor încruciate, iar repartizarea furajelor se face pe baza unui grafic. Am constatat că folosirea acestui amestec stimulează producția de lapte, care se realizează ritmic; în plus, amestecul nu poate fi administrat la alte specii doarece, prin prezența ureei, devine toxic.

Pentru îmbunătățirea producției de lapte valorificăm și tăieții de sfeclă, umezi, de care beneficiază toate cooperativele cultivate de sfeclă de zahăr. Aceștia se administrează sub formă de amestec cu fin de lucernă tocat, asigurîndu-se astfel, atît substanța uscată necesară, cît și menținerea ei în prestomacele animalelor, în vederea realizării integrale a procesului de asimilare. În ce privește furajele grosiere și cele însilozate, urmărim evitarea pierderilor de orice natură și completarea necesarului unor cooperative cu ajutorul primit din alte județe ale țării.

Din situația prezentă tragem învățăminte severe pentru producția de furaje a anului 1971. Toți specialiștii direcției generale, din unitățile cooperatiste, vor fi cointeresați în creșterea producției de furaje. Începînd cu fertilizarea suprafețelor, cu semănațul și întreținerea culturilor și încheind cu depozitarea furajelor — pe tot parcursul fluxului tehnologic — prezența celor răspunzători de hrana și producția animală se va face simțită pe teren, la locul de muncă.

Ancheta noastră privind problemele actuale și de perspectivă în domeniul bazei furajere, efectuat zilele acestea în județele Timiș și Arad nu s-a realizat întimplător. Acum se pun bazele producției de furaje a anului 1971. Un plan realist, mobilizator, axat pe sarcini imediate și de perspectivă înseamnă un început bun în vederea creșterii producției zootehnice. Am putut remarca, la Timiș și Arad atenția cu care sînt îndrumați planificatorii, șefii de fermă din sectorul zootehnic, inginerii șefi și președinții din cooperativele agricole în vederea organizării muncii și a producției potrivit unor planuri științific fundamentate.

Ce se întreprinde în aceste zile în toate unitățile agricole socialiste, în toate județele țării, în vederea folosirii raționale a furajelor existente reprezintă o atitudine plină de răspundere față de producția zootehnică, față de o mai bună aprovizionare a populației.

Ion MANEA

Ancheta noastră în județele Timiș și Arad

CUM FOLOSIȚI FURAJELE?

Folosirea gospodărească a tuturor furajelor disponibile, prepararea lor înainte de administrare, raționalizarea consumului la toate speciile și categoriile de animale, pregătirea din timp a noii recolte de nutrețuri, capabile să satisfacă necesitățile sporite ale șeptelului, pentru realizarea producțiilor planificate, sînt probleme care, în aceste zile, polarizează atenția lucrătorilor din fiecare unitate agricolă socialistă. Ne-am interesat despre preocupările pe această linie în unitățile agricole din județele Timiș și Arad.

—40 000 kg de masă verde la hectar.

Aș vrea să mă refer la o măsură organizatorică luată de direcția noastră generală în legătură cu întocmirea planului de producție al cooperativei agricole. Se știe că, începînd cu acest an, unitățile cooperatiste au atribuții mai largi în definitivarea planurilor, dar și în ce privește realizarea lor. Fiind vorba de o practică efectivă nouă s-au organizat instructaje cu președinții și inginerii șefi în care s-au prevăzut indicatorii de plan, metodologia de întocmire a planului corelarea indicatorilor și defalcarea lor pe perioade mai scurte în scopul urmăririi îndeplinirii lor. Cu acest prilej, am insistat îndeosebi asupra corelării efectivelor cu suprafața furajeră. Pentru a evita golurile în furajare s-au stabilit cîțiva indicatori precisi la culturile de lucernă, porumb și sfeclă furajeră. Totodată, baza furajeră a fost inclusă în planul de producție al fermei.

În județul Timiș, suprafața ocupată cu furaje în acest an va avea următoarea structură: lucernă 70%, porumb pentru siloz 20%, sfeclă furajeră 5%, alte culturi 5%.

Experiența recentă a producerii și administrării semi-silozului se va extinde în viitor, toate operațiile de recoltare, stringere, transport, scoatere din siloz și administrare execu-

direcția generală județeană a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor.

— Modul de folosire a furajelor constituie o preocupare de fiecare zi a tuturor lucrătorilor din zootehnie, ne spunea interlocutorul. Ne preocupă, îndeosebi, problema consumului furajelor concentrate. În vederea utilizării lor raționale valorificăm, la nivelul județului, o metodă care dă rezultate bune. Pe scurt, aceasta constă în folosirea unui amestec în care componentul principal este tărîța de grâu. Pentru cantitatea de lapte contractată de unitățile cooperative am primit de la unitățile de industrie alimentară din Arad, cantitatea de 3 650 tone de tărîțe, ceea ce înseamnă aproximativ 200 grame pentru fiecare litru de lapte contractat. Aceste concentrate sînt dirijate exclusiv către cooperativele producătoare de lapte, proporțional cu cantitatea contractată însă le primesc numai sub formă de amestec. Rețeta după care se prepară amestecul este următoarea: tărîțe 92,3%, uree 3,5%, carbonat de calciu 2,2%, sare 1%, premixuri minerale și vitamine 1%. Prepararea amestecului a început la fabrica de nutrețuri combinate intercooperatistă Pecica. Sistemul s-a experimentat pentru 51 de cooperative, iar în prezent, la cererea celorlalte cooperative, s-a gene-

CARNET PISCICOL

PREOCUPĂRI DE SEZON

Începînd cu acest număr, revista „Agricultura” deschide o nouă rubrică, „Carnet piscicol”, în cadrul căreia, venind în sprijinul lucrătorilor din Departamentul industriei alimentare, își propune să publice, periodic, o serie de materiale referitoare la sectorul piscicol, cu scopul de a contribui la o mai bună desfășurare a procesului tehnologic, la sporirea producției, la creșterea eficienței economice a acesteia.

În același timp, pentru a putea contribui la popularizarea experienței înaintate, la o mai bună vehiculare a tehnicilor moderne, vom face cunoscută activitatea întreprinderilor piscicole și a pescarilor frunțași.

Abordînd probleme de piscicultură, de întreținere și exploatarea amenajărilor piscicole, paza și protecția fondului piscicol, considerăm că vom sprijini totodată acțiunea pentru dezvoltarea creșterii raționale a peștelui în iazuri, heleștee, lacuri, bălți cît și în păstrăvării.

Deschidem rubrica noastră cu o problemă actuală: IERNAREA PEȘTELUI.

Capriciile iernii din acest an, cu „primăvară în ianuarie”, nu scutesc pe piscicultorii de luarea unor măsuri specifice anotimpului, care să asigure o bună iernare a efectivului piscicol.

În păstrăvării, gerul amenință alimentarea normală a cloctoriei, a bazinelor de iernat și a celor de creștere. Pentru a preîntîmpina nealimentarea cu apă a cloctoriei și, deci, perturbații în operațiunea de incubare a icrelor, trebuie controlate permanent filtrele, încît acestea să funcționeze normal. La bazinele de creștere și de iernare se iau măsuri — în cazul cînd sînt acoperite cu gheață — să se efectueze copci de aerisire și pentru furajarea păstrăvilor.

În iazuri, în heleștee, cît și în bunurile piscicole neamenajate — lacuri și bălți — iarna reclamă, în cazul înghețului, să se asigure bune condiții de viață efectivelor piscicole. Apa trebuie să aibă o suficientă încălzitură în oxigen, care să asigure peștilor un mediu de viață normal. De aceea, se recoltează cu regularitate probe de apă pentru determinarea, pe bază de analize chimice, a oxigenului. Semnalul de alarmă este dat cînd oxigenul scade sub limita de 3 mg/l. Atunci se impun măsuri de aerare a apei, prin curățirea zăpezii de pe gheață și amenajarea de copci. În general, la stabilirea numărului de copci, se calculează ca la un hectar suprafață luciu de apă să se taie în gheață două copci cu dimensiunea de 3/2 m.

Cînd nopțile sînt foarte geroase, pentru a preîntîmpina înghețul ochiurilor de apă ale copcilor, acestea se acoperă seara cu paie de grâu.

În cazul cînd se constată scăderea sub limita optimă a oxigenului în apă se iau măsuri pentru aerarea apei. Dacă debitul de alimentare permite să fie folosit în acest scop, se procedează ca atare. O metodă practică de aerare a apei, acolo unde nu dispunem de posibilitatea de a acționa asupra debitului, constă în folosirea unei moto-pompe; cu sorbul acesteia se trage apa, cît mai de la fund, dintr-o copcă și se rulează într-o copcă vecină, lăsîndu-se să cadă cu ajutorul unor ghiaburi instalate pe capre de lemn, de la o înălțime de cca 1,5-2 m. Se mută apoi moto-pompa la alte copci, încît se realizează astfel un curent de aerare a apei și, deci, de îmbogățire a ei în oxigen. Desigur, apelăm la acest procedeu cînd grosimea gheții permite deplasarea motopompei și a oamenilor în cele mai perfecte condiții de tehnică a securității muncii.

Ing. I. ALEXANDRESCU
din Centrala peștelui

O importantă rezervă de sporire a producției de carne și lapte

RIDICAREA POTENȚIALULUI BIOLOGIC AL TAURINELOR

De vorbă cu conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice, directorul Institutului de cercetări pentru creșterea taurinelor — Corbeanca

În ansamblul producției zootehnice, creșterea bovinelor reprezintă unul din sectoarele cu o evidentă tendință de dezvoltare. Pe plan mondial, în ultimii ani, efectivul total a crescut cu peste 200 milioane de bovine, înregistrând un spor mediu anual de 1,9%. Și în țara noastră, față de 4 935 000 de bovine existente în anul 1965, din care 2 328 200 de vaci și juninci, la sfârșitul cincinalului recent încheiat, numărul total al acestora a sporit la 5 215 400, din care 2 623 600 de vaci și juninci. Sporirea numerică a efectivului de taurine se reflectă și într-un aport sporit la realizarea producției totale de carne și lapte, la care, comparativ cu perioada 1961—1965, în anii ultimului cincinal se realizează sporuri de 29,3% și, respectiv, 22,1%. Cu toate acestea, ritmul de creștere a producției de carne și lapte nu reflectă posibilitățile de care dispunem, „...potențialul nostru la taurine este rămas în urmă din punct de vedere biologic”, așa cum arăta tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în cuvîntarea rostită la recenta conștătuire cu cadrele din agricultura județului Iași.

— Observațiile făcute de secretarul general al partidului nostru sînt pe deplin justificate, ne-a spus interlocutorul. În multe zone ale țării, printre care și județul Iași, ca urmare a unei activități nesatisfăcătoare de selecție și a unor condiții total necorespunzătoare de hrănire, dispunem astăzi de populații de taurine cu un potențial biologic scăzut.

Este cunoscut faptul că potențialul biologic productiv al acestei specii este rezultatul interacțiunii dintre baza ereditară și condițiile de mediu în care animalul crește și produce. Din păcate, noi n-am acționat în suficientă măsură nici în direcția îmbunătățirii potențialului genetic și nici în cea a satisfacerii nevoilor de hrană ale organismului.

Principalele rase de taurine ale țării (Bălțată românească și Brună) au un potențial genetic ridicat și el nu trebuie neglijat. Acesta se reflectă atît în recordurile individuale ale raselor (vaca „Zana”, de rasă Bălțată românească cu 13 246 kg de lapte și vaca „Fugara”, de rasă Brună, cu 9 900 kg de lapte pe lactație normală de 305 zile), cît și în producția medie de peste 4 000 l. de lapte a vacilor înscrise în registrul genealogic de elită.

— Dar, de la aceste producții și pînă la nivelul de 1 500, 1 700, 1 800 și chiar 2 000 de kg cît se realizează în numeroase cooperative agricole distanța este mult prea mare. Cum se explică?

— Din păcate, potențialul genetic maxim de care au dat dovadă cele mai bune exemplare al raselor noastre rămîne izolat, pentru că el n-a fost „difuzat” în masa populațiilor de taurine. Și aceasta, pentru motivul că în ameliorarea taurinelor, specie cu interval mare între generații și care cere timp îndelungat pentru ameliorare, nu s-a lucrat sistematic, a lipsit un program științific fundamentat, coordonat unitar pe întreaga țară, care să se bazeze pe mijloace moderne de ameliorare folosite cu succes în alte țări.

În domeniul selecției batiem de foarte mult timp pasul pe loc! Și, nu pentru că nu se știe ce este de făcut, ci datorită faptului că se tergiversează introducerea în practică a unor acțiuni mai hotărîte, fiindcă cei în drept nu găsesc forma organizatorică cea mai nimerită pentru aceste lucruri.

Este cunoscut în acest sens paralelismul care a

existat pînă acum (și care se va lichida în zilele următoare) în rețeaua de reproducție și selecție. S-au cheltuit bani mulți, s-au construit centre de reproducție mici și necorespunzătoare, s-a întreținut un număr mai mare de tauri decît era necesar, pentru că nu se hotăra cui trebuie să aparțină și cine să dirijeze rețeaua de reproducție.

A fost minimalizat rolul rețelei de reproducție și ameliorare. N-aș vrea să supăr pe nimeni, dar rețeaua de selecție a Centrului republican de reproducție și selecție a jucat în exclusivitate rolul — care nu este de neglijat — de rețea de control oficial al producției și nu s-a impus ca forță activă în organizarea și urmărirea acțiunilor de ameliorare. El nu și-a îndeplinit rolul creator în producția și selecția dirijată a fiecărei generații de tauriști destinați folosirii în rețeaua de înșămîntări artificiale.

Datorită acestui lucru, ca și unei concepții greșite, conform căreia se pune accentul pe selecția vacilor și nu pe selecția taurilor care au ponderea principală în progresul genetic al populațiilor de taurine (70% față de contribuția femelelor de numai 30%), am folosit la înșămîntări artificiale tauri necorespunzători din punct de vedere genetic, care și-au difuzat rapid (prin numărul mare de vaci înșămîntate artificial în decursul vieții lor), „genele” transmițătoare de însușiri puțin valoroase.

Acest fenomen a fost și este ajutat și în prezent de sistemul necorespunzător de achiziție a tauriștilor de prăsilă. Procurarea acestora de către organele agricole județene, cărora le sînt repartizate fonduri reduse pentru acest scop, în comparație cu prețul ridicat al tauriștilor de prăsilă din clasele record și elită, a orientat acțiunea de cumpărare a tauriștilor spre cei din clasele inferioare (clasa I), ajungîndu-se uneori la situația de neconcepție cînd tauriști valoroși trebuiau destinați abatorului din lipsă de beneficiari.

Dacă la toate acestea adăugăm și faptul că pînă nu de mult nu se găsiseră căile organizatorice cele mai potrivite ca surplusul de material femel de prăsilă din unitățile agricole de stat să fie dirijat către unitățile cooperatiste și să nu ia drumul abatorului, ca și condițiile cu totul nesatisfăcătoare de hrănire ce se oferă tineretului de prăsilă și vacilor de lapte în multe cooperative agricole

de producție, avem tabloul aproape complet al cauzelor care ne-au dus la situația de astăzi în domeniul creșterii taurinelor.

În continuare, l-am rugat pe ing. Vasile TEMIȘAN să ne prezinte pe scurt verigile principale ale programului de ameliorare a raselor de taurine, la a cărui elaborare a participat.

— O primă caracteristică a acestui program o constituie corelarea direcțiilor și direcțiilor de ameliorare a raselor, cu tendințele de orientare de perspectivă în exploatarea taurinelor la noi în țară. Se preconizează organizarea unor acțiuni de selecție și în direcția producției de carne, care a fost neglijată pînă acum, introducerea unui sistem de selecție a vacilor după aptitudinile ugerului pentru mulsul mecanic, pentru obținerea efectivelor care să se preteze la o creștere industrială în unități mari specializate, precum și testarea taurilor reproducători pe loturi de descendenți, exploatați în condiții de creștere industrială.

O caracteristică importantă a programului de ameliorare o constituie reducerea numărului de rase, care constituie obiectul preocupărilor în selecție, și creșterea, în perspectivă, a unor rase mixte, cu mare plasticitate în dirijarea de „conjunctură” spre una sau alta dintre cele două producții — de lapte sau de carne.

În acest scop, în structura de rasă a taurilor folosiți în rețeaua de înșămîntări artificiale cu material seminal congelat, rasa Bălțată românească va ocupa ponderea principală (45%, din efectivele matcă), fiind urmată de rasele Brună (30%) și Holstein-Friză.

Se poate constata, deci, tendința de extindere trep-

tată, pe măsura îmbunătățirii condițiilor de hrănire, a înșămîntărilor artificiale cu material seminal de rasă Holstein-Friză, care va deveni principala noastră rasă producătoare de lapte, precum și restrîngerea și, în final, înlocuirea raselor Roșie și Pinzgau.

În producția de carne, fără a neglija calitățile și aportul rasei Holstein-Friză, ne vom baza în principal pe rasa Bălțată românească, exploatată în sistemul de baby-beef normal (greutate mare, de 500 kg la 14—15 luni) și pe rasa Brună, îngrășată cu precădere în sistemul de baby-beef precoce (circa 350 kg la 10—11 luni).

Dar, veriga cea mai importantă a programului de ameliorare o constituie producerea, selecția și folosirea dirijată a generațiilor de tauriști de prăsilă.

Se va organiza rețeaua fermelor de elită, care vor produce marea majoritate a tauriștilor de prăsilă, ce vor proveni din „împerecheri nominalizate” din cele mai bune vaci din fiecare rasă și din cei mai buni tauri testați ca amelioratori, din țară sau chiar din străinătate. În acest fel, se creează garanția că fiecare generație de tauriști va fi superioară celei precedente.

Selecția tauriștilor de prăsilă prevede parcurgerea unor etape riguroase de testare (testul performanțelor proprii, al descendenților pentru producția de lapte, al descendenților pentru producția de carne) desfășurate în stațiuni speciale de testare, astfel încît, din cei 2400 tauriști obținuți din împerecheri nominalizate se vor alege anual 200 tauri de prăsilă, dintre cei mai valoroși, care să furnizeze material seminal pentru congelare, înlocuindu-i pe cei reformați.

Difuzarea rapidă a genelor valoroase în masa populațiilor de vaci din fermele de producție se bazează pe extinderea și apoi generalizarea înșămîntărilor cu material seminal congelat. În 1980, din totalul vacilor înșămîntate artificial, 75% vor fi înșămîntate cu material seminal congelat provenit de la tauri testați, care garantează progresul genetic maxim în direcția producției de lapte și carne.

În încheierea convorbirii, interlocutorul ne-a arătat că baza materială a măsurilor preconizate este asigurată de reorganizarea rețelei de reproducție și selecție, acțiune care se desfășoară în aceste zile, de cele cinci întreprinderi zonale pentru producerea materialului seminal congelat, care vor lua ființă, de extinderea și modernizarea fermelor de elită. Elaborarea unor planuri la nivelul județelor, etapizarea și integrarea lor organică în Programul național, urmărirea sistematică a realizării lor, sînt în măsură să urgeteze realizarea prevederilor prezentate, de interes major pentru întreaga noastră economie.

Ing. Lucian ROȘCA



Combinatul Apicol — București

aduce la cunoștința celor interesați că livrează prin ramburs, la cerere, utilajele apicole și produsele menționate mai jos.

Comenzile se vor adresa Combinatului apicol-București, B-dul Ficusului nr. 42, sectorul I, telefon 33.20.50. Valoarea minimă a comenzii este de 100 lei. Greutatea maximă a unui colet, inclusiv ambalajul, este de 12 kg.

La solicitare se expediază numai următoarele mărfuri, la prețurile cărora se adaugă contravaloarea cheltuielilor aferente ambalajului și expediției:

- Afumător (Md. ACA — 36 lei, Md. STAS — 56 lei); arzător pușcinosă (Md. 1 — 5,45 lei, Md. 2 — 8,35 lei); galecid pentru combaterea găselniței (300 g — 9,15 lei, 700 g — 16,75 lei); adăpost nucleu (32 lei); căniță pentru stropit (7,50 lei); ibrice pentru topit ceară (11 lei); colector de polen (Md. 2 — 26,40 lei, sub capac — 27 lei, la fundul stupului — 110 lei); placă activă din material plastic (1,90 lei); botci din material plastic (0,10 lei); gratii Haneman (7 lei); cîntar apicol din material plastic (21,80 lei); colțare metalice pentru stupi (1 leu); suport metalic pliant pentru stupi (Md. 1 — 18 lei, Md. 2 — 36,50 lei); colivii pentru introducerea mătcilor (md. Titov — 6,50 lei); închizător urdinig (3 lei); rame secțiuni (1,35 lei); dălți mici (4,50 lei); pinteni apicoli (cu roncea — 15 lei, cu rozetă — 12,30 lei); furculițe de descăpăcît (de aluminiu — 15,50 lei, cu mîner de lemn — 11,80 lei); strecurătoare (Md. 1 — 16,80 lei, Md. 2 — 30 lei); mască de sîrmă (14 lei); mască pliantă (44 lei); mască de voal cu pălărie (38 lei); pălărie apicolă (15 lei); sac apicol (23 lei); perie apicolă (13,30 lei); — Apidermin — cremă de față (cutie mică — 10 lei, cutie mare — 18 lei); Matca — cremă pentru ten gras și după bărbierit (14 lei); Gelflor — cremă pentru mîini (8 lei); Tenapin — loțiune pentru față (9 lei); Dermapin — loțiune pentru păr (9,50 lei); Floral — apă de gură (5,25 lei); Melcalcin — produs granulat cu lăptișor de matcă, calciu și miere (12,30 lei); Lăptișor de matcă omogenizat în miere (23,75 lei); Lăptișor de matcă în drageuri (18,50 lei); Lăptișor de matcă liofilizat (flacon 1 g — 12 lei, flacon 2 g — 19,75 lei, fiole 0,2 g — 30 lei); Vitadon — tablete cu lăptișor de matcă (10 lei); Polenovital — tablete cu lăptișor de matcă și polen (10,25 lei);

— Turtă dulce cu miere de albine (2 lei); Nuga cu miere de albine (3,20 lei);

— Calendarul apicultorului (3 lei);

— Lucrările Congresului al XX-lea al Apimondei (25 lei).

Utilizînd acest mijloc de aprovizionare obțineți mai ușor la domiciliul dv. utilajele sau produsele apicole necesare!

COMBINATUL APICOL-BUCUREȘTI AL ASOCIAȚIEI CRESCĂTORILOR DE ALBINE DIN R. S. ROMANIA aduce la cunoștința celor interesați că execută prin laboratorul său, încadrat cu personal de înaltă calificare și dotat cu aparatură modernă, analize fizico-chimice pentru produse apicole ca: miere, lăptișor de matcă, polen, ceară, precum și derivatele acestora.

Comenzile se vor adresa Combinatului apicol-București, B-dul Ficusului nr. 42, sectorul I, telefon 33.20.50. Plata se face conform tarifelor stabilite prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 1 005 din 3 noiembrie 1958, publicat în Buletinul Oficial nr. 10—11 din noiembrie 1958.

Probele de analizat se pot expedia și prin poștă, indicînd contul de virament.



La Stațiunea experimentală agricolă Podu-Iloaie, județul Iași, tineretul taurin mascul de rasă Brună, supus îngrășării de tip baby-beef, a atins la vîrsta de 15 luni o greutate corporală medie de 470 kg.

Adunarea generală a salariaților de la I. M. T. București

CONTRIBUȚIE ACTIVĂ LA REALIZAREA PROGRAMULUI DE ÎMBUNĂȚĂȚIRI FUNCiare

Prin specificul activității ei, întreprinderea de mecanizare și transporturi — București, din cadrul T.C.I.F. nr. 3 este chemată să contribuie în măsură din ce în ce mai mare la realizarea corespunzătoare a lucrărilor de îmbunătățiri funciare, la materializarea marilor sisteme de irigații, desecări și îndiguiuri care iau ființă în Bărăgan, Lunca Dunării și în alte zone cu importanță pondere agricolă.

Analiza activității din ultima perioadă arată că rezultatele acestei unități se înscriu pe o curbă ascendentă, maxima fiind atinsă în 1970. Iată un singur indicator care oglindește grăitor eforturile deosebite depuse de întregul colectiv al întreprinderii, condus de organizația de partid și mobilizat de comitetul sindicatului: în anul respectiv, planul valoric de producție a fost îndeplinit în proporție de 123,3%. Cu alte cuvinte, au fost executate lucrări de prestații în valoare de 134 258 000 lei, față de 108 852 000 lei cât s-a planificat. De asemenea, indicatorul privind productivitatea muncii a fost depășit cu 22%.

La această importanță depășire a concurat un complex de factori, fiecare cu însemnătatea lui bine determinată. În competiția realizării planului un rol deloc neglijabil l-a jucat factorul timp care spre deosebire de alți ani a fost deosebit de prielnic lucrărilor pe teren.

Oare vremea prielnică a fost singurul element care a influențat rezultatele finale? Cercetarea aprofundată a modului în care s-au realizat prevederile de plan pe diferitele sectoare și compartimente de activitate ale întreprinderii ne îndreptățește să răspundem negativ la această întrebare. Au fost secții și brigăzi care în condiții aproape similare de lucru au obținut indicatori de producție și economici diferiți; aceasta demonstrează că factorul esențial în progresele înregistrate de I.M.T. București în anul care s-a scurs l-a constituit organizarea mai bună a activității, utilizarea în condiții superioare a forțelor umane și materiale.

Dar, cu aceste rezerve de sporire a producției și productivității muncii nu s-au epuizat. Analizând temeinic rezultatele obținute în 1970 și măsurile ce trebuie asigurate pentru îndeplinirea sarcinilor sporite ce revin întreprinderii pentru anul în curs, recenta adunare generală a salariaților a subliniat necesitatea punerii în valoare a tuturor resurselor existente și înlăturării unor deficiențe care au persistat în unele sectoare. O atenție sporită va fi acordată folosirii mai raționale a utilajelor

și a fondului de timp. Experiența de zi cu zi a demonstrat că la fiecare brigadă sau secție există în această privință posibilități. Să exemplificăm. La scroper s-au obținut, în 1970, următorii indicatori: 105% la exploatare, 113% la realizarea fondului de timp și 118% la productivitate (pe fiecare m.c. de ladă). Nimic de zis, planul a fost peste tot depășit. Se putea realiza mai mult? Da, dacă toate utilajele ar fi fost exploatare la capacitatea maximă; în realitate însă scroperile de 3 m.c. nu și-au putut realiza sarcina datorită deselor defecțiuni și neasigurării schimbului doi, chiar în perioadele de vîrf.

Pentru ca sarcinile ce revin colectivului I.M.T. București în 1971 să fie duse la bun sfârșit se va acorda o atenție sporită și întreținerii în cît mai bune condiții a întregului parc de uti-

● În 1970, planul de producție valoric a fost depășit cu 23,3 la sută

● Rezervele interne nu sînt epuizate

● Un obiectiv important: cointeresarea tuturor muncitorilor

laje terasiere și de transport, aceasta constituind o cale importantă de înlăturare a defecțiunilor în timpul lucrului, de ieftinire a reparațiilor, de scurtare a timpului de imobilizare a mașinilor. Un rol important în această privință îl are și aprovizionarea promptă cu piese de schimb și materiale, asigurându-se din vreme stocurile tampon atât la magazia centrală cît și pe șantiere; la rîndul ei, recondiționarea unui număr sporit de piese constituie o cale sigură de reducere a prețului de cost al reparațiilor — care se menține încă ridicat — de folosire mai judicioasă a întregului parc de utilaje. Conducerea întreprinderii a prevăzută pentru anul în curs organizarea mai bună a activității de depanare, prin folosirea corespunzătoare a atelierelor „service” din cadrul secțiilor. Există în planul pentru 1971 măsuri pentru sporirea producției prin asigurarea schimbului doi, cel puțin la grupele de excavatoare, scroper și săpătoare de șan-

țuri. Totodată, se prevăd îmbunătățirea organizării producției și întărirea legăturii cu șantierul T.C.I.F. nr. 3 spre a se elimina deplasările în gol și asigura, fără întreruperi, frontul de lucru. Materializarea acestor măsuri, cu sprijinul forurilor tutelare, chiar din primul trimestru al anului curent, va putea contribui la realizarea ritmică, integrală, a tuturor indicatorilor.

Un alt obiectiv care va preocupa în mai mare măsură colectivul de lucrători și specialiști ai I.M.T. București îl constituie întărirea disciplinei în muncă. În fiecare an, rîndurile mecanizatorilor se măresc cu noi cadre, îndeosebi tinere. Mecanicii, tractoriștii și ceilalți lucrători mai vîrstnici sînt hotărîți să-i ajute pe noii lor tovarășii de muncă în însușirea temeinică a tainelor meseriei. De altfel, experiența a demonstrat necesitatea întăririi activității educative în rîndul muncitorilor, a ridicării nivelului lor profesional.

Conducerea I.M.T., cu sprijinul comitetului sindicatului, va pune un accent sporit în anul acesta pe îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale lucrătorilor — factor primordial în buna desfășurare a activității în toate sectoarele. Se vor amenaja dormitoare noi, adecvate condițiilor de pe șantiere, pentru salariații permanenți. Îmbunătățirea calității alimentației, asigurarea apei la locul de muncă, a echipamentului de protecție constituie cîteva din măsurile principale care vor sta permanente în atenția conducerii întreprinderii și comitetului sindicatului. De altfel, specificul muncii majorității salariaților întreprinderii impune intensificarea măsurilor de protecția muncii. Se preconizează organizarea în cadrul noilor șantiere a unor centre de depanare a utilajelor și mijloacelor de transport, precum și a depozitelor de carburanți și lubrifianți care să corespundă întru totul normelor de securitate a muncii și de pază împotriva incendiilor.

În sfîrșit, un ultim aspect — am putea spune hotărîtor pentru bunul mers al oricărei activități — cointeresarea lucrătorilor, în primul rînd a mecanicilor și a conducătorilor auto, pentru ridicarea productivității utilajelor și a mijloacelor de transport. Întreprinderea de mecanizare și transporturi București își propune ca, împreună cu conducerea șantierei, să stabilească norme de lucru, renunțîndu-se, pe cît posibil, la lucrul în regie, și extinzîndu-se în schimb acordul global; acest sistem va conduce la antrenarea lucrătorilor în mai mare măsură la realizarea unei productivități sporite a muncii, la reducerea prețului de cost. Ar mai fi de spus cîteva cuvinte despre preocuparea pe care o dovedește conducerea întreprinderii, comitetul sindicatului, întregul colectiv de muncă pentru gospodărirea rațională a fiecărui leu și reducerea cheltuielilor de producție.

Iată, așadar, cîteva din principalele căi prin care I.M.T. București caută să-și perfecționeze activitatea de producție și economică. Rezultatele promițătoare din 1970, angajamentele pe care muncitorii și le-au luat în cinstea aniversării semicentenarului P.C.R., dovedesc interesul deosebit al colectivului întreprinderii de a sprijini efectiv realizarea programului de îmbunătățiri funciare.

Ing. N. FLORIAN

Publicăm o nouă serie de întrebări din cadrul concursului organizat de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, împreună cu Televiziunea Română, pentru lucrătorii din agricultură. Așa cum am mai precizat, concursul — dotat cu numeroase premii în obiecte, constînd din aparate de radio, biciclete, aparate de fotografie, pickupuri etc. — se adresează tîranilor cooperatori și muncitorilor din întreprinderile agricole de stat și stațiunile de mecanizare a agriculturii care urmează cursurile de instruire și perfecționare profesională.

Răspunsurile vor fi formulate în scris și se vor expedia toate o dată, împreună cu adresa exactă a concurentului, pînă la 20 martie 1971 (data poștei).

Întrebări din cadrul concursului organizat pentru lucrătorii din agricultură

Reamintim că fiecare concurent are dreptul să participe doar la unul din cele trei profile pentru care se organizează concursul: cultura plantelor de cîmp, horticoltura și creșterea animalelor. Adresa pe care vor fi expediate răspunsurile — avînd pe plic mențiunea „Pentru concursul agricol TV” — este următoarea: Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor — Direcția învățămînt și propa-

gandă, București, B-dul Republicii nr. 24.

Iată acum seria de întrebări extrase din tematica emisiunilor — lecții prezentate săptămîna trecută prin intermediul micului ecran.

CULTURA PLANTELOR DE CÎMP

7. Care este adîncimea optimă de încorporare a semințelor de soia și densitatea pe m. p.?

8. Ce condiții trebuie să

îndeplinească sămînța de soia pentru a asigura un răsărit uniform?

HORTICULTURA

9. Prin ce metode se combat buruienile la rădăci-noase?

10. De ce nu se administrează îngrășăminte naturale la culturile de morcovi?

CREȘTEREA ANIMALELOR

9. Cum se pregătesc vacile pentru fătare, în vederea obținerii unei producții maxime în lactația următoare?

10. Cu cît cresc producția și productivitatea muncii în condițiile mecanizării complete a procesului de producție? (Așa cum s-a arătat în secvențele filmate la lecția „Creșterea vacilor de lapte”).

In județul Cluj

Creșterea suprafeței arabile prin drenarea terenului

În județul Cluj, aproape 10% din suprafața agricolă, adică cca 35 000 ha (din care 6.000 ha aparțin întreprinderilor agricole de stat) este slab productivă, din cauza excesului permanent de umiditate. Majoritatea acestor terenuri sînt situate pe luncile văilor cu relief relativ plan, cu apă freatică la mică adîncime, cu frecvente stagnări periodice de apă, ceea ce imprimă solurilor un drenaj intern și extern defectuos.

Solurile din luncile văilor s-au format sub influența unei vegetații higrofile. Excesul de umiditate cauzat de drenajul slab, fac ca aceste soluri să aibă pinze de apă freatică aproape de suprafață. Condițiile existente sînt favorabile pentru diferite plante higrofile, favorizîndu-se astfel o acumulare în sol a unei mari cantități de materie organică, slab mineralizată.

Asociațiile de vegetație ierboasă de pe aceste văi sînt higrofile și se caracterizează prin dominanța unor specii ca rogozul (*Carex distans*), rugina (*Juncus gerardi*) etc. Caracterul higrofitic al asociațiilor este marcat de rogoz (*Carex vulpina*), piciorul cocoșului etc.

Datorită unei vegetații de fineață higrofilă și a excesului de umiditate care determină o aeratie insuficientă și prin aceasta o încetinire a proceselor de mineralizare a materiei organice, majoritatea solurilor aluviale din luncile văilor au un conținut de humus ridicat. Excesul de umiditate creează condiții de anaerobioză, favorabile reducerii compușilor oxidați ai fierului, compuși ce precipită sub formă de pete brune.

Textura materialului rezultat din eroziune determină și textura, solurilor de pe luncile văilor. Majoritatea solurilor aluviale gleizate de pe aceste lunci au un conținut de 5—8% humus, o capacitate ridicată de schimb cationic (în jur de 40-mc/100 g sol) și un conținut ridicat de elemente nutritive: azot, fosfor și potasiu mobil, ce imprimă solurilor o fertilitate potențială ridicată. Prin drenarea artificială, pe întreaga lungime a văilor, aceste soluri evoluează spre soluri negre de fineață și apoi spre soluri cernoziomice foarte potrivite pentru agricultură.

În cazul cînd nu se iau măsuri ameliorative, aceste soluri evoluează spre înmlăștinare, producîndu-se prin aceasta daune importante economiei naționale. În prezent, cea mai mare parte a luncilor văilor sînt folosite ca finețe din cauza excesului de umiditate. Furajele ce se obțin pe aceste suprafețe sînt de calitate slabă, dominînd rogozurile în componența floristică.

Pe unele văi, unde s-au executat lucrări parțiale de drenaj, ca de pildă pe cele ale Zapodiei, Fizeșului, Gădălinului, în locul restișului de odinioară s-au instalat graminee valoroase ca: păiuș (*Festuca pratensis*), iarba cîmpului (*Agrostis alba*), coada vulpii (*Alopecurus pratensis*), trifoi (*Trifolium hybridum*), ghizdei (*Lotus corniculatus*) etc.

Producțiile de furaje ce se obțin pe suprafețele ameliorate sînt mari și de bună calitate.

O bună parte din solurile de pe luncile văilor, în urma drenării lor, devin terenuri foarte fertile și dau producții record în special la sfecla de zahăr, cultură ce s-a extins mult mai ales după construirea fabricii de zahăr de la Luduș.

Rezultate bune pe aceste terenuri dau și porumbul pentru boabe, porumbul furajer și legumele.

Terenurile din luncile văilor pot fi drenate prin canale deschise, care uneori sînt colmate cu material adus de pe versanți în urma proceselor de eroziune. Combaterea eroziunii solului pe versanți ar crea posibilitatea unor recolte sigure pe terenurile de pe luncile văilor drenate. Aceste lucrări trebuie executate însă pe întregul bazin hidrografic al văilor respective. De asemenea, pe unele porțiuni sînt necesare regularizări de albi și chiar îndiguiuri pentru a proteja terenurile împotriva viiturilor ce apar de obicei în primăverile ploioase.

Ioan ROMAN
inginer principal
la Laboratorul de agrochimie și pedologie Cluj

Din activitatea sindicală a silvicultorilor

PERMANENTĂ ȘI FERMITATE ÎN PROMOVAREA INITIATIVELOR VALOROASE

Acum pădurile sînt amorțite. Liniștea cadrilor nu e spartă de arareori de către oameni, doar vîntul și cite o fulguală de februarie mai sperie uneori urșii, căprioarele, iepurii...

La ocoalele silvice însă, la pepiniere, în școlile de specialitate, se iurează febril. E vremea cînd se pregătesc lucrările de împăduriri din primăvară și cînd ridicarea nivelului de cunoștințe se află la ordinea zilei. În aceste acțiuni, organele sindicale, împreună cu specialiștii din cadrul conducerilor, își aduc contribuția ce se face remarcată în tot mai mare măsură.

În primul rînd, comitetele sindicatelor din cadrul inspectoratelor silvice iau măsurile ce se impun ca întrecerea socialistă între pădurari, apicultori, specialiști, să capete noi dimensiuni, întrucît timpul va permite începerea lucrărilor în diferite zone.

— Știm că în 1969, cele mai bune rezultate în întrecerea socialistă organizată au fost obținute de către lucrătorii inspectoratelor silvice Gorj și Arad. Dar în 1970 ?

— S-a lucrat foarte bine în unitățile inspectoratelor Argeș, Mureș și Timișoara, ne răspunde tov. ing. Constantin POPESCU, șeful serviciului organizarea producției și muncii, și președintele secției sindicale din Departamentul silviculturii. După cum se observă, în prima linie nu mai sînt județele din 1969, ci altele, deși rezultatele bune s-au înregistrat și acolo. A existat în întrecere multă, foarte multă ambiție pentru a se îndeplini și depăși cifrele de plan.

Secția sindicală a departamentului urmărește, firesc, acțiunile organizate în primul rînd, în cadrul direcțiilor noastre, deci al grupelor sindicale respective. Dar, tot atît de adevărat e că, prin specialiștii și tehnicienii din departament, care se deplasează în toate județele în munca de îndrumare și control, — unii fiind chiar membri ai comitetului secției sindicale — sprijinim îndeaproape activitatea sindicală de la inspec-

torate, ocoale silvice, pepiniere, centre de valorificare și prelucrare a fructelor de pădure, secții apicole, școli. În masa celor peste 15 000 de salariați permanenți din silvicultură, din care circa 9 000 pădurari, întrecerea capătă valențe superioare.

Am asistat de curînd la adunarea generală a salariaților din cadrul inspectoratului Dolj. Am reținut discuții extrem de interesante și fructuoase. Ocolul silvic Sadova a chemat la întrecere toate celelalte ocoale doljene, cu obiective care m-au entuziasmat. Și, trebuie să adaug că, la scurtă vreme, reprezentanții sindicatelor altor ocoale silvice au răspuns prompt acestei chemări.

Am stat de vorbă în această zi cu numeroși activiști sindicali din Departamentul silviculturii. Am rămas plăcut surprins de grija cu care se pregătesc și se desfășoară acțiunile prevăzute, atît în ce privește mobilizarea oamenilor pentru rezultate bune în muncă, ridicarea nivelului de cunoștințe, atragerea tehnicienilor și specialiștilor spre mișcarea de inovații și raționalizări, cît și către sprijinirea inițiativelor ce urmăresc permanenta îmbunătățire a condițiilor de muncă și de trai. În cele patru grupe sindicale ale departamentului (din cadrul direcțiilor fond forestier, împăduriri și protecția pădurilor, direcția tehnică, direcția producției accesorii și economia vinatului și direcția planului economic) se organizează trimestrial analize temeinice, cu prilejul cărora sînt evidențiați cei sirguincioși.

Încă din primele luni ale anului în curs, prin grija secției sindicale, continuă expunerile din cadrul lectoratului tehnic înființat în 1970. De menționat e faptul că la aceste expuneri participă nu numai specialiștii și economiștii din departament, ci și de la Institutul de cercetări, studii și protecții silvice. În acest an, vor fi invitate însă și cadre cu munci de răspundere din întreaga țară.

O activitate destinată înarmării oamenilor cu noi cunoș-

tințe de specialitate deosebită și organele sindicale din unitățile silvice. Urmărind exemplul schimburilor de experiență organizate de departament anul trecut, cu sprijinul secției sindicale, ca de pildă cele de la Stațiunea experimentală Bărăganul, de la Piatra Neamț, sau de la Azuga, se inițiază și în cadrul inspectoratelor manifestări asemănătoare, unde grupele sindicale au o contribuție ce merită evidențiată

Ca și în cadrul celorlalte domenii de activitate ale ministerului nostru, o preocupare susținută a silvicultorilor este consacrată problemelor organizării științifice a producției și a muncii.

— Cum acționează secția sindicală în această direcție ? Întrebăm pe tov. ing. Constantin Popescu.

— Concret, inspectoratele propun o serie de studii, pe baza cărora se alcătuiește un plan tematic ce este avizat de un colectiv din departamentul nostru. În 1970 de pildă, au fost definite 388 asemenea studii, deși ne-am propus numai 366. Au fost aplicate în producție 248 și, s-a obținut o eficiență economică bună.

— Dar în 1971 ?
— Ne-am propus 300 de studii. E o sarcină la îndeplinirea căreia sînt chemați să răspundă toți membrii de sindicat.

De la Uniunea sindicatelor de ramură aflasem că la Departamentul silviculturii și în unitățile sale există și o susținută activitate în domeniul inovațiilor și raționalizărilor.

Întrebându-l pe tov. ing. Viorel HAMPU, șeful serviciului dezvoltare tehnică și, totodată, secretarul secției sindicale și cu ing. Marin DIACONU, care răspunde chiar de această problemă.

Noutățile sînt numeroase. Anul trecut au fost realizate în diferite unități silvice o serie de inovații și raționalizări, care au contribuit în bună măsură la ușurarea efortului fizic, la scurtarea timpului de execuție a unor lucrări, la obținerea de economii importante. Peste tot locul, grupele sindicale au încurajat permanent această mișcare, căutînd ca inovatorii și raționalizatorii să fie răsplățiți la vreme pentru munca depusă.

— E loc, totuși, pentru o și mai intensă activitate de inovații ? Întrebăm pe tov. ing. Hampu.

— Neîndoindu-mă. În inspectoratele silvice cum sînt Vilcea, Vrancea, Timis, Suceava, Mehedintzi, Gorj, Dimbovița, Cluj, Brașov, Alba, Arad sau Bistrița-Năsăud anul trecut organele sindicale nu l-au mobilizat în suficientă măsură pe oameni în această privință și firește, nu s-a înregistrat nici o inovație. Poate de data aceasta, cînd și revista „Agricultura” îi va... evidenția cum au lucrat, lucrurile se vor schimba...

Întrebăm, să nădăjduim.

AI. RAICU

Carnet de protecție a muncii

NECHIBZUINȚA CARE STRIVEȘTE

Deși s-au luat și se iau necontenit măsuri care să asigure evitarea pericolelor de accidente în timpul muncii, folosindu-se în acest scop importante fonduri bănești, se constată totuși că, fie din necunoașterea normelor de protecție, fie datorită neglijării acestora, numărul accidentelor mortale sau soldate cu invaliditate se menține încă ridicat. Așa cum mai aminteam și cu alte prilejuri, ignorarea unor reguli dintre cele mai elementare stă de cele mai multe ori la baza acestor accidente.

În ziua de 28 decembrie 1970, mecanicul Gheorghe Ciurea de la Uzina de reparații din Năvodari, județul Constanța, om de 38 de ani, tată a 3 copii, s-a expus accidentării într-un mod cu totul necugetat. Deși banda transportoare de la secția de turnătorie era în funcțiune, el s-a aplecat să ridice de sub aceasta o bucată de fontă. În momentul acela însă, capul i-a fost prins între căruciorul de transportat forme și cadrul de susținere al hotel de la dezbătător, fiindu-i strivit. Internat la spital. Gh. C. a decedat la cîteva zile după accident.

Cu același preț a plătit un gest insuficient chibzuit și mecanicul agricol Zaharia Mărgărit de la I.A.S. Focșani, județul Vrancea. Accidentul s-a produs în după-amiaza zilei de 20 ianuarie a.c. Lucrînd pe o autobasculantă, el a încercat, după ce în prealabil ridicase bena mașinii, să verifice instalația hidrolică a acesteia. Neluîndu-și însă măsurile de prevedere necesare, s-a întîmplat ca mecanismul de frînare să cedeze, bena cîzînd în capul mecanicului.

În sfîrșit, consemnăm și cazul șoferului Ion Fritz, de la cooperativa agricolă Teremia Mare, județul Timiș, care ni se pare tipic în ceea ce privește neglijarea unor măsuri dintre cele mai obișnuite. Întrînd în ziua de 8 ianuarie în garaj să scoată autoturismul cooperativei, acesta a pornit motorul și s-a apucat să-și aranjeze cele de trebuință, fără să ia însă măsuri ca gazele emanate să poată fi evacuate. Neglijența i-a fost fatală. El a fost găsit asfixiat. Semnalăm cazul și atragem cu deosebită atenție asupra lui, cu atît mai mult cu cît în ultima vreme presa a informat despre multe asemenea situații tragice

Pe urmele materialelor publicate

Măsuri suplimentare

În nr. 2 (414) din 14 ianuarie 1971, revista noastră a publicat, în cadrul rubricii de față, articolul intitulat „Nu, nu s lucrați mărunt” în care, între altele, se arăta că nu cu mult timp în urmă, la cooperativele agricole din Popești, județul Bihor și Gura Teghii, județul Buzău, au fost înregistrate accidente mortale din cauza neasigurării măsurilor necesare de protecție a muncii.

Răspunzîndu-ne, tov. Ioan Cîncăș, președintele cooperativei Popești, județul Bihor, ne informează că în unitatea respectivă au fost luate măsuri suplimentare celor de pînă acum — afișarea normelor de protecție a muncii, instruirea oamenilor etc. — întocmindu-se și fișe individuale pentru fiecare muncitor în parte, astfel încît orice îngrijitor, mulgător, fierar etc. să devină mai exigent cu aplicarea normelor de tehnică securității muncii, să nu se sustragă de la instruirile efectuate lunar de către inginerul șef al cooperativei.

La rîndu-i, tov. Ion Polologa, președintele cooperativei din Gura Teghii, județul Buzău, unde s-a înregistrat un accident de muncă în sectorul zootehnic, precizează că, între altele, s-a confecționat o boxă separată pentru taurasii reproducători, s-au executat stănoage la staul, s-au rețezat coarnele celor necornuți, iar la intrarea în boxa taurilor (care au fost prevăzuți cu inele nazale) s-a afișat vizibil plăcuța „taurii retivi”. De asemenea s-au confecționat suficiente batoane de dirijare, acum taurii fiind legați cu lanțuri duble și hrăniți la stabulație. În sfîrșit, s-au întocmit fișe individuale de protecție a muncii pentru fiecare membru cooperativ, iar îngrijitorii au fost instruiți separat și încadrați pe bază de decizii.

Sfatul medicului

COLITELE CRONICE

Întîlnim destul de des la pacienții noștri — printre salariați mai ales, și îndeosebi printre cei cu munci de teren, cu mese neregulate, oboseți, suprasolicitați — tulburări ale mucoasei intestinului subțire sau ale intestinului gros, cunoscute sub denumirea de colite. Din gama acestora, ne vom opri de astă dată asupra colitelor cronice, maladii care durează adesea de ani de zile și care de cele mai multe ori survin în pusee, mai în toate anotimpurile, cu simptome caracteristice și variate.

Vom menționa dintre simptome constipația, alternînd cu diareea, uneori cu scaune abundente, alteori cu aspect de falsă diaree. Interesant e faptul că diareea poate fi declanșată de emoții, de frig și că e însoțită de dureri ușoare abdominale; să adăugăm balonările, uneori greața, un apetit capricios, stări de oboseală matinală, mai puțină pondere în munca pacientului, somn agitat, gânduri triste, fobie de cancer. În diareele de fermentație se observă scaune cu unele resturi de amidon; în diareele de putrefacție

scaunele, mai închise la culoare, conțin multe resturi de fibre musculare. De cele mai multe ori, pacienții sînt palizi, nervoși, cu stări subfebrile.

Aspectul clinic pe care-l îmbracă aceste tulburări este și el destul de variat.

Cauzele colitelor sînt în bună măsură știute. În afara celor cu etiologie necunoscută, colitele pot fi date de protozoare (colite cu entambia), de flagelate (lamblia), de oxiuri etc. Ele mai pot fi date și de alți factori: modificări ale transiției intestinale, digestie insuficientă în partea superioară a intestinului, focare infecțioase amigdaliene sau rino-faringiene, reacții alergice ale intestinului, consum exagerat de băuturi alcoolice, de carne, carențe de vitamine (A,B,C), tulburări nervoase și glandulare, predispoziții familiare, urme lăstate de febră tifoidă, dizenterie etc.

În general, colitele cronice sînt greu de suportat; pe parcurs ele pot scoate pacienții din muncă. În plus, pot da și complicații, care trebuie depistate din vreme și tratate la timp: periclitelile, colecistite-

tele, artritele, prostatitele, iar la femei metro-anexitele.

În tratamentul colitelor trebuie să utilizăm în primul rînd... profilaxia. Pentru aceasta se va urmări cu perseverență respectarea unei alimentații raționale, corespunzătoare anotimpului, cu mese regulate, nu prea abundente, bogate în vitamine. Pe lîngă toate acestea, vom căuta, la individul predispuși (cel cu anomalii intestinale, cu insuficiențe digestive, cu predispoziții familiare, cei cu antecedente de febră tifoidă ori dizenterie) să adăugăm un tratament tonic general.

Tratamentul propriu-zis al colitelor este foarte dificil și pretențios, pentru că ține de mai mulți factori: regim, medicație, odihnă, psihic. E bine să se înceapă cu o perioadă de repaus, într-o stațiune balneo-climatică, în care pacientul să profite de un climat bun, de liniște și de tratament hidromineral (Slănic-Moldova, Borsec). Medicii vor avea grijă — cu concursul pacienților — să aplice și tratamentul medical, conștînd în terapia utilă în colitele cu viermi intestinali și antibiotice și sulfamide în colitele cu floră microbiană patogenă.

Tratamentul de criză, așa numitul tratament simptomatic, se va aplica în raport de simptomele bolii: laxative ușoare în constipație, luate două-trei săptămîni (fenisan, dulcolax, ceaiuri laxative); dermatol și carbonat de calciu în diaree; în colici — papaverină și puțină beladonă. Sînt bine venite și băile calde de șezut, compresele calde pe abdomen, un trata-

ment susținut cu ultraviolete sau ultrascurte pe abdomen.

Regimul are un loc important în tratamentul colitelor. El se va aplica însă numai sub controlul medicului, pentru că trebuie să urmărească mai multe aspecte și anume: sensibilitatea pacientului față de anumite alimente, dacă procesul prezentat de bolnav se datorește fermentației sau putrefacției, dacă pacientul are o insuficiență digestivă etc. Cînd constipația predomină, regimul se va baza la început pe pireuri de legume, făinoase, brînzeturile nefermentate, piine albă, iaurt, apoi coacpădă, carne mai grasă (timp de două săptămîni). Cînd predomină diareea, se va începe, în caz de putrefacție, cu făinoase timp de două săptămîni, apoi două-trei luni regim, care să tatoneze ce suportă mai bine pacientul, evitîndu-se, bineînțeles, alimentele iritante (salata, varza, carnea conservată și condimentele).

Poate că era util să încheiem aceste indicații medicale amintînd și cîteva forme mai deosebite de colită cronică: colita muco-membranoasă (caracterizată prin constipație, durere abdominală în crize și scaune cu mucozități) și colita ulcerosă (caracterizată prin scaune amestecate cu sînge și puroi, dureri abdominale difuze, anemie). Sînt însă forme mai rare și am considerat că este util să ne oprim numai la formele obișnuite, pentru a putea fi recunoscute și a se acționa în consecință.

Dr. Ion DUMITRESCU

ÎN PERIMETRUL VEȘNIC RĂSCOLIT AL PRACTICII STUDENȚEȘTI

— Vechi teritoriul al unor dispute universitare, tema pe care vă propunem s-o abordăm continuă să rămână „cap de afiș” în dezbaterile care vizează pregătirea cadrelor de nivel superior. Date fiind deficiențele semnalate în această privință, se întrevăd, după părerea dv., posibilități reale de îmbunătățire a instruirii practice a studenților ce se pregătesc în domeniul agriculturii?

— Există la ora actuală un consens aproape unanim, atât în rândul oamenilor de la catedră, cât și al practicienilor, cu privire la necesitatea unei mai temeinice instruirii practice a studenților. Și aceasta nu doar din considerente pur pragmatice. O cere, așa spune cu glas de tunet, însăși revoluția tehnico-științifică pe care o parcurgem, o cer nevoile acute ale dezvoltării.

Pășind în arena largă a producției, absolventul institutului de învățământ superior trebuie să se integreze perfect și neînfriziat noului cadru. Cu cât se integrează mai repede, cu atât instituția de învățământ care l-a format ca specialist și-a îndeplinit mai bine menirea în agricultură, unde nevoia de cadre este mult mai mare decât în alte sectoare, această cerință putem spune că e și mai imperioasă. Dar, din câte s-a constatat, mulți dintre absolvenții noștri, deși pregătiți corespunzător din punct de vedere teoretic, la contactul cu activitatea vie din unitățile unde sînt repartizați, clachează. Fără, acestea se datorează „zestrei” destul de fragile de cunoștințe practice și deprinderi cu care uneori părăsesc facultatea.

— Ce măsuri s-au luat ori se preconizează pentru înălțarea acestor deficiențe?

— Situația a fost nu o dată analizată la diferite niveluri. Se pare că solu-

țiile la care s-a ajuns, unele din ele aflate în curs de înlăturare, vor remedia această stare de lucruri. Mai întâi, după cum se știe, s-au adus îmbunătățiri substanțiale programelor de învățământ, în cadrul acestora acordându-se practicii locului ce i se cuvine. De asemenea, schimbări structurale s-au operat sau sînt pe cale de a se opera în ceea ce privește baza materială și metodele, forme-

accent deosebit se pune pe însușirea de către studenți a unor solide deprinderi practice privind efectuarea corectă a diferitelor lucrări; în cazul celor care urmează cursurile facultății noastre, este vorba de tăieri și altoiri la pomi și vița de vie, lucrări specifice legumiculturii în câmp, în răsadnițe, solarii și sere.

Practica în aceste centre permanente se va desfășu-

Convorbire cu prof. dr. Nicolae GHENA, decanul Facultății de horticultură — București

le de organizare și desfășurare a practicii.

— Concret?

— Recent, ca urmare a unei largi consultări, Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, împreună cu Ministerul Învățământului au emis instrucțiuni privind organizarea centrelor permanente pentru instruirea practică a studenților din învățământul superior agronomic, silvic, economic și de la facultățile de mecanică agricolă și îmbunătățiri funciare. În conformitate cu aceste noi norme, activitatea practică a studenților noștri se va desfășura în unități de producție și de cercetare cu cea mai bună bază materială, unde aceștia vor putea să-și completeze pregătirea de specialitate, să aplice și să verifice cunoștințele teoretice dobândite la cursuri, să-și însușească, în condiții de organizare superioară a producției și a muncii, tehnologiile moderne din sectorul pentru care se pregătesc. De remarcat că, un

ra pe grupe de studenți, sub îndrumarea directă a cadrelor didactice și a inginerilor șefi din unități, în perioadele cele mai favorabile. În felul acesta, pe lângă îndrumarea și controlul competente ale practicii, se va asigura și o mai strînsă legătură între cadrele de cercetare, de producție și din învățământ, care vor avea puțința să conlucreze pentru soluționarea unor aspecte majore ridicate de producție în unitățile respective. Aș releva, totodată, faptul îmbucurător că se merge pe ideea ca în centrele permanente de practică, stabilite pentru fiecare institut și facultate în parte, să se facă investiții pentru asigurarea unor condiții corespunzătoare atât pentru cazarea și masa studenților, cât și pentru desfășurarea unor activități instructiv-educative. Dată fiind însemnătatea mare pe care o are mecanizarea în procesul de producție, n-ar fi lipsită de interes, după părerea noastră, instituirea unei perioade de

practică destinată exclusiv acestor probleme. De altfel, în acest scop institutul nostru a și luat măsura organizării, în cadrul fermei didactice experimentale, a unui poligon, dotat cu tractoare și mașini, unde studenții să-și poată perfecționa deprinderile practice în domeniul mecanizării.

— În prezent, în agricultura țării noastre există o vădită tendință de specializare a producției. În horticultură, se pare că specializarea găsește un teren dintre cele mai propice de realizare. Se alinază învățământul superior acestei tendințe?

— Firește.

— Cum?

— Printr-o specializare a viitorilor absolvenți în cadrul ultimului an de studiu. Începînd din acest an, în planul de învățământ au fost introduse, în mod obligatoriu, un grup de discipline la alegere. Este vorba de cultura intensivă a legumelor în câmp, a legumelor în sere, solarii și răsadnițe, a pomilor fructiferi și a viței de vie. În raport de aptitudini și dorință, studenții vor opta pentru una din aceste grupe de discipline. Se intenționează ca aceste cursuri, care vor include cunoștințe din domeniul agrotehnicii, mecanizării, protecției plantelor și altele, să se desfășoare în proporție cât mai mare în condiții de producție, în centrele permanente de practică specializate. Sperăm că, prin aceste grupe de discipline la alegere, vom izbuti să asigurăm studenților un solid suport teoretic și practic care să le permită să se integreze cum se cuvine în procesul de producție al unităților specializate. În aceste condiții, rămîne de văzut dacă nu va fi cazul ca perioada de practică în producție, de un an, prevăzută în noile planuri de învățământ să se desfășoare după cei 4 ani de cursuri, mai este necesară, sau dacă nu va trebui eventual redusă. Dar, aceasta este o problemă la care se poate reflecta încă. Cert este că, prin noile măsuri întreprinse, se creează un cadru mult mai adecvat pentru desfășurarea instruirii practice a studenților.

P. VOICULESCU

POSTA REDACȚIEI

Ion DIACONESCU, S.M.A. Costești, județul Argeș:

În legătură cu mașina destinată prășitului pe rîndurile de porumb, pe care o propuneți, „Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii”, căruia l-am trimis scrisoarea dumneavoastră, ne-a răspuns că nu este posibil să se adopte o asemenea soluție constructivă. Frecvența ridicată a manevrărilor necesare, demonstrează imposibilitatea realizării utilajului propus cu comandă manuală, care cere muncitorului agricol să efectueze una piñă la 8 manevrări pe secundă. I.C.M.A. subliniază, de altfel, că propunerea de față nu constituie o noutate. Se cunosc diferite soluții de realizare a unor mașini de prășit pe rînd cu comandă manuală sau mecanică, care nu au fost însă aplicate în practică, tocmai ca urmare a implicațiilor legate de complexitatea constructivă.

Ing. Ilie MANEA, comuna Negreni, județul Olt:

Și în cazul aplicării retribuirii pe baza acordului global, plata muncii se poate face în bani sau în bani și natură, potrivit hotărîrii adunării generale.

La cea de-a doua întrebare, vă comunicăm că persoana la care vă referiți nu poate fi încadrată contabil șef decît după ce va urma un curs de pregătire pentru această funcție, organizat de către direcția generală agricolă județeană, — și numai cu avizul acesteia, care va trebui să-i verifice cunoștințele.

În ce privește ultima întrebare, vă comunicăm că potrivit reglementărilor în vigoare, angajarea și desfacerea contractelor de muncă a contabililor șefi din cooperativele agricole, salarizați de stat, se fac de către comitetele executive ale consiliilor populare județene, cu avizul sucursalelor Băncii Agricole.

Ing. Cornelia GUȚU, comuna Grulu, județul Ilfov:

Ca urmare a cercetărilor întreprinse, Uniunea Națională a Cooperativei Agricole de Producție ne-a comunicat că prima de export solicitată pentru anul 1968, cînd ați funcționat la cooperativa „Ialomîța” din Siliștea-Snagovului, nu vi se poate plăti întrucît la realizarea planului de export v-ați îndeplinit doar atribuțiile profesionale, iar unitatea din care faceți parte a avut în anul respectiv o situație financiară slabă.

Theodor BAȘCA, comuna Stăuceni, județul Botoșani:

Dacă, așa cum ne semnalati, în livezile din zona dv. a existat anul trecut un atac puternic al cărăbușului de mai, o invazie asemănătoare nu este previzibilă pentru acest an. E bine însă ca pentru toate problemele pe care le ridică combaterea acestui dăunător și a altora să țineți o permanentă legătură cu Laboratorul județean pentru protecția plantelor din Botoșani, str. Dobrogeanu Gherea 88 bis.

Ricuța PAUN — comuna Modelu, județul Ialomița:

Cifrele pe care ni le solicitați au fost publicate în Legea privind adoptarea planului de stat al economiei naționale pe anul 1971. Conform deciziei planului, în anul 1971, urmează să se obțină, în condițiile unui agricol normal, următoarele producții (exprimate în mii tone): grîu-secară — 5 575 (din care 1 210 în întreprinderile agricole de stat), porumb — 9 060 (1 540 în I.A.S.) sfeclă de zahăr — 4 800; floarea-soarelui — 976 (245 în I.A.S.), cartofi de toamnă 3 925 (128 în I.A.S.), legume — 3 640 (355 în I.A.S.).

Gheorghe BUTNARU — cooperativa agricolă Nuntași, comuna Istria, județul Constanța:

La întrebarea dumneavoastră și a tovarășului Petre Pluteanu, vă precizăm că tractoriștii rutierști nu beneficiau de premii de 100 lei lunar, acordat conducătorului auto, potrivit regulamentului republican de premiere, în vigoare pînă la data aplicării noului sistem de salarizare, cf. H.C.M. nr. 914/1968.

Ovidiu IOVIȚIU — Aradul Nou, județul Arad:

Elevii, copiii ai inginerilor și medicilor veterinari, primesc bursă și cazare în cămin, în baza Hotărîrii C. C. al P.C.R. și a Consiliului de Miniștri nr. 427/1962, dacă promovează cu regularitate anii școlari, au la purtare cel puțin media 9 și numai dacă părinții s-au stabilit definitiv cu domiciliul în localitatea în care au fost repartizați.

Aceste prevederi sînt cuprinse în Instrucțiunile privind sprijinul material acordat elevilor din liceele de specialitate și din școlile de specializare postliceală, aprobate cu Ordinul Ministerului Învățământului nr. 3334/1970 și trimise liceelor și școlilor respective.

AMPELOGRAFIA REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA (vol. I).

Reamintim mai întii titlurile celor 7 volume ale acestei monumentale lucrări apărute anterior în Editura Academiei: Vol. I — Soiurile raionale A—H, apărută în 1959, cu 748 de pagini și 41 de planșe; volumul II — Soiurile raionale I—Z (1960), 692 pagini și 42 de planșe; volumul III — Soiuri puțin răspindite (1962), 670 de pagini, cu 52 de planșe; volumul IV — Soiurile neraionale K—Z, (1962), 704 pagini, cu 144 de planșe; volumul V — soiuri puțin răspindite A—M, (1965), 571 pagini, cu 45 de planșe; volumul VI — Soiuri puțin răspindite M—Z. Soiuri recent introduse în cultură prin import. Soiuri noi create în Republica Socialistă Românie (1966), 627 pagini, cu 62 de planșe și volumul VIII — vițe portaltui (1967) în 763 pagini.

Apariția prezentului volum al tratatului — realizat de un colectiv sub conducerea academișianului Gherasim Constantinescu — constituie corolarul unei munci de aproape jumătate de secol. Cu acesta, lucrarea, apărută pe parcursul anilor 1959—1970, se încheie. Prezentul tom este sinteza științifică a preocupărilor care i-au călăuzit pe viticultorii români în sectoarele de învățământ și cercetare.

În volum apar pentru prima dată o serie de capitole inedite, printre care cel ce se referă la introducerea în ampelografie, apoi cele de fiziologie și ecologie a viței de vie, cu baze de ecofiziologie, capitole despre genetica și ameliorarea viței de vie, un capitol privind zonarea solurilor, în sfîrșit, unul de metodologie, aspect încă puțin dezbătut în literatura de specialitate.

Deosebit de interesante sînt paginile în care sînt prezentate: istoricul ampelografiei, genetica, apoi ameliorarea vi-

ței de vie, zonarea, raionarea și micro-raionarea viticulturii.

Cele 700 de pagini sînt completate cu numeroase fotografii, desene, grafice, schițe, etichete precum și cu unele planșe în culori.

FIZIOLOGIA PLANTELOR

Autorul, conf. D. Parascan, în dorința de a răspunde în cit mai mare măsură

VITRINA TEHNICĂ

nevoilor sectorului forestier, dezvoltă în lucrare acele aspecte teoretice care explică fenomenele vitale ale plantelor lemnoase, accentuînd asupra modului în care pot fi dirijate unele dintre procesele fiziologice ale arborilor.

După ce infățișează pe larg problemele fiziologice celei vegetale, regimul de apă al plantelor și nutriția lor minerală, în carte se insistă pe larg asupra asimilației carbonului de către plante, sintezei, transformării și circulației substanțelor organice în corpul plantelor, respirației, creșterii, mișcării și dezvoltării acestora.

Lucrarea, apărută nu de mult în Editura didactică și pedagogică, se încheie

cu un capitol privitor la rezistența plantelor, la influențe externe nefavorabile, infățișîndu-se factorii vătămători, acțiunea temperaturilor scăzute, a secetei atmosferice etc.

DREPT COOPERATIST AGRICOL

După ce se ocupă de obiectul, raporturile, izvoarele și principiile fundamentale ale dreptului cooperatist agricol, autorul lucrării, conf. dr. Ernest Lupan, se oprește mai îndelung asupra conducerii și îndrumării obștești o cooperativelor.

O parte specială este utilizată pentru precizări asupra locului cooperativei agricole în sistemul persoanelor juridice, în alte capitole subliniindu-se modul cum se poate dobîndi calitatea de membru al cooperativei, dreptul de proprietate cooperatist-agricolă, regimul juridic al fondului funciar al unității respective etc.

În alte pagini se dau amănunte cu privire la apărarea dreptului de proprietate cooperatist-agricolă, se insistă asupra principiului democrației cooperatiste, reglementării juridice a activității economice și financiare a cooperativei, repartizării producției globale și a veniturilor bănești obținute, organizării și retribuirii muncii, asigurării materiale a cooperativelor și răspunderii disciplinare și patrimoniale a acestora.

În partea finală a cărții — apărută în Editura didactică și pedagogică — autorul se ocupă de problemele gospodăriei familiale a țăranelor cooperativ și de arbitrajul Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole de Producție.

DIN PROGRAMUL DE RADIO și TELEVIZIUNE

PE SĂPTĂMÎNA 21-27 FEBRUARIE

RADIO

BULETINE DE ȘTIRI: Luni, marți, miercuri, joi, vineri și sâmbătă: programul I: 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 15.00; 24.00; 2.00; 4.00; 5.00; programul II: 8.05; 12.00; 14.00; 19.00; 23.00; 0.55; programul III: 18.00. Duminică: programul I: 6.00; 11.00; 15.00; 2.00; 4.00; 5.00; programul II: 14.00; 20.00; 23.00; 0.55; programul III: 19.30.

RADIOJURNAL: Luni, marți, miercuri, joi, vineri și sâmbătă: programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 16.00; Duminică: programul I: 7.00; 13.00; 19.00; 22.00; programul II: 7.00.

EMISIUNI PENTRU SATE
DUMINICĂ: programul I: 9.00 — ORA SATULUI. În fiecare zi de lucru: programul I: 6.20 — JURNAL AGRAR.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ: programul I: 18.30 — Premieră: „Mozart și Salieri” de A.S. Pușkin.

LUNI: programul I: 20.30 — Premieră: „Romeo și Julieta nu mor niciodată”. Comedie muzicală de I.D. Șerban.

MARȚI: programul III: 21.30 — „Războiul blond” de R. Boussinot.

MIERCURI: programul II: 20.15 — „Alala nebunul” de Kiril Cosmăci.

VINERI: programul II: 9.48 — „Ultima oră” de Mihail Sebastian.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 6.30; 11.05; 13.30; 14.30; 19.35; 22.30; programul II: 6.00; 4.05; 15.30; 19.05 Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 8.08; 10.30; 13.15; 14.30; 18.00; 20.05; 20.40; 21.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.00; 7.15; 9.00; 17.00; 18.45; 19.25; 20.35; 22.00; programul III: 23.00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 17.30; programul II: 6.00; 9.30; 11.40; 14.08; 15.20; 17.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.20; 7.30; 8.30; 12.00; 13.22; 15.30; 16.30; 20.05; 21.40; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 7.15; 10.30; 11.20; 15.00; 16.15; 17.50; 19.05; programul III: 16.30.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 16.30; 17.30; programul II: 6.00; 9.30; 14.08; 15.20; 17.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.20; 7.30; 8.30; 11.05; 12.00; 13.22; 20.05; 21.30; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 7.15; 10.30; 15.00; 16.15; 17.50; 19.05; 20.50; 21.50; 22.00; 22.50; programul III: 16.45.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.50; 12.30; 14.40; 16.30; 17.30; programul II: 6.00; 9.30; 14.08; 15.20; 17.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.20; 7.30; 8.30; 11.05; 12.00; 13.22; 20.05; 21.30; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 7.15; 10.30; 15.00; 16.15; 17.50; 19.05; 21.05; 22.45; programul III: 16.35.

JOI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 17.30; 20.40; programul II: 6.00; 9.30; 11.00; 14.08; 15.20; 17.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.20; 7.20; 8.30; 11.05; 12.00; 12.22; 15.25; 16.30; 20.05; 21.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 7.15; 10.40; 11.20; 12.15; 15.00; 16.15; 19.05; 22.00; 22.50; programul III: 17.27.

VINERI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 17.30; 20.40; programul II: 6.00; 9.30; 14.08; 15.20; 17.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.20; 7.30; 8.30; 12.00; 13.22; 15.30; 16.30; 20.05; 21.30; 0.05—6.00; programul II: 7.15; 11.20; 12.15; 15.00; 16.15; 19.05; 22.10; 22.53; programul III: 17.29.

SÎMBĂTA: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 12.30; 13.30; 17.30; 20.40; programul II: 6.00; 9.15; 10.50; 12.15; 15.20; 16.15; 17.00; 19.40; 22.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.20; 7.30; 8.30; 12.00; 13.30; 20.05; 21.30; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 7.15; 10.20; 11.20; 12.30; 15.05; 19.05; 22.45; 23.05; programul III: 17.40.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.45 — Gimnastica de dimineață; 9.00 — Matineu duminical pentru copii și școlari; 10.00 — VIAȚA SATULUI. Din cuprins: ● Aduările generale ale C.A.P. — manifestare a democrației cooperatiste ● Satul românesc contemporan. Transmisiune directă de la Topologu, județul Tulcea ● Pregătirea utilajelor și a semințelor pentru campania de primăvară ● Cincinalul 1966—1970 în cifre și imagini ● Cinceze și dansuri populare; 11.30 — Albumul compozitorilor români: Tudor Ciortea; 12.00 — De străji patriei; 12.30 — În reluare, la cererea telespectatorilor. Interpreți preferați de muzică ușoară: Tom Jones, Rika Zarai, Hary Belafonte și formația „Mondial”; 13.15 — Hochei pe gheață;

ROMÂNIA — ELVEȚIA. Inregistrare de la patinoarul „23 August”; 15.00 — Emisiune în limba maghiară; 16.30 Studioul „N”; 18.00 — Cântare patriei; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — ROMÂNIA '71. Azi — județul Olt; 20.30 — Film artistic: Key Largo. Premieră pe țară; 22.10 — Un gaspete al „Cerbului de aur” — 1971: Charles Trenet; 22.20 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.40 — Duminică sportivă. Programul II: 20.00 — Reintâlnire cu personaje îndrăgite de copii; 20.30 — Momente din baletul „Romeo și Julieta”; 21.30 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.35 — Carnet bucureștean; 21.45 — Actualități literare în sunet și imagini; 22.10 — Re-luarea serialului de sâmbătă seara.

LUNI: 18.00 — Scena și ecranul; 18.45 — EU DOINESC CODRUL RĂSUNĂ... 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — La încheierea Congresului al IX-lea al U.T.C. Reportaj-anchetă; 20.05 — ROMÂNIA '71. Azi — județul Prahova; 20.30 — Roman foileton: În ciclul romanelor lui Francois Mauriac transmitem „Thérèse Desqueyroux”, cu Emanuelle Riva în rolul principal; 21.20 — Steaua fără nume. Emisiune-concurs de muzică ușoară; 22.20 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.30 — Telesport.

MARȚI: 10.00—11.00 — Telescoală; 18.00 — Deschiderea emisiunii. Actualitatea muzicală; 18.20 — Rămâneți pe recepție...; 18.30 — Toate pinzele sus! Emisiune pentru pionieri; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — ROMÂNIA '71. Azi — județul Satu Mare; 20.30 — Seară de teatru. Premieră TV: „Stafeta nevăzută” de Paul Everac; 22.30 — Recital Connie Francis; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: 10.00—11.30 — Emisiuni-lectii pentru lucrătorii din agricultură. LUCRĂRI DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A PRODUCȚIEI PE PAJISTILE NATURALE; 18.00 — Deschiderea emisiunii. „Ex-Terra '71”. Emisiune-concurs de construcții tehnice pentru pionieri și școlari; 18.30 — Cadran internațional; 19.10 — Tragerea Pronoexpres; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Cincinalul 1966—1970 în cifre și imagini; 20.20 — Telecinemateca: „Cercul”. O producție a studiourilor sovietice; 21.50 — Poșta TV; 22.05 — Emisiune de știință. ROMÂNIA LA ORA ATOMULUI; 22.30 — Bucuriile muzicii. Mario del Monaco; 22.30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: 10.00—11.30 — Emisiuni-lectii pentru lucrătorii din agricultură. LIVEZILE DE SĂMÎNTOASE; 16.00 — Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba maghiară; 18.30 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 18.50 — Mult e dulce și frumoasă; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — ROMÂNIA '71. Azi — județul Sălaj; 20.30 — Film serial: „Vidocq” (XII); 22.55 — Conferința de presă TV; 21.45 — Film documentar de montaj: „Planeta se grăbește”; 22.20 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.30 — Campionatele mondiale de patinaj artistic de la Lyon. Proba de perechi. Programul II: Concertul Orchestrei Simfonice a Radioteleviziunii. Festival Mozart—Bruckner; 20.40 — Univers XX; 21.25 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.30 — Reportaj anchetă prin sindicatele din Capitală; 21.45 — Istoria filmului.

VINERI: 10.00—11.30 — Emisiuni lectii pentru lucrătorii din agricultură. ÎNGRĂȘAREA TAURINELOR; 17.00 — Deschiderea emisiunii. TELESKOALA; 18.00 — Căminul; — 18.45 — Campionatele mondiale de patinaj artistic de la Lyon. Proba individuală masculină; 19.10 — Tragerea Loto; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — ROMÂNIA '71. Azi — județul Sibiu; 20.20 — Film artistic: „Domnul Pipelet”. Comedie cinematografică, producție a studiourilor franceze cu Michel Simon, Louis de Funès, Gaby Morlay; 21.45 — Handbal masculin: STEAUA—PARTIZAN BJELOVAR (Semifinala Cupei campionilor europeni). Transmisiune de la Sala Floreasca. Repriza a II-a; 22.15 — Dinamica societății românești; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂTA: Programul I: 17.00 — Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba germană; 18.10 — Publicitate; 18.15 — Bună seara, fete! Bună seara, băieți!; 19.00 — ROMÂNIA '71. Azi — județul Suceava; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Tele-enciclopedia; 21.00 — Romanțe vechi și noi; 21.20 — Film serial: Incurtăbilități; 22.10 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.20 — Campionatele mondiale de patinaj artistic de la Lyon. Probele de dans și individual femeii. Programul II: 20.00 — Cinceze și jocuri populare cu Ansamblul folcloric din Giurgiu; 20.30 — Reflector; 20.45 — Microrecital: Ninetta Gusti; 20.55 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.00 — Seara melomanului; 21.50 — Publicitate; 21.55 — Reportaj din țară. Despre natura lucrurilor; 22.25 — Film serial: „Aghiotantul excelenței sale” (V).



ADAS

ASIGURAREA DE ACCIDENTE „TURIST”

Administrația Asigurărilor de Stat incheie contracte de asigurare de accidente „Turist” cu persoane în vîrstă de la 16 la 70 de ani inclusiv.

SE ASIGURĂ:

● persoane care incheie contractul (pentru cazurile de invaliditate permanentă și de deces din accidente);

● bunurile din gospodărie și cele luate în deplasare de asigurat.

SUMELE ASIGURATE SINT URMĂTOARELE:

	pentru invaliditate permanentă	pentru deces
— pentru accidente de circulație auto-moto	25 000 de lei	15 000 de lei
— pentru accidente la domiciliul asiguratului, ca urmare a unui incendiu, explozie sau cutremur de pământ	20 000 de lei	10 000 de lei
— pentru celelalte accidente	10 000 de lei	5 000 de lei
— pentru bunurile gospodărești	20 000 de lei	

PRIMA DE ASIGURARE este de 15 lei și se plătește o dată cu primirea poliței de asigurare. Asigurarea este de valabilă timp de o lună.

ROGOJINI

din papură, dimensiuni 1,60 / 2,20 m.
la prețul de 24,64 lei și

COȘURI DIN RĂCHITĂ

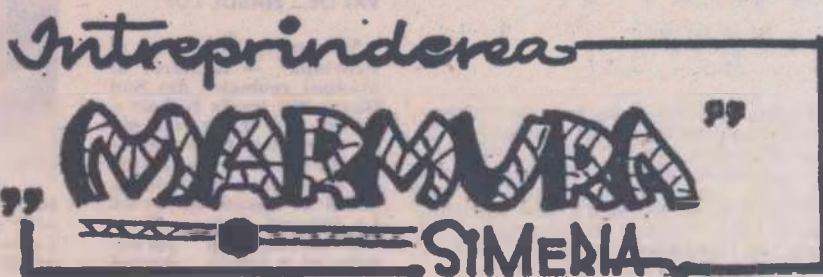
capacitate 30 kg. la prețul de 23 lei
minus rabatul comercial de 14%, livrează

ASOCIAȚIA GENERALĂ A VINATORILOR ȘI PESCARILOR SPORTIVI

București, Calea Moșilor nr. 128

fără repartiiție, pe bază de comenzi,

numai unităților socialiste. Relații la telefon nr. 15 67 92 sau 14 85 99



ATENȚIUNE!

Pentru înfrumusețarea căminelor sau a construcției dv. întreprinderea „Marmura” — Simeria, județul Hunedoara, str. Cuza Vodă nr. 24, livrează din stoc și execută pe bază de comandă fermă, următoarele produse:

— Dale mozaicate format: 25 x 25, 30 x 30, 40 x 40, în diferite tipuri și culori. Prețul de vânzare este între 27—38 lei/mp, format 25 x 25 pentru sectorul socialist și între 35—49 lei/mp pentru sector particular. Pentru formatul 30 x 30, 40 x 40 prețul de vânzare este 54—61 lei/mp la sector socialist.

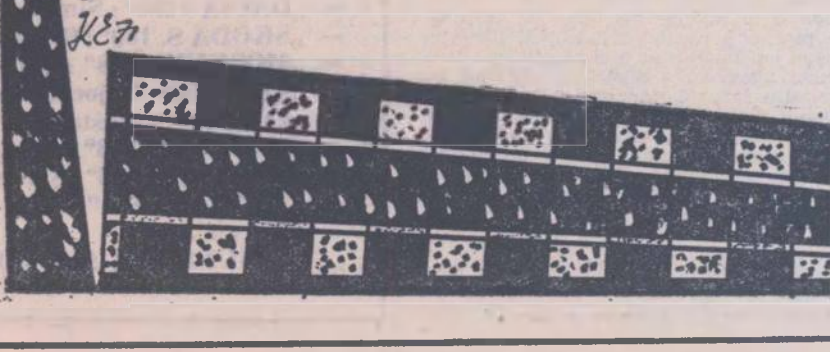
— Produsele pot fi livrate tuturor întreprinderilor de construcții ICOMCOOP, O.C.L. Industrial, C.A.P.-urilor și gospodăriilor individuale pe bază de cerere aprobată, direct de la sediul întreprinderii.

— Mozaicuri granulate în culorile: alb, roșu, negru în grănițele 6—1, 1—3, 3—7, 5—7, 7—15 mm, în cantități nelimitate.

— Placaje finite de marmură și piatră la dimensiuni fixe și libere pentru lucrări de construcții, montaje și tablouri electrice.

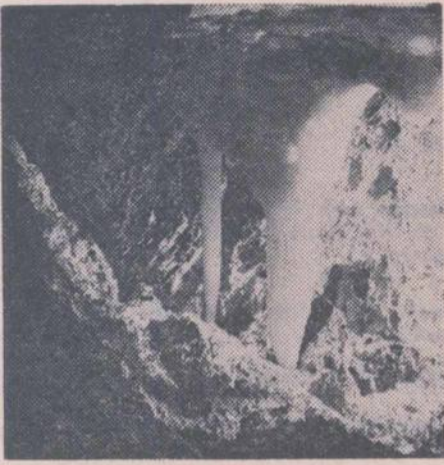
Domeniul de utilizare: pentru pardoseli, băi, coridoare, terase, alee, cantine, cămine, hale industriale etc.

În sprijinul beneficiarilor de produse, întreprinderea poate angaja și montajul placajelor sau dalelor livrate, cu condiția ca lucrarea de montaj să depășească dimensiunea de 250 mp.



CALEIDOSCOP

MAGAZIN SPORTIV



FRUMUSEȚIILE PATRIEI

„GHETARUL DE LA FOCUL VIU”

Una dintre nestematele pământului românesc este peștera „Ghețarul de la Focul Viu” (Munții Bihor). Ea este formată dintr-o sală mare, cu un diametru de circa 30 m, care are legătură cu exteriorul printr-un horn în tavan și o deschidere joasă ca intrare. În sală se află un bloc de gheață gros de 8-15 m și având un volum de circa 10 000 m³. Ca mărime este al doilea ghețar subteran din România.

Vasile SENCU

Uimitoarele călătorii ale plantelor

Pentru mecanismul răspândirii unor plante, pe întinsul lumii există explicații, dar nu toate sînt satisfăcătoare. De aceea, în căutarea adevărului, oamenii de știință au emis ipoteza că unul din „mijloacele de transport” cu care plantele au ajuns să-și găsească noi arii de răspândire, uneori chiar la distanțe apreciabile, ar fi păsările înghițind semințele, ele le-ar transporta și apoi depune în locuri mai mult sau mai puțin depărtate.

Trebuie spus că această ipoteză a fost primită cu un oarecare scepticism, știut fiind că grăunțele pot sta destul de puțin în aparatul digestiv al păsărilor, fără să se altereze. anume 2 pînă la 11 ore. Or, acest timp este insuficient pentru ca păsărea să parcurgă distanțe prea mari, astfel încît, ajunse la destinație, semințele s-ar afla alterate de procesul digestiv.

Un grup de cercetători americani au hotărît să aducă lumină în această chestiune și, după cum relatează revista „Science”, au trecut la executarea unui șir de experimente care se voiau concludente. Și au reușit să fie

Intr-adevăr, experiențele amintite au demonstrat un lucru cu totul neașteptat și uimitor: anumite semințe de plante pot sta în tubul digestiv al păsărilor chiar 340 de ore fără să-și piardă capacitatea germinativă. În felul acesta, ipoteza fiind confirmată, ea devine o explicație valabilă pentru un șir întreg de cazuri de difuzare a plantelor dintr-un loc în altul, la mari depărtați.

Dar, păsările nu sînt singurele vehicule inedite folosite de semințele plantelor pentru a ajunge de pe un continent pe altul. Un alt mijloc la fel de ciudat a fost... corăbiile, care transportau sclavi.

Un studiu publicat de Organizația Mondială a Sănătății a dezvăluit că aproape 30% din plantele care cresc acum în Africa nu sînt africane ci... americane. Este vorba despre porumb și cartof — firește! — dar și despre manioc, floarea-soarelui, arahide, cocotier, ananas, vanilie, cacao.



Fără cuvinte...
Desen de Nic. NICOLAESCU

De la lume adunate

CITE SPECII DE PEȘTI EXISTĂ

În Volga sînt 64 de specii, în Dunăre există 68, iar în Amur 73. Dar și asta e puțin față de peștii din fluviul Gange, unde trăiesc 170 de specii. În fluviul Congo sînt 380 de specii, în Mississippi — 256, în Amazoaie — 700. Interesant e de știut dacă pescarii de pe malurile acestui fluviu ar fi în stare să numească măcar un șir din aceste specii.

basrul a trecut treptat în cenușiu ceea ce e, de asemenea, normal. Dar din păcate nasul a început să se transforme — din ro-



tund și foarte mic devenind prelung ca la părinți. Creșterea nasului se va accelera de la vîrstă de trei ani. Nasul va căpăta

forma de castravete și va ajunge să atîrne deasupra gurii.

CE NU LE PLACE ELEFANȚILOR

Intrucît elefanții din Ceylon trăiesc în junglă, în deplină libertate, călătorii li se recomandă de către direcția parcului național „Ruhunda” să nu poarte haine de culori țipătoare care displac elefanților să nu-i deranjeze pe elefanți în orele lor de odihnă, mai ales cu glume cu privire la lipsa lor de mobilitate și mai presus de toate să nu pună în funcțiune trastele care enervează pachidermele. Vizitatorilor rezervației li se recomandă, pentru evitarea neplăcerilor, să nu-și părăsescă autoturismele. Pentru a-i convinge de pericol e pus un semn special reprezentînd un cap și două oase încrușișate de elefant.

PĂSĂRILE — ARHITECȚI MĂESTRI

În India trăiește o pasăre „baya”, care își construiește cuibul suspendat de crengi deasupra apelor. Cuibul, construit foarte ingenios din fire de păr, pene, mușchi și ramuri, este... tencuit cu argilă! Pentru a se apăra de dușmani, pasărea „baya” culege licurici pe care-i lipește în interiorul cuibului. Astfel, noaptea lăcașul de odihnă al acestei păsări strălucește ca o sferă, îndepărtînd pe eventualii musafiri nepoțiți.

Pentru constituirea cuiburilor, păsările dau dovadă de o înaltă măiestrie și ingeniozitate „arhitectonică”. Sînt păsări care-și confecționează cuiburi rotunde, suspendate, dreptunghiulare, rombice, jumătăți de sferă etc. Cînd s-a cercetat materialul din care au fost confecționate unele cuiburi stupefacția a fost generală. Astfel, cînd s-a cercetat cuibul unei presuri, s-a văzut că pentru construirea lui pasărea a folosit: 630 de fire de păr de cal, 1755 fire de păr de la diforite animale, 195 g de pir, 35 frunze de vulturică, o mică bucată de piele, 2 fire de sfoară, 40 g de lînă de oaie.

În India „pasărea croitor” își construiește cuibul în formă de pungă, din două frunze lungi pe care le coase cu un fir de bumbac, tors chiar de ea. Într-un cuib de pițigoi s-au găsit aproape 2300 pene de fazan, folosite ca înveliș.

Ciinii și... circulația

Nu de mult, un medic veterinar vieniez a studiat modul de comportare a ciinilor în mijlocul circulației urbane. Studiind un număr de 400 ciini de diferite rase, el a constatat că numai 19% din aceștia au manifestat o conduită care le-a permis traversarea sigură a străzilor cu circulație intensă, iar restul au fost incapabili de a reacționa corect.

Acest studiu a evidențiat faptul că, pentru circulație, ciinii pot fi un pericol aproape permanent. Din cei 60 000 de ciini, cîți se află în Viena, 300 mor în fiecare an din cauza accidentelor de circulație. Pentru remedierea situației, s-au luat unele măsuri. Astfel, la Hanovra, în cadrul Asociației proprietarilor de ciini poliști, se țin cursuri gratuite pentru a-i dresa să se comporte corect pe stradă.

VAI DE... NASUL LUI!

Maimuțele Pinocchio și Penelopa — locatari ai grădinii zoologice din San Diego sînt foarte fericite: au un pui. E primul pui pe care maimuțele din această specie îl fac trăind în condițiile captivității. Puiul e sănătos și vesel. La început „fața” lui era de un albastru aprins, ceea ce e foarte normal pentru această specie. Al-



AUTOTURISME ȘI PREMII ÎN BANI

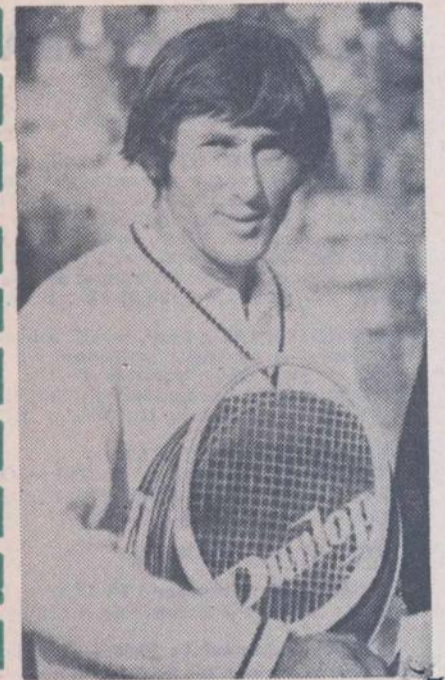
PUTEȚI CÎȘTIGA LA LOZ ÎN PLIC

LOZ PLIC

Iată cîțiva dintre ultimii cîștigători de autoturisme la LOZ ÎN PLIC seriile speciale:

- „DACIA 1100”: Onciu Vasile — Cluj
- „DACIA 1100”: Simion Sara — Brașov
- „SKODA S. 100”: Berechet Nicolae — com. Davidești, jud. Argeș
- „MOSKVICI 408”: Șerban Aurel — com. Tătaru, jud. Brăila
- „FIAT 850”: Cojocaru Ioan — Deva
- „FIAT 850”: Mustăță M. Gheorghe — Strehaia, jud. Mehedinți
- „MOSKVICI 408”: Avrigeanu Viorel — Ploiești
- „MOSKVICI 408”: Șerban Petru — Turda
- „TRABANT 601”: Filip Alexandru — com. Bobilna-Maia, jud. Cluj ș.a.

ORIUNDE VĂ AFLAȚI, JUCAȚI LA LOZ ÎN PLIC!



FLACĂRA LUI NĂSTASE

Sportivul nr. 1 al țării, Ilie Năstase, continuă să ne aducă acele satisfacții de care imensele mulțimi ce îndrăgesc sportul sînt atât de insetate. După ce a dominat cu autoritate în turneele din S.U.A. de la Omaha (Nebraska) și Richmond (Virginia), învingîndu-i fără drept de apel pe renumiți ași ai rachetei din lumea întreagă, ca Pasarell, Gimeno, Newcombe (ultimul, cîștigător al turneelor de la Wimbledon în 1968 și 1970 și cîștigător al clasamentelor mondiale ale majorității speciilor), apoi pe Arthur Ashe, — în continuare, în cadrul turneului pentru Cupa „Wanderbilt” de la Hawthorne — New Jersey, el a dispus și de marea stea a tenisului spaniol Manuel Orantes, ca și de americanul Frank Gorman, totalizînd 11 victorii consecutive. În semifinală, Ilie Năstase a fost întrecut la limită de americanul Clark Graebner, tenismenul român ocupînd locul trei în urma victoriei asupra brazilianului Thomas Koch.

Al. IANCU

DECEPTIA LUI JAN BOLS

Cu foarte puțină vreme în urmă, în orașul olandez Heerenveen s-au desfășurat campionatele europene de patinaj-viteză.

În ce privește desfășurarea și rezultatele tehnice, presa cotidiană le-a semnalat la timp, iar telegramele agențiilor de presă le-au făcut larg cunoscute în întreaga lume. Singurul lucru la care vrem să ne referim este legat de prăbușirea unui „idol” — campionul olandez Jan Bols, care a fost descalificat chiar în prima zi a întrecerilor.

Cu atât mai mare este durerea olandezilor cu cît ea a fost resimțită de toți cei 60 000 de spectatori aflați în tribune — numărul lor reprezintă triplul populației orașului Heerenveen — pe lângă milioanele de telespectatori care au stat și ei 8 ore în șir pe zi în fața ecranelor pentru a urmări competiția. Pasiune pentru patinaj? Da, dar o patimă concretă — dacă ne putem exprima astfel — căci în Olanda, 1 la 40 de locuitori este patinator.

Într-adevăr, a doua zi drapelul național a fost arborat deasupra patinoarului... în bernă. În tot acest timp, în tribune au răsunat cîntece și strigăte de consolare adresate lui Jan Bols.

Cîntecele — datorate în bună măsură cantităților de bere... supranormative care se consumă prin tradiție în cursul acestor competiții — n-au avut efectul scontat: Jan Bols a părăsit grăbit patinoarul și s-a înapoiat în satul lui.

Campionatul a fost cîștigat de norvegianul Dag Fornæss, învingător și în 1969. El a cules aplauzele pregătite pentru Bols, dar cel puțin tot atât de bine meritate, veneau cu atât mai prețioase cu cît veneau din partea unui public pasionat și cunoscător al acestui frumos sport.

Și, aflînd despre asemenea întîmplări, petrecute pe gheață, oare nu ar trebui să ne punem întrebarea: de ce la noi sportul cu patine nu-și găsește încurajarea pe care ar merita-o?

C. DARIAN

DOCUMENTAR EXTERN

Opiniile experților internaționali

Grăbirea ritmului de formare a specialiștilor forestieri

Ca și în celelalte științe, în științele silvice, precum și în domeniul tehnologiei lemnului, cunoștințele se reinnoiesc permanent. Acesta este un rezultat firesc al progresului rapid al științei și tehnicii. Iată de ce pentru anul 1971, programul de activitate al F.A.O. prevede o „Consultație mondială în domeniul învățămîntului forestier” al cărei principal obiectiv îl constituie examinarea, în mod rațional, a stadiului actual al învățămîntului și trasarea unor căi de dezvoltare a acestuia în viitor. Cu ajutorul unor organisme specializate ale O.N.U., F.A.O. a întreprins finanțarea unor proiecte naționale în materie de învățămînt și stabilirea unor programe de asistență în domeniul învățămîntului forestier.

Desigur, învățămîntul forestier cel mai deficitar este acela din țările în curs de dezvoltare. Aici este necesară cea mai asiduă activitate de creare a unor școli forestiere de toate gradele și de mărime a capacității celor existente. Aceasta are drept scop grăbirea ritmului de formare a specialiștilor forestieri cu pregătire superioară și medie. Sub acest raport, situația din țările industriale avansate se prezintă mai bine, dar F.A.O. a încercat să determine și în „lumea a treia” numărul de tehnicieni care vor fi necesari până în anul 1985, în vederea realizării Planului Indicativ Mondial al F.A.O. în domeniul creării și întreținerii plantațiilor forestiere, amenajării de păduri naturale, recoltării lemnului, producției de cherestea, de pastă de lemn și de alte produse lemnoase.

Astfel, în America Latină s-a estimat ca fiind necesar un număr de 6 500 cadre superioare forestiere și 30 600 tehnicieni.

În prezent, în America Latină există 17 școli forestiere superioare, din care 2 în Argentina, 4 în Brazilia, 3 în Chile, 3 în Columbia și cîte o școală în Costa-Rica, Mexic, Peru, Uruguay și Venezuela. Aceste școli îmbină munca didactică cu cea de cercetare.

În țările Africii, pînă în anul 1985, vor fi necesari 1 700 de specialiști forestieri și 10 000 de tehnicieni. Nevoile

cele mai stringente de cadre forestiere se înregistrează în țările francofone. În cele de limbă engleză există cîteva facultăți forestiere pe lângă universitățile din Nigeria și Liberia.

În țările în curs de dezvoltare se resimte, în egală măsură, lipsa specialiștilor silvici, ca și a economiștilor, foarte necesari organizării economiei forestiere. O atenție deosebită se acordă formării de tehnicieni cu studii medii, atît de trebuitori conducerii proceselor de producție.

În programele de învățămînt ale F.A.O., pe lângă disciplinele teoretice, o atenție specială se acordă formației tehnice. De aceea, lecțiile teoretice sînt însoțite de demonstrații de teren. După părerea experților, un tehnician forestier trebuie să fie capabil să conducă muncitorii însărcinați să execute în mod eficace una sau mai multe operații forestiere. Acest tehnician trebuie să stăpînească îndemînarea manuală, să aibă compe-

tență tehnică și administrativă și aptitudini de conducător.

F.A.O. și-a propus să editeze un Repertoriu mondial al școlilor forestiere. Acesta va constitui o evidență clară a școlilor de diferite categorii, de la cele superioare și pînă la cursurile post-universitare și de reciclare.

Un curs internațional a fost organizat în 1969 în Suedia în cadrul F.A.O., sub auspiciile guvernului suedez, și a fost frecventat de forestieri din 13 țări între care Birmania, Ceylon, India, Iran, Malaezia, Filipine.

La acest curs s-au predat participanților metodele moderne de învățămînt forestier, lecții de psihologie pedagogică, lecții de demonstrații, exerciții practice etc. În același an (1969), a avut loc la Ibadan (Nigeria) o ședință a Comitetului Consultativ F.A.O. care a examinat cum se aplică proiectul F.A.O. în domeniul învățămîntului forestier.

Potrivit opiniilor formulate de cadre didactice de la facultățile forestiere din Nigeria și din Liberia, programa analitică a învățămîntului superior forestier ar trebui să comporte următoarele teme:

- 1) industriile primare ale lemnului (doborire, scos-apropiat, fabricarea cherestelei);
- 2) biologia lemnului;
- 3) comportamentul lemnului;
- 4) principalele tratamente de bază ale lemnului.

Desigur, toate programele didactice trebuie adaptate la condițiile și necesitățile specifice fiecărei țări sau regiuni geografice în parte.

Ionel MIHNEA



Pentru țările în dezvoltare : un ritm rapid de pregătire a caarelor

În ultima vreme a luat o extindere din ce în ce mai mare folosirea utilajului de mecanizare și automatizare a furajării porcinelor. În aceste condiții, îngrijitorului îi revine, cu precădere, rolul de a supraveghea mecanismele, de a descoperi eventualele defecțiuni de funcționare și, firesc, de a veghea la aprovizionarea cu furaje și păstrarea sănătății animalelor.

În momentul de față se disting două forme principale de alimentație: cu hrană uscată (fână sau granule) și hrană umedă. Utilizarea hranei uscate necesită, evident, amenajarea unui punct de alimentare cu apă ușor accesibil animalelor.

Furajele granulate pot fi depuse direct pe sol, fie deversate într-un jgheab sau dirijate către un alimentator cu autoservire fixat chiar în boxă. În cazul utilizării acestui sistem, pe o latură a crescătoriei se amenajează un siloz central avînd o bază tronconică, legat la un dispozitiv „șurub fără sfîrșit” pus în mișcare de un motor electric. Spirala este așezată deasupra boxelor. În fiecare dintre acestea furajele ajung printr-o deschizătură cu diametrul reglabil.

Principiul de funcționare este simplu: de îndată ce șurubul fără sfîrșit se află în mișcare, granulele circulează

Zootehnia modernă

Hrană uscată sau hrană lichidă în sistemele de furajare automatizată?

lă și cad în hrănitore. Pe măsură ce acestea, se umplu, granulele sînt dirijate mai departe. În momentul în care toate hrănitorele au fost umplute, îngrijitorul, poate opri printr-o simplă apăsare de buton, întregul mecanism.

Mișcarea dispozitivului poate fi reglată cu ajutorul unui mecanism de ceasornic. În acest caz, durata funcționării va depinde de cantitatea de furaje necesară pentru a face plinul în alimentatoarele la care animale se autoservesc la discreție.

Unele firme constructoare propun mecanisme care permit raționalizarea cantității de furaje granulate deversate în fiecare boxă. Aceste sisteme implică un sol de borcan montat pe un dinamometru. În momentul în care cantitatea de granule atinge în borcan greu-

tatea prevăzută, acesta coboară ușor, ceea ce face ca mecanismul să se întrerupă și, o dată cu el, alimentarea. Procesul se reia ori de cîte ori e nevoie. De menționat că, există și variante ale acestui sistem în care furajele sînt deversate direct pe sol.

În unele crescătorii se folosesc, cu utilajul descris mai sus, fânuri reprezentînd amestecuri minuțios stabilite. În acest caz, rezultatele sînt mai puțin bune, deoarece în cursul deplasării de-a lungul șurubului fără sfîrșit, componentele fânii tind să se separe în funcție de greutatea fiecăreia. E ușor de înțeles că aceasta periclitează echilibrul rațiilor. În plus, sistemul se pretează și la pierderi care, în cazul deversării pe sol, sînt și mai mari. De aceea, specialiștii consideră, în mo-

mentul de față, că furajele granulate sînt, în condițiile alimentării automatizate, mai avantajoase.

De cîtiva vreme, unii crescători au renunțat la alimentația uscată pentru a reveni la cea umedă. Aceasta a coincis cu lansarea unor dispozitive de amestec și distribuție în interiorul cărora operația se realizează automat, într-un recipient a cărui capacitate variază după nevoie. Acest amestecător poate deversa hrana lichidă într-un vagonet, care o distribuie în crescătorie, sau direct în fiecare jgheab, pe baza unui sistem special de canalizare. Lichidul păstos este pus în mișcare fie de o pompă, fie de un sistem cu aer comprimat care are, în plus, avantajul de a nu comporta curățiri prea complicate.

În esență, sistemul pe bază de aer comprimat constă în a supune recipientul amestecător la o presiune foarte corect stabilită și a amenaja în crescătorie un robinet al cărui debit și al cărui timp de deschidere să fie în prealabil precis reglate. Presiunea lichidului fiind constantă, cantitatea debitată în unitatea de timp poate fi determinată cu precizie. Aceasta îngăduie raționalizarea după voie a distribuiri furajului.

Sava DOREANU

ORIZONTURI

DIN NOU ULTRASUNETUL

Plecînd de la constatarea că nu toate semințele germinează dacă sînt introduse imediat în sol după scoaterea lor din magazie, doi cercetători de la Universitatea Saskatchewan (Canada) și-au propus să stimuleze germinarea semințelor cu ajutorul ultrasunetelor. Ei au constatat, în urma unor ample experiențe realizate pe orezul sălbatic Zizania, că pentru stimularea germinării semințelor, acestea trebuie păstrate timp de șase luni - înainte de tratare - în condiții de temperatură apropiate de îngheț. Dacă au fost tratate timp de 10 minute cu ultrasunete avînd o frecvență de 70 KHz, semințele au germinat în proporție de 74%. O „ședință” mai îndelungată cu ultrasunete a dus la scăderea puterii germinative, probabil, opinează cercetătorii, din cauza deteriorării lor fizice.

ALBINE CARE PREFERĂ LUCERNA

Crescători de albine din statul Maryland (S.U.A.) au reușit să obțină familii de albine care preferă lucerna altor plante. Această preferință depinde de multe gene și se poate transmite prin ereditate, ceea ce este foarte important deoarece albinele lucrătoare trăiesc doar 4-8 săptămîni după începerea stringerii mierii. Unul din apicultorii americani a obținut cinci generații de albine care preferă lucerna.

În regiunile cu sursele de nectar limitate, albinele din generația a 5-a a primului grup au strîns 99 la sută din polenul de lucernă.

În prezent, aceiași apicultorii studiază posibilitatea obținerii albinelor care preferă alte plante.

„INJEȚII” CU AZOT

Specialiștii englezi - afirmă revista „Agriculture” - consideră că introducerea amoniacului în sol, sub presiune, prezintă o serie de avantaje față de incorporarea acestuia în sol prin metode obișnuite; amoniacul se transformă în nitrat prin acțiunea bacteriilor din sol, cînd temperatura acestuia atinge 4,5°C. De asemenea, în acest caz azotul parvine plantelor direct la rădăcini, iar pășunatul animalelor - în cazul fertilizării pășunilor - nu trebuie oprit după fertilizare, cum se procedează în mod normal. Instalația de injectare este montată pe un tractor care realizează presiunea necesară injectării amoniacului. Specialiștii englezi sînt de părere că „inocularea” azotului sub această formă asigură fertilizarea pășunilor, de pildă, pentru o perioadă de 4 luni.

EXCAVATOR PENTRU CANALE

La Leningrad a fost realizat un excavator care sapă albia unui canal de irigare cu o adîncime de pînă la 3 m. Într-o oră, înalțînd cu 50 m, el sapă 1 000 m³ de sol.

Agenția TASS precizează că acest excavator este cel mai mare agregat sovietic destinat săpării canalelor de irigare.

Excavatorul este dotat cu 16 cupe. Pămîntul este răsturnat în halde de ambele părți ale unui canal, a cărui lățime atinge în partea superioară 13 m. Talazurile malurilor sînt prelucrate cu șneuri conice.

Mașina a fost încercată cu succes.

METODA ȘI MAȘINA PENTRU COJIREA BUȘTENILOR

O nouă metodă de cojire a buștenilor a fost brevetată în Cehoslovacia. Ea se bazează pe faptul că stratul cambial și liberul au întotdeauna o umiditate superioară celei a straturilor exterioare și interioare ale unui buștean doborît recent (pînă la cîteva săptămîni sau luni după tăiere). Prezența apei și a substanțelor pe care aceasta le conține în soluție favorizează trecerea curentului electric, astfel încît straturile menționate sînt mai bune conductoare decît straturile învecinate. Trecerea curentului electric provoacă o urcare rapidă a temperaturii acestor părți. Vaporii care se nasc sub efectul presiunii, temperatura ridicată și alte fenomene fizice și chimice declanșate de curent diminuează coeziunea între lemn și scoarță de așa manieră încît aceasta din urmă se poate detașa ușor sau se desprinde singură, fără intervenție externă. Detașarea se produce întotdeauna în zona situată între lemn și liber în stratul cambial.

AGRICULTURA PE GLOB

SĂPTĂMÎNA

De ce să produc mai mult decât îmi trebuie azi?
Această întrebare — tragică în esența ei — și-o pun jumătate din agricultorii lumii și patru cincimi din cei ce trăiesc în țările în dezvoltare — care practică simpla agricultură de subsistență.

Pe lângă piedicile de ordin tehnologic — lipsa mijloacelor și metodelor moderne de cultivare a plantelor, fără de care nu pot obține producțiile trebuincioase — acești agricultori sînt grevați de un mare flagel care îi lovește după recoltare: pierderile de produse.

Pierderi, risipă, rapt — oricum s-ar numi — ele a-gravează problemele, și așa complicate, ale subnutriției.

Absența mijloacelor de depistare și de combatere a bolilor și dăunătorilor, lipsa de cunoștințe și, pe alocuri, tradiții retrograde greu de înfrînt fac ca, pierderile provocate de rozătoare, insecte, păsări și mușcături să priveze sute de milioane de oameni — estimările sînt dintre cele mai moderate — de cel puțin o cincime din alimentele pe care le-ar putea consuma.

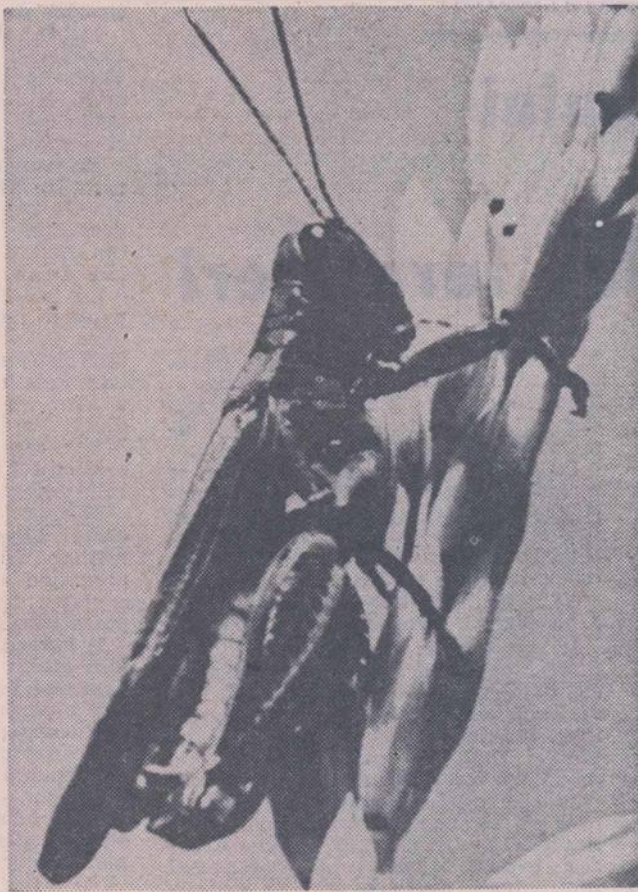
În anul 1963, savantul englez Robert Robinson, lau-

alimentația locală. În general, pierderile după recoltare sînt, în Africa, de ordinul a 30% și aceasta într-un continent în care o mare parte a locuitorilor străbat înaintea recoltării o perioadă de foame cruntă.

În Asia — în multe țări — cantități mari de orez sînt distruse, pur și simplu, pentru că producătorul nu are nici un interes să facă o uscare corespunzătoare. De cele mai multe ori, recolta este livrată unui intermediar ca plată a unei datorii, sau unui proprietar ca plată a unei dijme, astfel încît agricultorul nu se sinchisește dacă orezul lui se comportă bine la depozitare sau nu.

Pierderile în greutate se produc după recoltare din multe cauze, altele decît cele enumerate pînă acum. Sacii cu grăunțe, în timpul transportului la piață sînt găuiți de păsări cu ciocurile și se întimplă ca ei să-și piardă astfel trei sferturi din conținut. Sacii se pot rupe prin uzură sau din alte cauze, astfel încît asemenea pierderi reprezintă în total aproximativ 2%.

În mod paradoxal, insectele care se străduiesc să micșoreze conținutul unui sac pot, în același timp, să-l in-



aparență, ea se abate la întimplare asupra cîmpurilor roditoare aducînd nenorocire asupra zonelor agricole sau chiar asupra unor țări întregi. Au fost făcute numeroase cercetări cu privire la acest acridian și, mai cu seamă, asupra migrațiilor lui. Dar, știința este încă departe de a ști cu precizie de ce norii de lăcuste ating proporții atât de înspăimîntătoare.

Există, firește, mulți alți dușmani ai recoltelor, inclusiv o gamă întreagă de nematozi, paraziți filiformi, invizibili cu ochiul liber, care sînt atât de dăunători încît chiar în Statele Unite, în ciuda tuturor resurselor tehnice folosite, ei micșorează producția vegetală anuală cu aproape 10%.

În anumite regiuni ale Americii Latine, unul din numeroșii dușmani ai omului și animalelor este vampirul, care transmite turbarea. În mai multe țări, această boală provoacă indicele de mortalitate cel mai ridicat la bovine și, pe plan economic, rivalizează cu febra aftoasă. Numai în Mexic din cele 10 milioane de bovine crescute în regiunile infestate, aproximativ 100 000 pier în fiecare an din cauza turbării.

Poate fi zăgăzuit acest torent al risipei care răpește omenirii o asemenea cantitate uriașă de bunuri?

Da! afirmă reprezentanții F.A.O. și ai altor organizații internaționale care — expresia le aparține — au declarat război risipei. De altfel, acest război pașnic figurează ca una dintre prioritățile acțiunii Organizației Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură (F.A.O.).

Soluțiile sînt numeroase și adesea foarte simple. Experții trimiși în întreaga lume a țărilor în dezvoltare nu fac decît să demonstreze feluritele posibilități practice care există, să stăruie asupra faptului că nu numai soluțiile la cel mai înalt nivel științific și tehnic sînt eficace — avînd în vedere mijloacele foarte reduse ale celor care trebuie să le utilizeze.

Toate căile, mijloacele, metodele simple sau complexe, ieftine sau costisitoare reprezintă, în ansamblu, pentru milioane și milioane de oameni, nimic altceva decît o tehnică a supraviețuirii.

Adrian COSTA

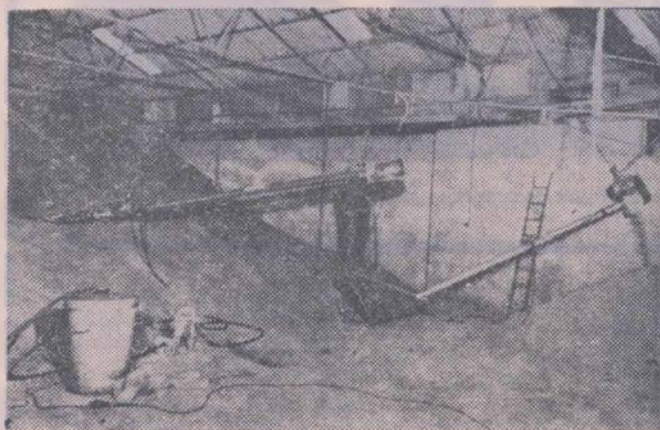
A PĂSTRA : O TEHNICĂ A SUPRAVIEȚUIRII

reat al Premiului Nobel, un eminent specialist în domeniul pesticidelor, a calculat că paraziții, bolile și buruienile lipsesc omenirea de 15—35% din producția agricolă totală. Adică o pierdere echivalentă cu 24—48 miliarde de dolari pe an. Este demn de reținut faptul că aceste evaluări privesc țările dezvoltate unde pierderile ating uneori cifre alarmante în ciuda dispozitivului relativ complex de protecție a culturilor și recoltelor depozitate. Pierderi de asemenea amploare sînt frecvente în numeroase țări în care foloasele unei recolte frumoase pot fi anulate de absența mecanismelor necesare, a personalului calificat, a mijloacelor de transport și a depozitelor satisfăcătoare, de o umiditate excesivă și de o pregătire tehnică insuficientă a personalului — muncitori agricoli și din depozite.

Dar, ceea ce e pentru țările avansate neplăcut, dureros, e de-a dreptul tragic pentru celelalte.

În America Latină, zonă în care trăiesc peste 163 milioane de locuitori, pierderile anuale de recolte ating — după cit se pare — 40% din tot ceea ce se produce. Argentina consideră că pierderile de griu depozitat reprezintă 400 milioane de kilograme de piine și își evaluează la 350 milioane dolari pierderile anuale globale provocate de dăunători, boli și buruieni. În 1966, Uruguayul a avut șansa de a obține o recoltă record de 500 000 tone de griu, dar în silozurile țării nu încăpeau decît 60 000 de tone.

În Africa Centrală, o experiență științifică a arătat că în decurs de 12 luni de depozitare, insectele distrug 50% din sorg — produs care ocupă un loc important în



greuize dacă se ține seama de resturile și praful pe care le lasă în urmă. În Malawi, examinarea unui depozit de 3 000 de saci de porumb a dus la concluzia că după doi ani, pierderea în greutate era de 7%. Dar, după ce cițiva saci au fost curățați de insecte, de praful și murdăria rămase în urma acțiunii acestora, s-a constatat că pierderea reală era de 14%.

De fiecare dată cînd se manifestă, risipa este însoțită și de o pierdere de energie umană. Atunci cînd, în 1963, experții ai Departamentului Agriculturii al S.U.A. au efectuat o anchetă asupra unui grup selecționat de agricultori, ei au constatat că pierderile provocate de insecte, înainte și după recoltare, erau echivalente cu munca a un milion de oameni, adică 10% din efectivul agricol al țării.

Deși șobolanii atacă și plantele nerecoltate, în depozite, ei provoacă cele mai mari pagube. „În nenumărate țări în curs de dezvoltare — se arată într-un raport al F.A.O. — pămîntul

bătătorit al depozitelor de cereale oferă un mediu aproape ideal pentru reproducția rozătoarelor, care sapă în el nenumărate galerii (...) în aceste condiții, nu rare ori o treime din cerealele depozitate dispără în citeva luni”.

Tributul plătit păsărilor preocupă pretutindeni pe agricultori, dar puține specii sînt atât de stricătoare cum este Quelea quelea, unul din cei mai de temut dăunători din Africa. Această păsărică cu cioc roșu nu are practic nici un dușman natural și este insensibilă la majoritatea bolilor aviare.

De-a lungul întregii savane secetoasă, care se întinde în sudul Saharei și care acoperă aproximativ 20 % din continentul african, această păsărică ține la cheremul ei un număr nesfîrșit de mici agricultori. Pe alocuri, foamea în Africa răsăriteană este provocată numai de lăcomia ei.

Este greu să se evalueze cu precizie pierderile provocate de un alt dușman vorace — lăcusta — căci, în

UN NOU HIBRID DE PORUMB : PEITAN-4

La Academia de Științe Agricole din Pekin a fost creat un nou hibrid simplu de porumb — Peitan-4 — care dă producții cu 20—30% mai mari decît alte soiuri cultivate în R. P. Chineză. Peitan-4 este deosebit de rezistent la boli și secetă și extinderea lui în cultură în regiunile de nord, centru, est și sud-vest ale țării apare ca foarte indicată.

La o recentă consfătuire la Pekin, organizată de Academia de Științe Agricole împreună cu reprezentanții fermelor de stat și comunelor populare, a fost relevată perspectiva noului hibrid, stabilindu-se măsurile necesare în vederea cultivării sale pe suprafețe mari.

PROGRESE ÎN AGRICULTURA R. D. VIETNAM

În comparație cu 1955, numărul cadrelor superioare în agricultură R.D. Vietnam este de 37 de ori mai mare, iar cel al cadrelor tehnice medii de 88 de ori mai mare.

În cei 80 de ani ai dominației coloniale au fost efectuate doar 18 lucrări de irigație cuprinzînd 280 000 ha, adică 15% din suprafața cultivată a țării. După eliberare, pînă în 1969, au fost realizate 105 lucrări de irigație, cuprinzînd 42 stații de pompare, 20 rezervoare de apă, 11 baraje. Prin lucrările efectuate, s-a asigurat irigarea a 1 114 000 ha, de 4 ori mai mult față de 1938, reprezentînd 57% din suprafața arabă a țării. Intinderea plantațiilor și livezilor, aparținînd fermelor de stat, a sporit considerabil, în ciuda faptului că în cursul războiului distrugător fermele de stat au suferit 22 650 de atacuri din partea aviației inamice. Astăzi, parcul de tractoare al fermelor de stat este de 4 ori mai mare față de 1960.

LEGISLAȚIA ANTI-D.D.T.

Recent, ministerul francez al agriculturii și-a făcut cunoscută intenția de a interzice folosirea DDT-ului în agricultură. Măsura urmează să fie definitivată după o ultimă consultare a experților.

După cit se pare, prima interdicție va privi tratamentele în vii, cele dinții pe care le va părăsi insecticidul incriminat. În al doilea rînd, vor fi scoși din aria tratamentului cu DDT cartofii.

De fapt, măsura nu este cu totul nouă. Și pînă acum exista interdicția combaterii muștelor în adăposturile pentru animale cu ajutorul DDT-ului pulverizat sau amestecat cu varul utilizat în dezinfectarea grajdurilor.

Se pare că nu toată lumea e de acord cu înlăturarea DDT-ului. Îndată după aflarea intenției Ministerului Agriculturii de a trece la fapte, Camera sindicală de fitofarmacie și protecție a plantelor, o organizație de cultivatori nu dintre cei mai mici, a protestat subliniind nu numai că utilizarea acestui insecticid a scăzut la mai puțin de 300 de tone pe an, dar invinuirile care i se aduc „nu au nici o bază științifică”.

Oricum, lucrurile par să meargă pe calea preconizată, astfel încît Franța va urma exemplul Statelor Unite, R.F. a Germaniei, Marii Britanii și Suediei, care au limitat sau interzis cu desăvîrșire folosirea DDT-ului.

PERSPECTIVELE GRIULUI ÎN 1980

Într-un raport elaborat nu de mult, experți ai Departamentului Agriculturii al S.U.A. au formulat un șir de concluzii asupra situației pieței mondiale a griului în 1980, așa cum poate fi ea prevăzută pe baza datelor și tendințelor cunoscute.

Autorii raportului consideră că producția și importurile la acest produs vor crește, iar concurența va rămîne puternică pe piața internațională.

Pe de altă parte, date fiind eforturile țărilor în dezvoltare care vor produce mai mult griu, prețul acestuia va scădea. De altfel, multe dintre ele își vor satisface propriile necesități în ceea ce privește această cereală. Comitent, în aceste țări se va îmbunătăți regimul alimentar al populației.

În plus, se apreciază că o cantitate din ce în ce mai mare de griu va fi folosită în scopuri furajere.

DEMONSTRAȚII ALE MUNCITORILOR AGRICOLI ITALIENI

Mii de arendași și dijmași, sosiți marș la Roma din toate regiunile Italiei, la chemarea celor trei mari centrale sindicale italiene — C.G.I.L., C.I.S.L. și U.I.L. — s-au adunat în Piaza Esedra pentru a atrage atenția opiniei publice asupra situației dificile prin care trece agricultura țării și pentru a solicita guvernului și parlamentului măsuri urgente.